

XVI. ročník
září 2022

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Úspěchy našich členských obcí v soutěži Vesnice roku 2022

Obec Mačkov

Dne 19. 8. se konalo v obci Albrechtice slavnostní vyhlášení výsledků soutěže Vesnice roku 2022. Příprava na tuto soutěž byla velmi rychlá. O soutěži jsem věděla již z minulých let.

Je to z mého pohledu velmi přínosná soutěž. Umístění v soutěži vždy znamenalo značnou finanční částku, ale hlavně prestiž. Obec umístěním vstupuje nejen do podvědomí v okolí, ale i do podvědomí různých ministerstev a tím se jí otevírají pomyslná vrátka k dotacím. Také je to soutěž, která posiluje hrdost občanů, žijící v prosperující obci, o které je slyšet. Soutěž není povinná, takže zvážení na přihlášení je na každé obci. Na rozhodnutí zastupitelstva, ale hlavně na rozhodnutí starosty. Do soutěže je náročné i samotné přihlášení. Přihláška je obsáhlá, dotýká se všech oblastí. Jak stavební, kulturní, spolkové, oblasti finančního hospodaření, oblasti péče o lesy, pole a rybníky, oblasti sakrálních staveb i kulturního dědictví, oblasti spolupráce se zemědělskými podniky. K tomu do přihlášky se musí zaslat fotografie z obce, krátká videa z kulturních akcí a také natočit pro hodnotící komisi propagační video o obci.

První roky ve funkci jsem měla pocit, že obec nemá co nabídnout. Tenkrát jako neuvolněná starostka jsem neměla ani špetku času pro práci navíc. V druhém volebním období, po mém uvolnění pro práci v obci, bylo z časového hlediska zvažování do přihlášení přijatelnější. V roce 2020 přišel covid. Kultura se zbrzdila a my v obci dokončovali různé projekty a stavěli, žádali o datace, dělali výběrová řízení a zase stavěli. Po dvouleté covidové nucené pauze zvažovali organizátoři pokračování v opětovném vyhlášení soutěže. Nakonec soutěž vyhlášená byla. Na zastupitelstvu jsme probírali přihlášení do soutěže. Pod vidinou práce navíc, zastupitelé s přihlášením nesouhlasili. Poté jsme navštívili se starostou Škvořetic panem J. Chlandou seminář na téma „Soutěž“ v poslední vyhrávající vesnici roku 2019 v Čejeticích. Tam jsem došla k závěru, že to zkusíme – kdy jindy, když ne teď.

Zastupitelům jsem oznámila, že do toho půjdeme. Hned jsme se pustili do práce a do promýšlení, jak vše uspořádáme a jakým stylem představíme obec. Nikdy předtím jsme v takové soutěži nebyli. Neměli jsme žádnou zkušenost, jen mlhavou představu. Oslovila jsem pana Luboše Švejdu a poprosila o pomoc s propagací, jak fotografickou, tak s videem. Tímto mu moc děkujeme za rady a čas, který nám věnoval. Oslovila přátele obce a známé o kterých vím, že jsou ochotni pomoci i na úkor svého volného času. Zastupitelé po zvážení také přišli s nabídkou pomoci a s nápady. Hodnotící komise přijíždí do obcí vždy na dvě hodiny a ve všední den. Tímto se komplikuje jakékoliv prezentace obce. Lidé jsou v práci, děti ve školách. Školu u nás v obci nemáme. Nemáme ani školku, proto účast dětí je vyloučena. Chtěla bych poděkovat za pomoc při prohlídce obce panu H. Hokrovi a panu J. Bendovi, paní P. Šmídové a pí. M. Vrbové, ředitelce Domova Petra paní V. Marouškové, kronikářce pí. A. Kubátové. Z přespolních vřelé díky patří panu M. Šobrovi a také spolku K. H. Borovského včele s panem F. Sáčkem. Dle slov hodnotících jsme komisi nadchli a překvapili. Bylo nám řečeno, že komisi připadá, jako kdybychom soutěžili již poněkoličkáte. Moc nás to potěšilo. Však daleko větší radost jsme měli při sdělení „*obec Mačkov získala druhé místo v soutěži Vesnice roku 2022 v Jihočeském kraji*“. Následovalo oznámení o slavnostním vyhlášení u vítězů soutěže v Albrechticích nad Vltavou. Na vyhlášení a převzetí výhry nás jelo 8 obyvatel z Mačkova a přespolní

se připojili na místě. Vyhlášení měli Albrechticé připravené na místním hřišti. Prošli jsme si krásný historický hřbitov, dle plánu jsme mohli projít a prohlédnout zajímavá místa v obci. Na hřišti byl připravený velkolepý program s pečením celého vola, hudbou a občerstvením. Mohli jsme se setkat s představiteli vlády, vítězi různých stuh i s lidmi z Albrechtic.

Počasí bylo teplé, bez deště. K poslechu mezi vyhlašování výsledků hrály kapely různých hudebních žánrů. Osobně se mi líbilo vystoupení tanečního orchestru Swing Band Tábor.

Z čeho jsem byla nejen já, ale i ostatní zaskočení byla výhra.

Jak bylo v minulosti zvykem a také to bylo avizováno i na semináři v Čejeticích, respektive Mladějovicích-osadě Čejetické. Obec umístěná na druhém místě získává peněžitý dar 500 000 Kč. Tato částka se získává od kraje, část na účet, bez podání žádosti o dataci na jakémkoliv ministerstvo (tak je tomu při výhře barevných stuh) a část přes krajskou dotaci POV. V Albrechticích jsme dostali pamětní listinu. Knihu o vyhrávajících obcích, květiny, a hlavně laminátovou desku s natištěnými 80 000 Kč. Když jsem se rozhodla zjistit skutečnost o výhře, nastalo trapné krčení ramen a odkazování na předsedu komise, na představitele ministerstev, na představitele kraje, kteří po vyhlášení prostor opustili a k mání nebyli. Při telefonickém dotázání na kraj, zda a jakým stylem nám peníze „dorazí“ mi bylo řečeno: „*Ted' je situace jiná, jiný náměstek kraje, válka, energie, musí se šetřit, atd...*“ Pan P. Hroch – náměstek tajemníka si ode mne vzal telefon s tím, že vše zjistí a zavolá. Po zavolání jsem nových informací mnoho nezískala. Snad jen to, že 80 000 Kč je dar, na který přijde smlouva a poté nám bude částka připsána na účet. Ostatní peníze, to je z jihočeských dotací POV, nejsou jisté. Program musí nejprve schválit krajští a až poté dostaneme vyzoomění. Tak vlastně nevíme, co jsme vyhráli. Na účtu zatím z výhry nic není. Věřím, že situace se vyjasní a slibované dostaneme. Doufám, že soutěž bude i nadále pokračovat. Primárně pro peníze žádá obec nesoutěžit.

Naše umístění je důkazem toho, že i opravdu malá obec má co nabídnout a může zvítězit. Nechat zhodnotit úsilí a péči o rozvoj cizími lidmi je pro každou obec inspirativní. Toto ocenění patří všem občanům Mačkova. Bez společné celoroční práce a zapojení většiny spoluobčanů bychom těchto výsledků nedosáhli. Děkuji i všem blízkým spolupracovníkům, kteří pomáhali a pomáhají s organizací veřejného života v obci, často na úkor svého volného času. Ráda bych, aby Mačkováci byli na svou obec hrdí. Společná péče o obec a její pozvednutí ve

Co se v SOBu událo a co se bude dít

- Byla připravena zpráva o činnosti Svazku obcí Blatenska za rok 2021 pro kronikáře Města Blatná.
- V pondělí 29. srpna 2022 proběhlo dílčí přezkoumání hospodaření Svazku obcí Blatenska za rok 2022. Přezkoumání hospodaření provedl Krajský úřad – Jihočeský kraj.
- Během měsíce září v projektu „Komunální služby na Blatensku“, registrační číslo: CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0015705 byla zpracována a podána žádost o platbu a zpráva o realizaci projektu za další monitorovací období. Na tento projekt obdržel Svazek obcí Blatenska dotaci od Místní akční skupiny Blatensko ve výši 2 857 087,00 Kč. V rámci projektu došlo k nákupu veškerého vybavení pro provoz praní, žehlení a mandlování prádla a k zaměstnání osob z cílových skupin s potřebou flexibilní formy zaměstnání.
- Byl připraven návrh rozpočtu Svazku obcí Blatenska na rok 2023. Ten byl odeslán na všechny členské obce k vyvěšení na úředních deskách. Návrh rozpočtu SOB na rok 2023 bude projednán na poslední letošní Valné hromadě, kterou plánujeme na začátek prosince 2022.
- Průběžně byla poskytována poradenská činnost a pomoc dle aktuální potřeby starostů případně dalších pracovníků obcí.
- Své příspěvky, články, reportáže i s fotografiemi, pozvánky na dění u Vás, další informace o životě ve Vašich obcích posílejte, prosím, pouze na naši e-mailovou adresu: sobacek@blatensko.eu.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Kalendář SOB na rok 2023

Tradiční stolní kalendář SOB na rok 2023 je možné od srpna zakoupit v prodejně Hračky a papír Alena Tomášková Blatná a v Informačním centru Blatná. Stolní kalendáře budou k dispozici samozřejmě ve všech členských obcích SOB koncem září.

Informace v kalendáři slouží jako pozvánky na nejrůznější akce na Blatensku v roce 2023. Zároveň je kalendář dokumentací toho, jak proběhly plesy, maškarní bály a vůbec všechny společenské, kulturní, sportovní a další události v našem regionu.

Foto na titulní stránce kalendáře „Menhiry v Hajanech“ nám poskytl pan Lukáš Vaněček.

Poděkování za pomoc při realizaci kalendáře z Blatenska patří všem obcím, organizátorům akcí, fotografům a dalším „spolutvůrcům“ našeho kalendáře.

Pro každého autora zveřejněných fotografií budou připraveny k vyzvednutí 3 kusy kalendářů na rok 2023 v kanceláři SOB na adrese Spálená 727, Blatná. Autoři fotografií mohou kalendáře vyzvedávat od 1. října 2022.

Dana Vohryzková a Bohumila Hoštičková

Svazek obcí Blatenska

Kancelář SOB na adrese:

Spálená 727, 388 01 Blatná

tel.: 728 881 358, 383 420 300

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00–11,00	12,30–16,00
Středa	8,00–11,00	12,30–16,00
Pátek	8,00–11,00	

Uzávěrka příjmu příspěvků do listopadového vydání SOBáčku č. 88

je v neděli 6. 11. 2022.

Příspěvky posílejte na e-mail: sobacek@blatensko.eu

VU3V na Blatensku

Virtuální univerzita třetího věku bude pokračovat i v zimním semestru nového akademického roku 2022/2023. Poprvé se sejdeme ve čtvrtek 29. září 2022 v 9:00 hodin ve velké klubovně Komunitního centra aktivního života v Blatné. V zimním semestru máme na výběr opět ze dvou kurzů – první kurz „České dějiny a jejich souvislosti II“ a druhý kurz „Dějiny oděvní kultury III“. Druhý kurz bude zahájen ve čtvrtek 6. října 2022 také v 9:00 hodin. Studenti mají možnost navštěvovat jeden z kurzů, nebo mohou navštěvovat oba kurzy současně. Každý kurz obsahuje 6 přednášek. Zájemci o studium Virtuální univerzity třetího věku se mohou přihlásit ještě před zahájením zimního semestru osobně v kanceláři SOB na adrese: Spálená 727, Blatná nebo e-mailem: blatensko@blatensko.eu případně na telefonu: 728 881 358. Poslední možnost pro přihlášení je pak při zahájení zimního semestru přímo na přednáškách vždy ve čtvrtek (tj. 29. 09. 2022 a 6. 10. 2022). Cena jednoho kurzu vychází na 450,00 Kč. Tuto částku je potřeba uhradit bankovním převodem na bankovní účet SOB.

Dana Vohryzková

Úspěchy našich členských obcí

v soutěži Vesnice roku 2022 - Pokračování ze str. 1

všech směrech mě i zastupitele naplňuje a věříme, že ve vynaloženém úsilí má smysl dále pokračovat. Obdržená cena pro nás znamená velmi mnoho, je to ocenění za naši práci, nadšení, ale především pobídka do další práce. Velmi si ceny vážíme.

Obec Kadov

V letošním roce se Obec Kadov i se svými místními částmi přihlásila do soutěže Vesnice roku, které se zúčastnilo dalších 174 obcí z celé republiky. Soutěž Vesnice roku v Programu obnovy venkova je každoročně vyhlašována již od roku 1995 (roky 2020 a 2021 byly výjimkou). Cílem této soutěže je snaha povzbudit obyvatele venkova k aktivní účasti na rozvoji svého domova, zveřejnit rozmanitost a pestrost uskutečňování programů obnovy vesnic a upozornit širokou veřejnost na význam venkova, ale také snaha vyzdvihnout aktivity obcí, jejich představitelů a občanů, kteří se snaží nejen zvelebovat svůj domov, ale rozvíjejí i místní tradice a zapojují se do společenského života v obci. Organizace soutěže probíhá ve dvou kolech – krajském a celostátním. Všechny přihlášené obce jsou nejprve hodnoceny v krajském kole. Do celostátního kola pak postupuje za každý kraj vždy maximálně jedna

Svazek obcí Blatenska
Spálená 727, 388 01 Blatná
IČO: 68538189
Dana Vohryzková tel: 728 881 358
e-mail: pradelna@blatensko.eu

Komunální služby Blatenska

praní a žehlení | mandl | švadlena

PONDĚLÍ | 9,00 - 12,00; 13,00 - 18,00

přítomnost švadleny | příjem a výdej zakázek švadleny

ÚTERÝ | 9,00 - 12,00

STŘEDA | 9,00 - 12,00; 13,00 - 16,00

ČTVRTEK | 9,00 - 12,00

PÁTEK | 9,00 - 11,00

| U ručního žehlení se připočítává částka 20,- Kč za kus.

| Ceny jsou konečné, nejsme plátcí DPH.

| Dopravu nezajišťujeme.

| Individuálně může být stanovena cena vyšší např. u nestandardního prádla velkých rozměrů nebo při silném znečištění.

| Dodací lhůta 5 dní, do dodací lhůty se nezapočítává den příjmu, sobota, neděle a svátky.

| Možnost zakoupení dárkových poukazů.

Ceník praní a mandlování

platnost od 1. 1. 2022

1. Kapna.....	20,- Kč
2. Prostěradlo.....	18,- Kč
3. Pvlak na polštář.....	15,- Kč
4. Ručník, utěrka.....	10,- Kč
5. Osuška.....	12,- Kč
6. Ubrus.....	15,- Kč
7. Závěs, záclona.....	21,- Kč
8. Sedák.....	20,- Kč
9. Mikina, vesta, košile.....	25,- Kč
10. Tričko.....	15,- Kč
11. Kalhoty.....	30,- Kč
12. Zástěra, šaty.....	14,- Kč
13. Ponožky.....	8,- Kč
14. Plyšové hračky do 30 cm.....	15,- Kč
15. Potah na matrace.....	150,- Kč
16. Spacák slabý.....	50,- Kč
Spacák silný.....	80,- Kč
17. Mikroutěrka.....	4,- Kč
18. Chňapka.....	8,- Kč
19. Plášť.....	35,- Kč
20. Bunda slabá.....	50,- Kč
Bunda silná.....	100,- Kč
21. Deku slabá.....	35,- Kč
Deku střední.....	65,- Kč
Deku velká.....	130,- Kč
Deku ovčí vlna.....	150,- Kč
22. Podložka do postele ovčí vlna.....	50,- Kč
23. Potah sedací souprava.....	130,- Kč
24. Potah křeslo.....	40,- Kč
25. Polštář malý.....	30,- Kč
Polštář velký.....	50,- Kč
26. Potahy auto.....	25,- Kč
27. Potah zahradní silný malý.....	35,- Kč
Potah zahradní silný velký.....	70,- Kč
28. MANDLOVÁNÍ vyprané suché prádlo na jednolůžko (kapna, polštář, prostěradlo).....	15,- Kč

Tvrz, kostel a pomník Kadov

obec, které byla udělena Zlatá stuha v krajském kole. V rámci celostátního kola jsou vyhodnocena první tři místa. Obce přihlášené do soutěže jsou hodnoceny v následujících oblastech: koncepční dokumenty, společenský život, aktivity občanů, podnikání, péče o stavební fond a obraz vesnice, občanská vybavenost, inženýrské sítě a úspory energií, péče o veřejná prostranství, přírodní prvky a zeleň v obci, péče o krajinu, připravované záměry a informační technologie obce.

Vyhlašovatelé soutěže jsou Ministerstvo pro místní rozvoj ČR (MMR), Ministerstvo zemědělství (MZe), Spolek pro obnovu venkova ČR (SPOV ČR) a Svaz měst a obcí ČR (SMO ČR). Spoluvyhlašovatelé soutěže jsou Kancelář prezidenta republiky, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo kultury, Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu, Svaz knihovníků a informačních pracovníků, Sdružení místních samospráv ČR a Asociace krajů ČR. V případě krajských kol spolupracuje Státní zemědělský intervenční fond.

V rámci krajských kol jsou udělována následující ocenění:

- Zlatá stuha – za vítězství v krajském kole
- Modrá stuha – za společenský život
- Bílá stuha – za činnost mládeže
- Zelená stuha – za péči o zeleň a životní prostředí
- Oranžová stuha – za spolupráci obce a zemědělského subjektu
- Diplomy: za moderní knihovnické a informační služby, za vzorné vedení kroniky, za rozvíjení lidových tradic, za kvalitní květinovou výzdobu v obci (Fulínova cena), za příkladnou péči o historickou zástavbu obce, inovativní obec
- Cena naděje pro živý venkov – za místní spolkový život a občanskou společnost v obcích
- Zlatá cihla v Programu obnovy venkova – ocenění realizovaných stavebních děl na venkově
- další ocenění stanovená jednotlivými kraji

Obec Kadov získala ocenění „Zlatá cihla“ a peněžitý dar v hodnotě 10 000 Kč v Programu obnovy venkova – v kategorii A – ocenění za obnovu, či rekonstrukci památkově chráněných objektů a památek místního významu za obnovu kulturní památky rekonstrukce kádovské tvrze, za její citlivě vedenou rekonstrukci, která zde právě probíhá. Některé části budovy jsou již z větší části zrekonstruované a na rekonstrukci zbývajících místností se stále pilně pracuje. Majitel p. JUDr. Tomáš Těmín, PhD. se především zaměřuje na vyhledávání renesančních prvků a v již hotové místnosti doplňuje neorenesančním nábytkem

Výhled v třešňové aleji ve Lnářském Málkově

a dalšími interiérovými doplňky v tomto stylu. Komise též velice kladně hodnotila i rekonstrukci místní fary v Kadově, kterou provádí pan Ing. Ludvík Brožek se svojí manželkou.

Obec Kadov ještě získala i Čestné uznání za podporu sportovních a rekreačních aktivit pro děti a mládež. Desetičlennou hodnotící komisi zaujala ve středu 1. června 2022 při své

návštěvě Kadova úzká spolupráce obce s místními čtyřmi táborovými základnami i areál dětského tábora ve Vrbně, který obec v roce 2017 zakoupila.

Komise zhlédla letiště, ozelenění intravilánu i extravilánu Kadova i všech místních částí, byla seznámena s chodem obce a veškerým děním u nás, s dodržováním tradic i pořádáním různorodých akcí pro občany napříč věkovým spektrem. Děkujeme všem aktérům kulturního, společenského i sportovního dění v našich obcích za jejich práci a energii, kterou věnují obci a svým spoluobčanům, kteří si jejich vklad občas ani neuvědomují.

L. Kočovská DiS.

Přehled počasí v Blatné za červenec

Průměrná teplota: 19,1 °C, odchylka od normálu: +1,1 °C.

Úhrn srážek: 45,2 mm, tj. 57 % normálu.

Měsíc teplotně slabě nadnormální, srážkově mírně podnormální. Červenec přinesl řadu suchých a slunných dní vhodných k prázdninové rekreaci i turistice,

celkově ale byla druhá polovina měsíce teplejší než první polovina. Nejsušší byla druhá dekáda července, během které přšlo jen dne 14. s denním úhrnem srážek 9,1 mm, kdy se i vyskytly menší kroupy. Vydatněji zapršelo při bouři dne 27. s úhrnem 10,9 mm, celkově ale zejména ke konci měsíce již vlaha v krajině chyběla, a to zejména kvůli vysokému výparu vody způsobeného především nadnormálně dlouhým slunečním svitem. Měsíční teplotní maximum 33,1 °C bylo naměřeno dne 25., teplotní minimum 7,2 °C dne 17. Dnů s bouřkou bylo v červenci 8 a zaznamenáno při nich bylo 134 výbojů blesků. Dny s mlhou byly dva, dnů letních bylo 17 a tropických 5. V noci na 26. bylo vysoké teplotní minimum 19,9 °C na samé hranici pro tropickou noc.

Zdeněk Vondra

Blatná

Oficiální ukončení cykloturistické sezóny v Jihočeském kraji aneb Za krásami Blatenska

1. 10. 2022

Start a cíl: Hospoda U Datla, Nádražní 633, Blatná

Registrace: 9 h

Start: 10 h, předpokládaný konec v 17 h

Trasy: 25 km – nenáročná, vhodná pro rodiny s dětmi

50 km – středně náročná

Doporučená kola: treková, krosová, horská

V cíli zajištěno občerstvení a hudba.

Zajištěna bude rovněž doprava účastníků cyklobusy do

Blatné. Podrobné informace včetně míst a časů odjezdu

poskytne Mgr. Jan Vlášek – 723 013 354,

nadace@jihoeske-cyklostezky.cz.

Akce je podpořena z grantového programu Nadace Jihočeské cyklostezky.

Plantáž

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Jubilanti v osadě
Drahenický Málkov

Září

Vrátný Václav 75 let

Říjen

Dubský Petr 60 let

Osadní výbor Drahenický Málkov přeje pevné zdraví a životní pohodu.

Pouťová sobota v Drahenickém Málkově (16. 7. 2022)

Co by to bylo v Málkově za pouť, kdyby se nekonal turnaj v malé kopané? Počasí nám letos překvapivě přálo, nebylo ani úmorné vedro, ani šílená průtrž mračen, která nám znepříjemňovala zejména večery v uplynulých dvou letech. Letošního klání se zúčastnilo pouze pět manšaftů. Ke třem stálíci i dvě nová družstva. Po vzájemném klání se všemi soupeři se dle součtu bodů nejlépe dařilo klukům z Mirotic, kterým se podařilo vyhrát všechny své západy. Druhá příčka patřila chlapům z O. P. Slavia, kteří si po loňském horším umístění spravily chuť. Na třetím místě skončili nováčci z týmu Policie ČR. Pro nepopulární bramborovou medaili si došlo družstvo AFK Rozmetač. Poslední příčka tak připadla domácímu Grand hotelu Málkov.

Kdo si nerozproudil krev při hraní fotbalu či fandění mohl tak učinit večer. Opět po roce se nám starala o zábavu strakonická kapela Scéna, na kterou jsme parádně „zapapřily“ při venkovní zábavě v našem sportovním areálu.

Rozloučení s prázdninami (27. 8. 2022)

Poslední prázdninovou sobotu se málkovští sešli, aby se společně rozloučili s proběhlými prázdninami. Jak jinak než u dobrého jídla a piva.
Lucie Kyliánová

SKALIČANY

Na hasičské soutěži v Chobotě

Tradiční zastávkou hasičských soutěží v požární útoku bývá počátkem července obec Chobot. Na státní svátek slovanských věrozvěstů, pořádá chobotský sbor vždy výtečně připravenou soutěž, které se účastní kromě mnoha dalších družstev i to naše skaličanské. V roce letošním se ve sportovním areálu v Chobotě sešlo celkem 14 mužských družstev, 4 ženské týmy a 6 veteránských. Skaličanské „áčko“, které je téměř totožné s veteránským družstvem, obsadilo výborné 5. místo, mladý „B“ tým měl neplatný pokus a veteráni brali stříbro, hned za domácím

Skaličanskí chráněnci sv. Floriána na soutěži v Chobotě

týmem, který je těsně překonal posledním pokusem celé soutěže. „Béčko“ si spravilo chuť platným pokusem v superfinále, kde však uzavřelo startovní listinu, nicméně eskapáda na trati a „parakotoul“ jednoho z členů týmu by vydal na titul za umělecký dojem. Kategorii muži opanoval domácí tým a kategorii ženy družstvo z Kestřan. Děkujeme pořadatelům za pozvání. V době vydání tohoto čísla SOBě za sebou budeme mít starty na nočních soutěžích v Hajanech a v Blatné, ale o tom zase příště.

Na hokejbalovém klání v Blatné

Tým nazvaný FK KOZEL Skaličany byl původně založen jako Fotbalový klub. Vzhledem ke svým výkonům v různých sportovních odvětvích byli jeho členové později nuceni pozměnit zkratku FK v názvu na Fantastický klub a takto se tento tým nadále v rozličných sportech prezentuje a jak jeho členové tvrdí, jakmile alespoň jednou nastoupíš, jsi navždy Kozel aneb jednou kozel, navždy kozel! V červencovém hokejbalovém turnaji však tým nastoupil s upraveným názvem – SK BSB Kozel (sportovní klub buzicko-skaličansko-blatenský) s ohledem na složení týmu na turnaji v hokejbale v Blatné. A jak že si náš tým vedl? Ve skupině nastřílel 18 gólů, 31 jich obdržel a připsal si jedno vítězství. Následně podlehl v boji o umístění, poslední neskončil a celkový dojem špatný také nezanechal, mimo jiné i s ohledem na své krédo a ke coubertenovské tradici, že účast se také počítá.

BSB Kozel v Blatné Martin Voneš, Pavel Rataj, Jakub Darda, Lukáš Fořt, Dan Málek, Tomáš Fořt, Jakub Slezák

Kozí tábor

Letní prázdniny bývají časem dětských radovánek a také táborů. Takový malý tábor se kousek za obcí Skaličany uskutečnil již v roce 2021 a v roce letošním jeho druhý ročník. Několik rodin s dětmi se domluvílo

Účastníci kozího tábora

a uspořádalo „Kozí tábor“. Kozí proto, že se odehrál v chovatelském areálu jednoho ze sousedů, který je plný koz a ovcí. Maminky přichystaly dětem množství soutěží, včetně nočních bojovek, tatínkové zdatně sekundovali, připravili i tajnou výpravu a výcvik hasičských dovedností. Tábor byl zakončen zdařile připravenými dětskými divadelními výstupy. Děkujeme!

Se svatbami jako by se ve Skaličanech roztrhl pytel

Veselka, svatba, sobáš či svatební obřad, těmito všemi názvy lze pojmenovat důležitý životní milník v životě muže a ženy (pomineme-li tolik diskutované množství dalších údajných pohlaví, o kterých jsem se však v anatomii, fyziologii, morfologii, v biologii a přírodopisu nikdy neučil). V minulém vydání SOBě jsme prezentovali svatbu skaličanského hasiče a tchořovické hasičky a hned v dalším čísle můžeme pogratulovat skaličanskému Stanislavu Solarovi, který vstoupil do manželství s Anežkou Ježkovou. Svatba to byla veselá a pěkná a samozřejmě nemohlo chybět „zatažení“ svatebčanů, které měli na starost společně skaličanští hasiči s blatenskými rybáři (zaměstnanci společnosti Blatenská ryba) a kdo se v ten čas objevil před blatenským zámekem, tak se možná nestačil divit a výkony některých přítomných by možná ocenil leckterý divadelní soubor. Svůj manželský slib složili snoubenci před úřední osobou, kterou si pro svůj obřad zvolil a kterou byl pisatel tohoto článku, kterému bylo ctí a který se ještě jednou, společně se všemi sousedy a místními hasiči připojuje ke gratulaci!

Uvedený obřad však nebyl na přelomu července a srpna jediným. Další veselku si tentokrát připomněli manželé Cheníčkoví, a to u příležitosti jejího 50. výročí. Ke zlaté svatbě jim popřál zástup příbuzných, přátel, sousedů a zástupců obce a místního hasičstva, kteří před nimi pomyslně smekli klobouk a popřáli jim pevné zdraví a dostatek radosti do dalších společných let.

Výstava růží v paštickém kostele

O tom, že Blatná je, či byla a snaží se být opět městem růží, se již napsalo mnohé. O čemž však rozhodně není pochyb, je fakt, že na tradici blatenské růžářské produkce navázal již v 90. letech 20. století Miloslav Šíp ze Skaličan. Jeho rodina společně s Římskokatolickou farností Blatná, farníky a rodinou kostelníka paštického svatostánku uspořádala neuvěřitelnou výstavu růží v dominantě blatenské krajiny – v kostele sv. Jana Křtitele

v Paštíkách. V tomto sakrálním skvostu se na konci července rozvoněly stovky odrůd růží, a kdo výstavu nenavštívil, může jen litovat. Děkujeme za úžasný zážitek!

Ahoj léto 2022

Poslední srpnová sobota byla ve Skaličanech ve znamení akce *Ahoj léto 2022* s podtitulem „rozloučení s prázdninami“. Slunečné odpoledne bylo plné her pro děti, mládež i dospělé, které pro místní i přespolní připravili skaličanské maminky a tatínkové a zároveň členky a členové místního hasičského sboru. Kdo se do her zapojil, mohl si vyzkoušet několik ryze dětských soutěží, ale i disciplín určených pro starší i dospělé a u plnění některých úkolů bylo skutečně veselo. Soutěžící byli následně odměněni cenami, které si sami mohli vybrat a které pro tuto příležitost zajistil osadní výbor a místní hasiči s podporou města Blatná. Akce pokračovala večerním sousedským posezením. Děkujeme všem pořadatelům!

Václav Cheníček

„Zatahovací eskadra“.

Novomanželé Solarovi se skaličanskými gratulanty

Zástupci obce (Stanislav Solar) a hasičů (Jaroslav Fořt) gratulují ke zlaté svatbě

BLATNÁ Mezinárodní tábor

Od 8. 8. do 14. 8. 2022 se konal mezinárodní tábor u nás v Čechách. Blatná má v Německu partnerské město Vacha a ve Francii Sargé-lès-le-Mans. Každým rokem se mládežníci z Blatné a okolí mohou setkat se svými vrstevníky z těchto měst a zažít spolu super týden.

Letos jsme byli 5 dnů v Písku a 2 dny v rodinách v Blatné. V Písku jsme navštívili horolezeckou stěnu, zahráli si lasergame, bowling, vyzkoušeli si jízdu na paddleboardech a zavítali do Putimi. V pátek jsme jeli na celodenní výlet do Plzně, kde nás čekala prohlídka pivovaru a závodění na motokárách.

Víkend pak strávili účastníci tábora v rodinách a poznávali Blatnou. Když

v neděli děti při loučení běžely za odjíždějícím autobusem, proběhlo nám hlavou, že tato akce má určitě smysl a je dobré tato přátelství podporovat.

Položila jsem českým účastníkům otázku, proč se tábora vůbec zúčastňují, a zde jsou některé z odpovědí:

Zbyněk Hrdlička: „Na tábor jezdím, protože se rád setkávám s kamarády z ciziny a Česka. Rád poznávám nové aktivity a nová místa, navíc mám na chvíli klid od domácích povinností.“

Tereza Broučková: „Chtěla jsem se seznámit s novými lidmi, poznat nová místa a najít si nové kamarády jak z Česka, tak z Francie i Německa. Hodně jsem si chtěla procvičit cizí jazyky a překonat strach z mluvení a z aktivit, které jsem v životě ještě nedělala. Jsem vděčná všem kamarádům, kteří mi s tímto strachem pomohli.“

Linda Vlková: „Chtěla jsem si zkusit mluvit jiným jazykem, než je můj rodný, a tento tábor mi přišel jako skvělá zkušenost. Během celého týdne jsem překonávala strach z mluvení a z některých adrenalinových aktivit (např. horolezecká stěna). Nakonec jsem ale strach překonala a poznala spoustu nových lidí.“

Děkujeme tímto městu Blatná za pravidelnou finanční podporu těchto táborů. V letošním roce byl projekt Setkání mládeže 2022 podpořen Česko-německým fondem budoucnosti a vznikl čtyřjazyčný slovníček pro ještě lepší komunikaci na táborech v dalších letech.

Julie Srbová a Jana Španihelová, vedoucí

Z Blatné na Svatou Horu u Příbrami

Letos jsme se vydali po dvouleté přestávce na pouť již popáté. V roce 2020 se pouť vzhledem k protiepidemickým opatřením nekonala vůbec, v roce 2021 proběhlo jenom jednodenní „vzpomínkové“ putování se startem v Březnici.

Pouť začala v blatenském kostele mši svatou celebrou P. Marcinem Piaseckim, který v době svého působení v Blatné každoročně putování zahájil. Nyní slouží v Polsku v katovické diecézi, ale rád se vrací na „místo činu“. Trasa byla stejná jako v minulých letech, většinou se držela poutní cesty Via Nova (<https://www.pilgerweg-vianova.eu/>). Stejná trasa neznámá stejné putování. Každý rok se sejdou jiní poutníci, cestou se setkáváme s jinými lidmi, počasí je také různé. Letos jsme šli 16. a 17. srpna, kdy se teplota pohybovala okolo 30 stupňů. Naštěstí skoro stále foukal mírný vánek, takže horko bylo snesitelné.

Pouť zahájilo dvanáct poutníků plus Robert, který nás doprovázel až do Černívka. Kromě místních poutníků se k nám připojili Marcela a Zdeněk, kteří na jaře spolu absolvovali 300kilometrovou svatojakubskou pouť do Santiaga de Compostela. Po takové přípravě pro ně bylo dvoudenní putování v délce cca 45 km jako krátká procházka.

Krátce poté, co jsme vyšli od kostela před budovou Městského úřadu poutníky pozdravili a popřáli šťastnou cestu starostka Kateřina Malečková a místostarosta Pavel Ounický. První krátká zastávka byla za Bezdědovicemi pod Ženatým dubem, druhá neplánovaná u paní Šimové před jejich statkem. Paní Šimová nás čekala již v sobotu, kdy měla připravené koláčky. Koláčky nepřežily nedělní návštěvu příbuzných, a tak nás podělila dobrými bonbóny. Koláčků jsme se dočkali v Černívku, kde jsme dostali také výbornou polévku.

V horku se nám šlo lehce, zavazadla jsme měli v doprovodném vozidle, se kterým nás na zastávkách čekala paní Ludmila Vlková. Díky ní každý nesl jen lehký batůžek. Tedy kromě Petra, který nesl věci nejen pro sebe, ale i pro své tři sestry, které s námi šly celou trasu včetně nejmladší devítileté Klárky. V Březnici jsme neodolali a na doporučení Renaty jsme si dali výbornou zmrzlinu, a pak už nás čekalo jenom malé stoupání k ubytovně. Po krátkém odpočinku a dobré večeři jsme ještě ochutnali speciality, které přivezl P. Marcin z Polska.

Druhý den byla první krátká zastávka na návsi v Horčápsku, kde mají stále vrakoviště plné starých aut, autobusů a dalších nepojízdných vozidel. V Tochovicích obvykle odpočíváme na zídce a schodech před kostelem. Letos se v kostele v době našeho odpočinku konal pohřeb, a proto pro nás Ludmila našla odpočinkové místo o kousek dál u místní restaurace (bohužel dopoledne zavřené). Boršč dovezený z Polska a ohřátý do termosek v jídelně v Březnici byl podáván až na poslední zastávce na Beránkách.

Na závěrečnou mši na Svatou Horu přijeli další lidé z našich farností, zaplnili jsme velkou část baziliky a všichni pěší poutníci rádi využili možnost vrátit se domů autem – tělo unavené, duch osvěžený.

Text: František Jirsa, fotografie: Lenka Scheinherrová

Medový život Tomáše Malečka aneb Někdo to rád sladké

Jak se říká – někdo má rád holky, jiný zase vdolky. Na světě existuje nekonečno různých koníčků. Nejedna z nich se postupem času mění v koně. Některý z nich posílí i hmotné statky svého pěstitele. Kam jen zařadit včelařství...

No, každopádně – včelař, ten tvrdý chleba má. Svě o tom ví i Tomáš Maleček (30 let) z Blatné. Tomu tohle sladké počínání přirostlo k srdci v jeho sedmnácti letech. „První poznatky v tomhle oboru jsem vstřebával, když jsem chodil s dědou vytáčet med,“ vzpomíná Tomáš Maleček. „Mimochodem – dědeček chová včely v malém prakticky celý život. I teď, když je mu už osmdesát čtyři let.“ Včelařské geny však lze vystopovat i jinde: „Praděda z maminy strany se dokonce včelařinou živil,“ poukazuje na tento zajímavý fakt Tomáš Maleček.

On sám sebe označuje za včelaře samouka: „Taková jako já se učí každý

rok pořád nové poznatky. Jako všude jinde i tady platí, že pokrok jde dopředu milovými kroky. Takže my to asi nikdy neděláme dobře. (smích). Přečetl jsem mraky potřebné literatury a tesal si z ní teoretické základy, ale nejvíc se přece jen člověk naučí, když otevře úl,“ míní mladý „krotitel rojů“. Když ho to takzvané „chytlo“, jeho děda v první řadě koupil maringotku a mladý nástupce se zapracovával s osmi včelstvy. Dnes má produktivních včelstev 55: „Strávím u úlů strašně času a bez pomoci členů rodiny bych to určitě nedával. Moje manželka je skvělá a tolerantní,

pomáhá mi v medárně i s úklidem. Moji šikovní synové Adámek (3) a Tomíček (6) za mnou také chodí rádi do „včeliček“ a přikládají ruku k dílu. Nejde jen o časovou náročnost. Ono takové zdvihání pláství je pořádná fyzická rozcvička. Snažíme se nejnáročnější práci směřovat na víkendy, ovšem stejně se nevyhnu tomu, že si musím brát v práci dovolenou. Jednou bych se tím i rád živil, jenže zatím je to ještě hudba vzdálené budoucnosti,“ poznamenává blatenský chovatel.

Momentálně Tomáš Malečkovi z Blatné patří tři pevná stanoviště v přírodě okolo mateřského města. Uvnitř jeho maringotky sídlí tučet včelstev. „Já mám včely hodné. A když na ně náhodou padne blbá nálada a něco mi „nasypou“, doběhnu si pro kuklu, aby nebyl zasažen obličej. Jinak se pohybuji mezi úly v tričku a krátkasech a nic se neděje,“ dává k lepšímu mladý včelař. Ovšem jako každý jiný v jeho oboru i on zaplatí bzučícímu náruďku a jeho štedrosti svou daň: „No, za rok dostanu tak 400 až 500 žihadel. Při samotném medování cca 80. Ale to se nedá nic dělat,“ rozhodl rukama s tak nevinnou tváří jako by oznamoval, že ho trkl hlemýžď.

Při včelaření se ale dostávají i jiné problémy. Takové epidemie. „Předloni varroáze padla za oběť polovina mých včelstev. Díkybohu teď mám dva roky klid,“ nerad se vrací k hromadné katastrofě svých svěřenkyň v úlech Tomáš Maleček. Nebo nutné investice: „Musel jsem vybudovat nový objekt s pracovním názvem „medárna“. A ten mně přišel na 150 000 korun. Předtím jsem si musel vystačit s prostorem chaty v „Jezárkách“ a tahat vodu v kýblích,“ upřesňuje vynikající odborník a nezlomný pracant. Pak se sypal měsíc znovu: „Za 65 000 korun jsem koupil stroj „medomet“ – prakticky nový, užívaný jen jednu sezonu,“ dodává Tomáš Maleček. O dotace prý nežádá: „Co včely vydělají, to mezi ně zase vrátím.“ Ročně spotřebuje 100 kilogramů mezikrm, ještě musí požítovat další. Zatím nevyprodukuje tolik vosku, aby mohl svou činnost rozšířit o výrobu svíček.

Za dobu svého bohuľibého hospodaření si vybudoval solidní klientelu, díky níž se mu zatím vždy podařilo prodat všechn svůj med. A tito zákazníci se k němu bez výjimky rádi vrací. A do budoucnosti určitě přibudou další. Protože poctivý pracant, který do svého umu vloží lásku a obětavost, se nemusí bát nezájmu veřejnosti.

Vladimír Šavrd

JAK vypadaly poslední školní týdny?

Školní dny uběhly a blížil se konec roku. Nehrozila žádná omezení, a proto se mohl rozjet kolotoč všech akcí, které bývají běžné několik let předem a nyní jsme se všichni snažili dohnat, co se dalo.

Střídaly se exkurze s výlety, návštěvy muzeí a knihovny, branná soutěž s mezitřídním turnajem ve vybíjení, bazénové hry s filmovou pohádkou...

Díky dotačnímu programu Šablony III. (projektové dny) a podpory MAP II. byly pro naše žáky exkurze či poznávací výlety finančně dostupnější, proto se jich mohli zúčastnit úplně všichni.

Poslední dny si někteří ozvláštnili trochu netradičně a domů se rodičům vrátily místo dětí pohádkové postavičky, hrdinové či zvířátka. Někteří se ani večer nechtěli umýt.

Soutěžení, závodění a soupeření motivují děti k lepším výkonům. Proto byly zorganizovány školní přebory – branná soutěž Ukaž, co umíš a mezitřídní turnaj ve vybíjení či piškvorkohrátky.

Dodatečně zveřejněné výsledky vybíjení mezi 4. a 5. třídami:

	HOŠI	DÍVKY
1. místo	5.B	5.B
2. místo	4.A	4.A
3. místo	5.A	5.A

Věříme, že tyto všechny školní dny, které nebyly jen ve školních lavicích, si žáci pěkně užili a budou na ně rádi vzpomínat.

JAKÝ byl konec roku našich deváťáků?

I když se někteří žáci těší, až se přiblíží den, kdy přestanou být žáky na „základce“ a postoupí na střední školu nebo učiliště, ale s blížícím koncem jejich docházky vše najednou začnou přehodnocovat a uvědomovat si, že se tím jedna příjemná etapa brzy uzavře, a dost často se toto těšení začne trochu vytrácet.

Aby si poslední školní dny na „základce“ pořádně užili, ale i symbolicky uzavřeli, čekalo na ně několik netradičních pracovních dnů.

Už na začátku 2. pololetí se devětáci rozdělili do skupin, zvolili si jim blízké téma a společně pracovali na svých prezentacích, které na konci června představili před „maturitní“ komisí. Na členy komise nakonec čekal nezávidění hodný úkol, protože všichni byli skvělí – vybrat nejlepší práce, jejichž autoři byli odměněni na slavnostním rozloučení na zámku.

„*Akademie nebude?*“ posteskl si devětáci, protože se těšili, že si přichystají závěrečný program, proto se paní učitelky domluvily, že připravíme dopoledne jen pro ně. Na školním dvoře se sešli rodiče devětáků se všemi žáky i pedagogy. Vycházející třídy si navčily krátká vystoupení, třídy mladších spolužáků svým patronům předaly malé dárky s přáním a na závěr jsme si společně zazpívali symbolickou píseň „Cesta“. Po všech vystoupeních začala malá diskotéka, kde se tanečně vyřádili žáci společně se všemi pedagogy. Pro devětáky a jejich rodiče čekalo malé občerstvení.

Všechny školní povinnosti byly uzavřeny, zaznělo poslední zvonění a pak již průvod vycházejících žáků za potlesku všech prošel špalírem ven ze školní budovy, aby je symbolicky vymetl pan školník (letos zastoupen panem učitelem). Poslední chvíle školního roku proběhly na zámku při slavnostním rozloučení za přítomnosti všech jejich blízkých.

Pak již všichni vykročili pravou nohou do dalšího života plného nových zkušeností a poznávání nových lidí. Přejeme jim, aby je jejich životní cesty vedly tak, aby na sebe mohli být celý život pyšní.

Ohlédnutí za školním rokem v ŠD

Společné hry a zábava nás všechny opět spojily. Během roku k nám do družinky přibývaly nové tváře, které potřebovaly pomoc s komunikací a sociálními kontakty. Společné aktivity, soutěže a hry tuto bariéru bořily. Děti vítají nové zážitky a očekávání, jsou pro ně jako atraktivní lízátka. Vždy se děti velice těší, co nový den přinese. A že toho bylo hodně. Znova jsme zorganizovali vánoční a velikonoční jarmark, rodiče nám pomohli s občerstvením a prodejci připravili úžasné drobnosti k potěšení. Maškarní v tělocvičně jsme rozjeli v hravém rytmu. Děti v maskách se vlnily, soutěžily až do úplného vyčerpání. Odměny za to jistě stály. V květnu jsme nezapomněli na svátek maminek. Připravovali jsme přání, kytičky a básničky. A den tatínků měl stejný úspěch. Dárčky pro budoucí prvňáčky a jejich maminky jsme vyrobili s láskou a přáním o nové přátelství, které nás v novém školním roce čeká. Byli jsme se také podívat v záchranné stanici Makov, kde nám ukázali zraněná a zachráněná zvířátka. A my teď víme zase o něco víc jak se správně chovat v přírodě.

Proto jsme v novém školním roce zvolili téma – dobrodružství. Těšíme se na nové žáky – kamarády, se kterými můžeme vše sdílet a podílet se na nových zážitcích. Proto hurá do **DOBRODRUŽINY**.

Kamila Mašková, vedoucí vychovatelka školní družiny

Ohlédnutí za roční spoluprací

Ten dělá to a ten zas tohle se zpívá v jedné oblíbené pohádce. A proto velmi rádi spolupracujeme s ostatními institucemi, které rozšiřují nabídku aktivit pro naše žáky.

Věkem nejbližší našim žákům jsou jejich mladší kamarádi ve školkách. Rádi je pravidelně vítáme na předzápisových akcích, které byly letos rozšířené o fyzikální pohádky organizované našimi osmáky pod vedením paní učitelky Šárky Komárkové.

Pro přípravu na další povolání a kariérové poradenství využíváme návštěvy SOU a SOŠ v Blatné praktickými činnostmi, při kterých se mohou naši devětáci tradičně seznámit se studijními obory. Tyto aktivity doplňují i sportovní dopoledne.

Další rozšíření běžné výuky bývají vzdělávací aktivity v městské knihovně nebo programy v muzeu. Žáci tak získávají dovednosti spojené s výpůjčními službami v knihovně a doplňují si své povědomí o své obci.

Podpora ve výuce bývá využívána i od dalších partnerů – besedy do hodin občanské výchovy vedla paní starostka K. Malečková, branné soutěže či přípravy na branné soutěže spoluorganizují hasiči či policisté, základy první pomoci zpešťují záchranáři.

Ale nejen ducha je nutné ve škole rozvíjet. Nesmíme zapomínat ani na tělo. Proto rádi využíváme areál sportovního stadionu či rekreační areál – bazén (velké poděkování za možnost červnového školního vstupu zdarma) nebo dalších sportovišť.

Všem našim partnerům děkujeme za roční spolupráci a již nyní se těšíme na další setkávání.

JAK bylo, JAK bude?

V dubnu 2022 se řady našich žáků rozrostly o pár desítek ukrajinských dětí, pro které příchod do naší školy přinesl mnoho nového. Pro ně i rodiče byl připraven společný start s předáním informací nejen o provozu školy, ale i službách školní družiny a jídelny. Pro děti byly připraveny obrázkové slovníky, pro jejich rodiče pomocná ruka nebo některé důležité dokumenty ve dvojazyčných formách.

Největší překážkou pro zdárné plnění školních povinností byla jazyková bariéra. Všichni jsme chápali, že bude velmi náročné zvládat učivo v češtině. Proto byl vytvořen rozvrh hodin intenzivní jazykové přípravy v rozsahu 1–2 hodiny denně – český jazyk pro cizince. Děti se zlepšovaly každým dnem a rychle se zařazovaly i do ostatních hodin v rámci upraveného obsahu učiva. Na konci školního roku převzali ukrajinští žáci svá první česká vysvědčení.

V letošním školním roce chceme v tomto režimu pokračovat. V současné době nevíme, kolik celkem ukrajinských žáků zůstalo nebo kolik jich ještě nastoupí, proto režim jazykové přípravy, o kterou je velký zájem, ještě nemáme úplně naplánovaný. Společně jim tak pomůžeme snáze se adaptovat na české školní prostředí a zapojit se do výuky, aby všechny děti mohly společně zvládat své školní povinnosti a posouvat se zdárně ke své budoucí profesi.

JAK nám přes léto omládla škola?

V červnu dozněl poslední školní zvonek, ve škole utichly dětské hlasy, ale škola nezůstala po dva měsíce prázdná. Do školních lavic sice nikdo neusedl, ale budovou zněly zvuky nářadí a hlasy řemeslníků, aby vše bylo včas připraveno na další školní rok.

Naše školička již má nějaký křížek zapsaný ve svých zdech, proto potřebuje každý rok svou omlazující letní kúru. Letos jsme jí dopřáli čtvrtou etapu rekonstrukce vnitřních vodovodních rozvodů, renovaci omítek v chodbách a šatnách, rekonstrukci učitelské knihovny, výměnu bojleru ve školní kuchyni, nové kabáty několika učeben a další drobné opravy.

Konec srpna je pak věnován smýčce, leštění a zkrášlování, aby se zase mohly brány školy otevřít všem dokořán.

Vzhůru do nového roku

Brány se znovu otevřely ve čtvrtek 1. září, aby mohl začít nový školní rok. Poprvé do školních lavic zasedne 26 prvňáčků a s nimi i 13 malých předškoláků v přípravné třídě.

Všem nejmenším, novým a již známým žákům budeme přát, aby se jim ve škole líbilo, školní práce jim přinášela radost a v případě nesnáží našly vždy u nás pomocnou ruku, o kterou se nemusí obávat říci.

Milí žáci – my všichni pedagogové jsme tady společně s vašimi rodiči připraveni postupně vás provést cestou školního dětství až na důležitou křižovatku rozhodování pro další cestu za vysněným povoláním.

Žáci + rodiče + pracovníci školy = VELKÁ ŠKOLNÍ RODINA. Ať vždy najdeme společný směr, jejímž cílem bude spokojenost nás všech.

Jana Krapsová, ředitelka školy

Vítání dětí v přípravné třídě

vodoteče. Zřizovatel školy měl tuto akci zařazenu do čerpání rozpočtu Města Blatná. Velice děkuji za vstřícný přístup zřizovatele k řešení tohoto problému. Díky investici zřizovatele jsme též mohli vyměnit již nevyhovující židle ve školní jídelně. Nové židle splňují nejen požadovaný komfort na sezení, barevné sedáky přispívají k příjemné atmosféře jídelny, ale hlavně nohy židlí jsou opatřeny protihlukovou úpravou. Tato úprava velmi zpříjemnila prostor jídelny, který je jinak velmi zatížen hlukem při manipulaci žáků se židlemi.

Velká část rozpočtu na opravy ve škole byla vyčerpána na **výmaltbu** učeben, šaten, školní jídelny a školní kuchyně. Proběhla také výměna nevyhovující **podlahové krytiny** v jedné učebně a spojující chodbě ve 2. patře k učebně přírodopisu. Rozhodli jsme se také zařadit do rozpočtu náklady na úpravu prostoru před učebnou chemie, které ještě budou dokončeny během podzimu.

Chtěla bych **poděkovat firmě LARIX-TOZ s. r. o.**, díky které jsme získali 24 ks stolových desek za velmi výhodnou cenu. Děkuji paní Ing. Renátě Prokopiusové, která přišla s tímto nápadem, jak nám pomoci vylepšit zázemí učeben pro žáky. Učebna hudební výchovy, kde byla většina desek použita, je jako nová. Děkuji též firmě **Miger s. r. o.** a firmě pana **Petra Bárty**. Všem moc děkuji za vstřícnost a ochotu!

Chtěla bych popřát všem žákům, rodičům a pedagogům, aby si společně ve zdraví a pohodě užili školní rok 2022/23!

Mgr. Zdenka Dvořáková, ředitelka školy

Vítání prvňáčků

Léto na ZŠ TGM

Budova školy o prázdninách byla sice tichým místem, ale ne místem, kde by se nic nedělo. Prázdninový čas jsme využili k vylepšení prostor pro výuku, k nutným opravám a projektům, které potřebují delší čas na realizaci.

Škola byla v minulosti opakovaně v prostorách suterénu (šatny žáků, sklady ŠJ, šatny provozních pracovníků) vytopena z důvodu zahlnění kanalizace. Náklady na opravu a uvedení prostor do požadovaného standardu nebyly malé. Kromě nové výmalby jsme museli vyměnit 10 ks dveří ve školní kuchyni, které byly při vytopení zničeny. Město Blatná se jako zřizovatel školy rozhodlo tento problém řešit. Během července a srpna bylo provedeno **svedení dešťových vod** cca z poloviny ploch střech budovy pomocí **nově zřízené dešťové kanalizace** přímo do

Školní rok se rozjždí

Prázdniny utekly jako voda a začal další školní rok. A jako každoročně i letos se snažíme nabídnout dětem nejen vzdělávání, ale i aktivity rozvíjející jejich zájmy. Již druhým rokem pokračujeme podle inovovaného školního vzdělávacího programu, ve kterém je zařazena tzv. **nová informatika**. Děti se od 4. třídy učí pracovat s robotickými stavebnicemi a programovat v jednoduchých aplikacích. Postupně rozvíjí své technické myšlení, ale učí se také bezpečnosti pohybu v online světě. Další dovednosti pak mohou získat v kroužku **Klub zábavné logiky**, který na informatiku navazuje. Do této kategorie jistě patří i technický kroužek **Merkur**, kde děti pracují se světoznámou stavebnicí.

Ne každý jsme ale technik, a proto si děti mohou vybrat i z jiných oborů. Nabízíme i tyto kroužky: **angličtina hrou, výtvarné techniky, dovedné ruce, psaní všemi deseti**. Mysleli jsme také na sportovce – nabízíme **sportovní kroužek** ve dvou skupinách. Pomoci s češtinou mají za úkol také **kroužky logopedický a dyslektický**. Zájem o český jazyk a literaturu jistě podpoří kroužek čtenářský klub.

Pro děti s odlišným mateřským jazykem jsme připravili kroužek český **jazyk hravě**. Naším cílem je pomoci jim začlenit se do českého prostředí a co nejlépe zvládnout pro ně jistě obtížný český jazyk.

Školní družina přichází letos **nově s projektem Družina venku**. Chtěli bychom tímto podpořit pohyb na čerstvém vzduchu, aktivity v přírodě, naučit děti, jak se v přírodě chovat a jak se o sebe v přírodě postarat.

Nově v letošním školním roce bude dětem 1. stupně **nabídnut kroužek Veselá věda**. Jedná se o zájmové aktivity v oblasti přírodních věd, které se snaží popularizovat vědu a techniku. Děti budou rozvíjet badatelské dovednosti a experimentovat. To vše hravě, zábavně a hlavně bezpečně. Tyto aktivity bude zajišťovat externí firma – informace můžete získat na www.veselaveda.cz.

V plánu nového školního roku nechybí samozřejmě ani preventivní aktivity, ať už v podobě přednášek a kurzů, nebo projektů, kulturních aktivit či výletů a exkurzí. Žáci 2. stupně si vybírají povinně volitelný předmět z této nabídky: **přírodovědná praktika, konverzace v anglickém jazyce, sportovní hry a sborový zpěv**.

Věříme, že si děti v naší nabídce najdou to, co je zajímá, a že se jim bude dařit nejen na poli vzdělávacím, ale i zájmovém. K tomu jim přejeme hodně klidu, pohody, elánu a úspěchů.

Mgr. Dana Houzarová, zástupkyně ředitelky školy

Prevence na ZŠ TGM ve školním roce 2022/2023

V nadcházejícím školním roce plánuje naše škola uspořádat nejen osvědčené preventivní akce, ale také některé nové, které budou více orientované i na žáky prvního stupně. Již v září se uskuteční pro čtvrtáky program „*Jak se stát dobrým kamarádem?*“ zaměřený na posílení komunikace, ohleduplnosti a schopnosti čelit tlaku vrstevníků a v 5. ročníku proběhne program „*Jak překonat starosti ve škole?*“ zacílený na prevenci šikany, posílení komunikačních dovedností a vzájemnou spolupráci. V obou případech se jedná o certifikované programy Etické dílny, které poskytuje nezisková organizace Hope4kids z. s. Jako každý rok proběhnou na podzim ve všech třídách druhého stupně programy všeobecné prevence organizace DO SVĚTA z. s., které se budou týkat zdravých vztahů v třídním kolektivu, šikany a agrese, rizik užívání návykových látek a bezpečné sexuality. Z cyklu Čas

proměn se uskuteční pro dívky i chlapce besedy o dospívání, intimní hygieně a zdravém životním stylu. Nebude chybět ani tradiční program pro pátáky a jejich rodiče zaměřený na prevenci kyberšikany, který probíhá ve spolupráci s Městem Blatná.

V realizaci dalších preventivních akcí budeme pokračovat také ve druhém pololetí školního roku. Podle aktuální nabídky bychom rádi zařadili programy i pro nejmenší děti.

Mgr. Ondřej Kočovský, ŠMP

Environmentální výchova

V rámci výchovy a vzdělávání byly v uplynulém školním roce naplňovány tyto cíle EVVO:

- vypěstovat v žácích kladný vztah k životnímu prostředí
- vést žáky k třídění odpadu
- naučit žáky šetřit energií, materiály
- naučit žáky upravovat okolní prostředí a starat se o něj, vhodně zacházet se školním zařízením a vybavením

Vedli jsme žáky k potřebě uvědomit si, že člověk je součástí přírody a jeho chování ovlivňuje budoucnost stavu naší země a planety. Téma environmentální výchovy byla zařazena do vyučovacích předmětů na 1. a 2. stupni a budeme v nich pokračovat i v letošním školním roce. Věříme, že vztah člověka k přírodě je klíčový a má své místo na všech úrovních vzdělávání.

Ing. Mgr. Ivana Matějovicová, koordinátorka environmentálních aktivit Žákovský parlament Masařky

Žákovský parlament se v loňském roce zaměřil na spolupráci tříd, na třídní kolektivy, třídy a třídní učitele. Námetem pro celoroční projekt byla spolupráce, aktivní účast na vzdělávání a podílení se na programu třídnických hodin. Vyvrcholení projektu nás čeká v letošním školním roce.

Už více než deset let nabízíme u nás na škole bezplatné doučování v rámci programu *Pomocná ruka*. Doučování se každoročně ujmou žáci osmých a devátých ročníků, nabízejí pomocnou ruku v matematice, českém jazyce, v angličtině a po domluvě i v jiných předmětech. V loňském roce bohužel nikdo naši nabídku nevyužil. Důvodů může být více, jedním z nich byla určitě poměrně velká nabídka doučování, které poskytovali učitelé. Po distanční výuce se v rámci projektu Národní plán doučování nabídla žákům řada hodin, které mohli ve volném čase využít. Této výuky využívali hojně. V letošním školním roce zkusíme ve spolupráci s devátáky opět nabídnout Pomocnou ruku, třeba se někomu bude hodit.

Rádi bychom se v tomto roce vrátili k distribuci školního časopisu. Pevně doufám, že najdeme spolehlivé a kreativní redaktory, kteří budou do časopisu pravidelně přispívat. Čeká nás také spolupráce s městskou knihovnou, na to se moc těšíme.

Přípravný týden pedagogických i nepedagogických pracovníků školy

Přípravný týden je na všech školách čas, kdy se učitelé naplno věnují plánování nastávajícího školního roku, výzdobě tříd a přípravě na výuku. Pedagogové pravidelně procházejí celou řadou školení, radí se o důležitých věcech a ve volných chvílích samozřejmě stihnou sdílet i zážitky z dovolené.

My jsme letos do přípravného týdnu vložili ještě společný třídní výjezd do Střelských Hoštic. Společně vyrazili jak pedagogové, tak nepedagogičtí pracovníci školy. Cílem bylo adaptovat nové kolegy na nový kolektiv, zaměřit se také na to, co nás

trápí, ale především spojit své úsilí a pracovat společně na vizi školy. V jednotlivých blocích nechyběly hry, ať už ledolamky nebo pohybové hry venku.

Areál Školy v přírodě DDM hl. města Prahy nám poskytl dokonalé útočiště nejen co se týče učeben, ale i stravování. Volný čas jsme

mohli trávit koupáním v řece nebo klábosením u chatěk. Příjemné bylo i večerní posezení v kempu, které nám kolegyně zpestřily hrou na kytaru a zpěvem.

Mgr. Ludmila Růžicková, koordinátorka ŽP

Všem loňským deváťákům přejeme úspěšný vstup na střední školy. Přejeme vám, aby se vám dařilo a na naši školu jste rádi vzpomínali.

Město Bělčice po prázdninách

Prázdninové měsíce červenec a srpen jsou pryč a v podstatě se jedná o konec léta. V letošním roce nutno podotknout, že nám léto dalo opravdu zabrat, a to především co se deštových srážek týče.

Sucho bylo opravdu už nesnesitelné a voda chyběla všude. Myslím, že si každý v tuto dobu uvědomoval, jak je voda nezbytná a jak je nutné s ní šetřit. Ale to nejen v období sucha, ale šetřit je třeba po celý rok. Suché měsíce se bohužel objevují po celé Evropě. Itálie, Španělsko a další evropské státy na tom byly podstatně hůř než naše republika. Uvidíme, jak se vše bude nadále vyvíjet, ale prognózy odborníků jsou dost pesimistické.

Ale život jde dál a město Bělčice i v letních měsících realizovalo opravu sportovních kabin u fotbalového hřiště. Díky získání dotace z Jihočeského kraje v rámci dotačního programu „Podpora sportovní infrastruktury“ jsme se mohli pustit do oprav vnitřních prostor. Podlahy, sprchy, WC,

šatny, osvětlení, to vše již bylo v dožitém stavu a oprava přišla v pravou chvíli. Realizaci provedla firma Roti s. r. o., která zvítězila ve výběrovém řízení. Musím firmě poděkovat za perfektně provedenou práci. Kabiny jsou jako nové a vypadají skvěle. Věřím, že budou

sloužit opět řadu let.

Na začátku září jsme začali realizovat podobnou akci opět podpořenou Jihočeským krajem. V rámci dotačního programu „Neinvestiční dotace pro jednotky dobrovolných hasičů obcí Jihočeského kraje“ se získala dotace na opravy vnitřních prostor hasičské zbrojnice v Bělčicích. Opět se jednalo o opravy podlah, výměny otopných těles, oken či osvětlení. Věřím, že se opravy povedou neméně dobře jako v kabinách a SDH Bělčice budou mít k dispozici pěkné zázemí.

Dále nás čeká v letošním roce největší akce a tou je oprava splaškové kanalizace a položení nové dešťové kanalizace, které navazují na nedávno položené řady v Újezdecké ulici. Bohužel potrubí musí být položeno ve stávající trase, a to přes dvůr domu č. p. 21, což bude jistá komplikace. S majiteli jsme se již domluvili a věřím, že akce proběhne bez vážnějších stavebních problémů. Zde jsme rovněž získali na opravu splaškové kanalizace dotaci z dotačního programu Jihočeského kraje „Podpora výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury, 1. výzva pro rok 2022“. Tak věřme, že to dopadne dobře a vše se podaří úspěšně dokončit.

Blíží se volby do obecních zastupitelstev. 23. a 24. 9. se otevrou volební místnosti. Věřím, že volební účast bude slušná, jako je to tady zvykem. Tímto bych chtěl moc poděkovat celému končícímu zastupitelstvu a všem spolupracovníkům, kteří se po ty uplynulé čtyři roky podíleli na chodu úřadu a města Bělčice. Věřím, že následující zastupitelstvo bude stejně tak úspěšné jako to končící, ať bude v čele stát kdokoli.

Pavel Vejšický, starosta

Oslava 90 let od založení SDH Závišín

V sobotu 11. června se vesnička Závišín probudila do krásného dne. Slunné počasí si v tento den přál hlavně sbor dobrovolných hasičů, protože se konala oslava 90 let od jeho vzniku.

SDH Závišín byl založen 24. července 1932. Impulsem pro jeho založení byl požár u Turníků, při kterém vyhořel dům až do základů a byla popálena jeho majitelka. Ještě v roce 1932 zakoupila obec Závišín od firmy Smékal ve Slatiňanech svou první stříkačku z roku 1911. Na její koupi přispěla částkou 1 000 korun paní Barbora Pešková č. p. 26 a stala se její kmotrou. O rok později, při prvním veřejném cvičení, byla farářem Antonínem Jarolímkem posvěcena. Dnes už se používá jen při slavnostech v obci. I při této oslavě byla využita na překvapení, které si sbor pro účastníky oslavy připravil.

V den „D“ se ještě ráno někteří členi sboru sešli na místním hřišti, aby dokončili přípravy na oslavu a potrénovali na soutěž. Již v jednu hodinu odpoledne začala oslava vítáním sborů. Úvodní řeč pronesl starosta sboru pan Martin Novotný, dále promluvil starosta města Bělčice, pan Pavel Vejšický, ten poděkoval sboru za uspořádání oslavy a za jeho

dosavadní činnost a předal slovo veliteli sboru panu Václavovi Šátavovi. Ocenění za dlouholeté členství a věrnost u sboru pomohl některým členům SDH Závišín předat okrskový starosta pan Jiří Vonašek. Celou oslavu komentoval pan Antonín Holub. Dalším bodem programu bylo již zmiňované překvapení. Rekvizitu (dřevěný domeček) k němu věnovalo město Bělčice. Malbu na něm vytvořila paní Eva Kalinová, zkrášlila i maringotku, ze které se stala provizorní hasičárna. Ruční houkačkou byl ohlášén požár domečku. Z improvizované hasičárny vyběhli hasiči a z garáže vedle ní vytlačili onu stříkačku tzv. „koňku“. Proudnic se chopil pan Jaroslav Vohlschlager a společnými silami hořící domeček uhasili. Následovala soutěž v požárním útoku, které se zúčastnilo 13 družstev. Jen SDH Předmít měl 3 družstva a náš sbor 2. Děti se mohly vydovářet v pění, kterou pro ně přivezl SDH z Blatné. Po soutěži se konal pivní trojboj – hod prázdným sudem do dálky, vypití půllitru piva na „ex“ a držení prázdného sudu na výdrž. Po vyhlášení výsledků v trojboji začala k tanci a poslechu hrát kapela Kudrnáči. Bujaré veselí trvalo až do pozdních nočních hodin.

Touto cestou bych chtěla jménem celého sboru poděkovat všem návštěvníkům za hojnou účast a všem těm, kteří se podíleli na přípravách oslavy a na jejím zdárném průběhu.

Text: kronikářka sboru Hana Sochorová, fotografie: Václav Machovec

ZŠ a MŠ BĚLČICE zve širokou veřejnost na

VÝSTAVU HUB

K příležitosti blížících se oslav 200. výročí založení ZŠ Bělčice bychom chtěli v průběhu celého školního roku připomínat žákům i veřejnosti významné osobnosti a události z historie naší školy. První akcí bude veřejná **VÝSTAVA HUB** s odborným výkladem konaná ve dnech **3. 10. 2022 13.00–18.00 hod.** a **4. 10. 2022 8.00–18.00 hod.** v budově ZŠ Bělčice.

Všichni jste srdečně zváni.

Vážení čtenáři.

Jezdecký spolek Bělčice ve spolupráci s Městem Bělčice,

pořádá v sobotu dne 24. září 2022

Jezdecké závody v Bělčicích – Podruhlí.

Čekají vás skokové soutěže,
voltižní ukázka členů našeho spolku
a tradiční terénní soutěž.

Zajištěno bude chutné občerstvení
a po skončení závodů posezení s živou hudbou.

Začátek od 11.00 Vstupné dobrovolné.

Těšíme se na vaši návštěvu. Z. Novotný, JS Bělčice

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštík Naši jubilanti...

*Hodně štěstí, neboť v něm je víra,
hodně zdraví, neboť v něm je síla,
hodně lásky, protože bez ní nelze žít.*

V měsíci červenci oslavili životní jubileum:

p. Miroslava Kepková, Bezdědovice (90 let)

p. Zdeňka Tatarová, Bezdědovice (75 let)

p. Alena Šebánková, Bezdědovice (70 let)

p. Jan Tůma, Bezdědovice (75 let)

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Opustili nás...

Srpen 2022

Bohumil Ředina, nar. 1937, Bezdědovice

Čest jeho památce!

Za obec Jiří Bláha

Letní prázdninové sportování

V sobotu 23. 7. 2022 se v Bezdědovicích konal *Turnaj v nohejbale trojic O pohár starosty obce Bezdědovice* mezi firmami působícími na Blatensku.

Turnaje se zúčastnilo celkem 11 trojic. Tyto trojice byly rozděleny do dvou skupiny po pěti a šesti. Po sehrání všech vzájemných zápasů v obou skupinách se podle umístění ve skupině, hrálo dále vyřazovacím způsobem. O třetí místo si zahrály trojice Rybáři a Počáply. Po vítězství 2:0 si třetí místo zajistila trojice Rybáři.

V nejdůležitějším zápase turnaje se střetla trojice Cykloservis a Polygraph. Po napínavém zápase vyhrála 2:0 trojice Cykloservis a převzala od zástupců obce Bezdědovice pohár pro vítěze turnaje. Všechny ostatní trojice za své umístění obdržely od organizátorů hodnotné ceny.

Turnaji přihlíželo mnoho diváků, kteří hlasitě povzbuzovali nejen své favority, ale i ostatní hráče.

Za vzornou organizaci turnaje bych chtěla poděkovat organizátorům p. Jaroslavu Šípovi, p. Otovi Buriánovi ml. a p. Josefu Březnickému ml., kteří se starali o hladký průběh turnaje. Občerstvení pro všechny bylo zajištěno, o živé hráče i diváky se staral p. Jaroslav Šíp, gril obsluhoval p. Jan Rataj, kterým pomáhaly p. Lenka Jíchová a p. Kateřina Březnická a zaslouží si za to naše poděkování!

Myslím, že mohu za všechny zúčastněné říci, že to byla povedená akce. Pan Jaroslav Šíp by chtěl touto cestou poděkovat všem sponzorům za hodnotné ceny věnované do turnaje.

Text: Alena Vestfálová, fotografie: Pavel Chaloupka

A na jaké akce se můžete těšit!

- 9. 10. Posvícení Bezdědovice, Dobšice, Paštiky

Na všechny akce Vás srdečně zveme!

Aktuality a informace je možné sledovat na www.bezdedovice.cz.

Naši jubilanti

V září a říjnu oslavili či oslaví své významné životní jubilea tyto naši občané

Citterbartová Emilie	61 let
Pinta Václav	76 let
Malá Dana	60 let
Kloučková Dagmar	69 let
Polák Josef	69 let
Kubešová Hedvika	77 let
Šperl Karel	76 let

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Duch slavného cyklisty Christiana Battaglii se vrátil znovu do Buzic. Vzpomínkovou jízdu absolvovalo osmdesát nadšenců, na startu se objevily i retro modely

Plných pět let se v obci Buzice konala cykloturistická akce „Tour de Battaglia“ jako pieta za legendárního cyklistického závodníka Christiana Battaglii, který roku 1991 zemřel v sedle svého kola u lesa Tisovníku nedaleko Strakonice. Loni byl tento cyklus bohužel narušen. Nikoliv z důvodu koronavirové pandemie. Akci jako takovou si „odklonili“ do jiné obce jistí jedinci. V Buzicích se však rozhodli tuto tradici uchovat i nadále a po právu vzpomínkovou jízdu vsunuli do svého repertoáru znovu. Změněn byl pouze název. Letos poprvé se tak od vrat staročeské hospůdky „U Čiláka“, jejíž majitelé poskytují této i podobným akcím vynikající zázemí a podílí se na samotné organizaci, odlepil duhový peloton v hlavní roli cyklopodniku „Po stopách Christiana Battaglii“. Složit hold zesnulé cyklistické veličině se vydalo osmdesát nadšenců. K vidění byly i vpravdě historické modely kol, rovněž tak retro úbory.

Květiny pro „Kristu“ a padesátka na pedálech nádvakem

Cyklistická trasa zůstala zachována v původní podobě. Z Buzic se kolona přesunula do Blatné, kde její bezpečí a hladký průjezd okolo tzv. „kruháčů“ zajišťovaly v těsné součinnosti městská a státní policie. Pokračovalo se přes vísku Jindřichovice na hřbitov do Záborku, kde odpočívají vedle Christiana Battaglii i ostatní příslušníci jeho rodiny – otec Quido, matka Gizela a sestra Blanka. Zde pronesl krátkou řeč za všechny přítomné nejstarší pamětník Stanislav Cink z Plzně a na společný hrob poté položil živou kytici.

Vzápětí znovu peloton vyrazil kupředu, aby na další nedaleké zastávce mohl být položena další kytice. Tentokrát ke křížku označujícímu místo, kde tragicky zahynul blatenský cyklista Luboš Hajna. Znamení vrchař, výborný kamarád a společník do nepohody. Za hlubokého ticha jeho pokračovatelé i předchůdci uctili světlou památku znamenitého sportovce minutou ticha.

V obci Bratronicích už čekal na peloton emeritní senátor Ing. Josef Kalbáč z Třebohostic. Zde se nachází čestný pomník Christianu Battagliovi, zbudovaný a slavnostně odhalený roku 2002. Tento monument bývá právem označován za „poutní místo“ cyklistů. V bratronicím zámku rodina Battagliů žila, pracovala, prožívala své radosti a strasti. Josef Kalbáč příslušníky šlechtického rodu Battagliů velmi dobře znal a rok co rok se o vzpomínky na tyto dobré lidi upřímně dělí u zmíněného památníku s účastníky pietní jízdy. Navíc je perfektně obeznámen i s hlubokou historií rodu a celého panství. Jeho barvitý výklad a fenomenální paměť činí tradiční přednášky neodolatelnými. Nejinak tomu bylo i letos – mezi posluchači by bylo slyšet špendlík upadnout.

Po společném fotografování u pomníku barona – cyklisty následovalo „přibrždění“ u „občerstvovací stanice“ v Doubravici. Soukromá hospůdka ve vlastním stavení poskytla jezdcům kýženou příležitost svažet si hrdla a odpočinout si. Vítaným doplňkem se stalo hudební číslo pana hostinského, který skvěle „umí“ na kytaru i harmoniku. Už proto se odsud těžko odcházelो vstříc dalším strastiplným kilometrům.

Závěr vzpomínkové jízdy patřil jako vždycky pomníčku u lesa Tisovníku za Strakonice, kde puklo srdce cyklistické legendy Christiana Battaglii. Tady spočinula poslední živá kytice obdivovatelů a ochránců odkazu velkého sportovce, který sice nikdy nevyhrál žádný významný závod, ale dokázal za svůj bohatýrský život „zlámat vaz“ bezmála milionu kilometrů.

Není nutno, není nutno...

Protože Christian Battaglia miloval nade vše uvolněnou atmosféru a přátelskou zábavu (samozřejmě hned po cyklistice), nesla se druhá polovina dne ve znamení všeobecného veselí, které posílil doprovodný program. Úderem patnácté hodiny na rozlehlém dvoře hospody

„U Čiláka“ vystoupily blatenské mažoretky. Jejich neuvěřitelné pohybové kreace uváděly publikum v úžas a sklídily bouřlivé ovace, které nebraly konce. Vzápětí po nich už tak rozbouraný adrenalin cyklistů vygradovalo svými třemi podařenými čísly taneční uskupení z Čížové. Nemohl samozřejmě chybět tradiční kankán, který dostává pravidelně diváky doslova do varu. Všeobecně dobrou náladu nepatrně zkazily jen prudké dešťové přeháňky, ale ty se kupodivu jednotlivým kulturním vsuvkám vyhnuly. Zřejmě se tam nahoře přimluvil sám Christian!

Po celý den byly v prodeji žluté trikoty s portrétem Christiana Battaglii a šly doslova na dračku. S mimořádnou pozorností se setkaly nádherné retro nástěnné kalendáře s cyklistickou tematikou. Zdarma k rozebrání zde byly knihy s cykloturistickými náměty. I po nich se jen zaprášilo.

Přátelské posezení s hudební kulisou se protáhlo do pozdních večerních hodin. Všem tu bylo dobře. Organizátory nejvíce hřálo u srdce ujištění zúčastněných, že příště přijedou zase. Jméno Christian Battaglia přece zavazuje! I když legendární „Krista“ si nepotrpěl na svůj šlechtický titul či slavobrány, snad ho to tam nahoře u nebeské brány přece jen trochu vzalo u jeho ryzího srdíčka!

„Po stopách Christiana Battaglii“ s přítomností tria živých legend

Letošní vzpomínková jízda „Po stopách Christiana Battaglii“ měla nejen své hrdiny, kteří kompletní trasu o výměře cca 50 kilometrů „dali“ navzdory rozmarům počasí a náročné členitosti okruhu. Měla rovněž živé legendy, co přijeli na Christiana Battagliu alespoň zavzpomínat nebo uctít jeho odkaz. První z nich byl Stanislav Cink (81 let) z Plzně.

Jeho otec stavěl kvalitní kola. „Vůbec první velocipéd postavil během války právě pro mě. To jsem měl tři a půl roku,“ říká sympatický důchodce. Tatínek ovšem mimoto i hodně úspěšně závodil. „Podařilo se mu vyjet bronz na trati závodu Praha-Karlovy Vary-Praha. To byl vůbec nejdelší cyklistický přebor v tehdejší Československu. Měřil 267 kilometrů,“ je hrdý na svého otce Stanislav Cink, „Tehdy po práci sedl na kolo a vyrazil do Prahy. S kamarády přespal na tribuně „Sparty“ a o páté ráno se už startovalo. Po zisku bronzu skočil znovu do sedla a poctivě si to po ose odšlapal hezky zpátky domů.“

Sám Stanislav Cink závodil na kole coby žák a junior. Přiznává, že ovšem žádných mimořádných výsledků na poli závodní cyklistiky nedosáhl. „Pak jsem přisedlal na motorku a s ní dva roky reprezentoval „Duklu Benešov“. Netrvalo dlouho, oženil jsem se a bylo po slávě,“ usmívá se Stanislav Cink.

Později ho „přepadla“ sběratelská vášeň, soustředěná na historické velocipeďy: „Vlastně mně k tomuhle koníčku přivedl kamarád František Babický, někdejší mechanik národního cyklomanšaftu. On sám za svůj život nashromáždil obrovské množství „přiblížovatel“ našich předků a prapředků,“ vypráví milovník všeho cyklistického. „Já jsem se rozhodl dát přednost kvalitě před kvantitou, moje sbírka je mnohem menší. Ale minimálně k polovině svých exemplářů „vlastním“ životní příběh jeho uživatelů. A leckdy to byla, pane, skutečná esá,“ zasní se na krátkou chvíli.

Skutečným klenotem jeho sbírky je rozhodně kolo značky „KOMPAS“. Představuje totiž jediný exemplář svého druhu na celém světě! „Postavil ho také můj otec, a to roku 1936. Jinak mezi naše rodinné stříbro patří i vysoké kolo po mém dědovi z roku 1881 – jedná se o nejstarší

a nejkurióznější kus celé kolekce. Bedlivě ho opatrují celé generace. No a pak je tu jízdní kolo značky „BSA“ anglického původu, na kterém tatínek získal již zmiňovaný bronz na maratónu Praha-Karlovy Vary-Praha. Když se ještě na zámku v Čekanicích u Blatné pořádala akce „Cyklonostalgie“, dvakrát jsem se tam na něm svezl. V letech 2013 a 2014 to bylo,“ vrací se ve vzpomínkách staromilec jako Brno.

Na co by Stanislav Cink mohl být právem pyšný je fakt, že si už ve svých čtrnácti letech podmanil dědečkovu vysoké kolo. A na něm jezdí dodnes: „Podědil jsem k tomu ještě dědovu uniformu s metály. Jenže teď už je značně vetší, takže ji nosím málokdy,“ posteskuje si maličko.

A právě kombinace historické garderoby s vysokým kolem způsobily, že se mu dostalo té cti, že se mohl vyfotografovat se slavným americkým cyklistickým závodníkem Lancem Armstrongem – několikanásobným vítězem prestižní „Tour de France“. „Tehdy byl Armstrong přece na návštěvě v Praze,“ uvádí Stanislav Cink. „Já a Josef Zimovčák jsme byli na Václavské náměstí pozváni s našimi vysokými kostitřasy. Pepa si oblékl dres, já právě tu dědečkovu uniformu. Nejdříve si mě všiml tehdejší český prezident Václav Klaus a pokynul mi, zda bych si s ním stoupl před objektiv fotografů. Při té příležitosti jsme si navzájem složili komplimenty – on chválil můj kostitřas, já jeho coby dobrého tenistu. Pak už nebylo daleko od toho dostat se po bok Lance Armstronga. Zatímco pořadatelé odháněli ostatní fanoušky, mě bez problémů pustili. Americký cyklista na žádost o společné foto, kterou jsem přednesl v angličtině, reagoval s úsměvem. Bralo nás fotoaparát čtyřicet fotografií všemožných médií. Lance Armstrong mi poté věnoval vlastní náramek, které se tam tehdy prodávaly a co on si sundal z ruky. Stal jsem se tak jediným kolařem, kterému tehdy bylo umožněno se zvěčnit s cyklistickým symbolem amerického snu. Později jsem o tom musel pořád dokola vyprávět všude, kde jsem se vyskytl.“

Nebylo možno si nepohovořit při takové příležitosti o samotné osobě bratronickeho barona Christiana Battaglii. „Byl to blízký kamarád mého otce,“ referuje Stanislav Cink. „Je pravda, že Christian miloval kola, ale ve svém životě vlastnil i některá auta. I když proto, aby mohl spíš jezdit na kole. Ať už šlo o legendárního červeného Saaba – dar rakouského strýčka Egona nebo neméně legendárního „brouka“. Christian také jako můj otec startoval na cyklomaratónu Praha-Karlovy Vary-Praha. Jenže on ho absolvoval celkem pětadvacetkrát, což nedokázal nikdo před ním ani po něm. Stalo se ustáleným zvykem, že se na Christiana hromadně čekalo u trati, až se objeví v pelotonu. Nikdo neodešel či neodjel dříve, dokud Christian neprosvístěl kolem. Tehdy nosil černý úbor. Christian, jak u něho bylo obvyklé, mi nabídl tykání. Já jsem k němu ovšem měl tak obrovskou úctu, že jsem si nedovolil na tu nabídku přistoupit.“

Stanislav Cink se vyjádřil i k buzické akci samé: „Byl jsem tady moc rád a cítil jsem se tady hezky. Vážím si toho, že je uchovávána tradice vzpomínkové jízdy za tak vynikajícího cyklistu a ryziho člověka. Mladí by nikdy neměli zapomínat na takovou osobnost. On pro cyklistiku udělal strašně moc a je nutno si uvědomit, za jakých ztížených podmínek to dělal.“ Na samotný závěr poznamenal ještě k současné podobě cyklistiky: „Bohužel ubývá skalních cyklistů a dnes jsou všude k vidění elektrokola. Tohle by Krista asi těžko rozdýchával. Jenže taková už je doba!“

Trasu buzické akce „Po stopách Christiana Battaglii“ chtěl letos absolvovat i velikan českého lékařství a ve svých 82 letech stále všestranně zaměřený

sportovec profesor Pavel Pafko. Jenže člověk miní a technika mění. Po cestě do Buzic se dostalo auto do technických problémů a všichni, kteří se na pana profesora těšili, byli zklamáni. Nicméně profesor Pavel Pafko do Buzic zavítal alespoň později odpoledne, aby sportovní pietu za Christiana Battagliu podpořil alespoň morálně. Stiskl ruku organizátorům se slovy: „Je chvályhodné, že takové akce děláte!“ A to bylo pro všechny zainteresované to největší vyznamenání! Stojí za to dodat, že Pavel Pafko je náruživým jezdcem na vysokém kole. Mediální známost získal v prosinci 1996 operativním odstraněním plicního nádoru tehdejšímu prezidentu republiky Václavu Havlovi. V prosinci 1997 se svým týmem zrealizoval první transplantaci plic na území České republiky. Roku 2013 byl profesorem Pavlem Pafko vyznamenán medailí „Za zásluhy“, roku 2016 pasován na rytíře českého lékařského stavu a roku 2020 obdržel cenu Arnošta Lustiga.

Christiana Battagliu osobně znal i Mgr. Stanislav Chvapil (85 let) z Roudnice nad Labem. Dlouhá léta působil jako profesor na gymnáziu. Jeho obrovským hobby po většinu života byla a dosud je ornitologie. Zejména proslul kroužkováním čápů ve všech okresech jižních Čech, o kterém vydal i knihu. A právě přes kroužkování čápů se seznámil i s bratronickým baronem, neboť tiho bílí elegáni sídlili i na střeše bratronickeho zámku. „Christian si se mnou pilně dopisoval. Veškerou korespondenci mám dodnes pečlivě uschovánu. Ale nešlo jen o písemné informace o pohybu čápů. Posílal mi i zdravotní k Velikonocům, Vánocům...“, sdělil shromážděným cyklistům u jeho pomníku Mgr. Stanislav Chvapil, který se sem dostavil spolu s emeritním senátorem Ing. Josefem Kalbáčem. Také s sebou přivezl jeden z dopisů, poslaný roku 1981, a přítomným ho přečetl. Jeho přítomnost zde dodala onomu pietnímu dni ještě výraznější dávku nostalgie. Za zmínku stojí, že úvodník ke knize o čápech zpracoval pro Mgr. Stanislava Chvapila právě Josef Kalbáč.

To, že se k odkazu cyklistického fenoména Christiana Battaglii hlásí i tak významné osobnosti je více než výmluvné. Nezbyvá než věřit, že tohle jméno nikdy nezapadne a bude stále pro cyklistiku pojmem.

Dobří holubi se vracejí. Kuchařská televizní hvězda Jirka Babica po roce znovu usedl do křesla porotce na proslulé buzické „gulášiadě“

O tom, že je majitel staročeské hospůdky „U Čiláka“ v Buzicích Petr Samec nesmírně podnikavý a nápaditý, svědčí mimo jiné dnes už věhlasný turnaj ve vaření gulášů. Letos se uskutečnil již podesáté a symbolicky se do jubilejního ročníku přihlásilo deset soutěžících. „To je zatím nejvyšší počet v historii naší „gulášiadě“,“ konstatoval spokojeně Petr Samec. Vyšlo i počasí, takže celá akce skutečně neměla chybu.

Návrat s prastarými kamínkami

Po pětileté „absenci“ přijel změřit síly s gurmánskou konkurencí z nedalekých Škvořetic Miroslav Vylita st. K ruce mu byli rodinní příslušníci i kamarádi – měl dokonce svého osobního topiče. Rozhodl se totiž vařit na klasických kamínkách. „Co kdyby se Putin špatně vyspal a zadrhl nám přívod plynu. Jistota je jistota,“ zažertoval gastronomický borec a pobídl kamaráda, aby pořádně kamínka nafutroval dřevěnými briketami. Jeho „polní minikuchyně“ fungovala celé odpoledne báječně i přesto, že jsou kamna stará více než padesát let. A díky ní mohl Miroslav Vylita servírovat hladovým jedincům svůj jedinečný „Škvořetický guláš“. „Co se skrývá pod tímto názvem – zhruba osmdesát procent jehněčího masa a dvacet procent divočka,“ prozrazuje přespolní účastník. Na co se letos soustředil maximálně bylo krájení cibule. „Při druhém ročníku jsem se tady nehezky řízl do prstu. Letos jsem si tedy přinesl na pomoc mechanický sekáček, aby to tady náhodou zase nezbarvila šarlatová,“ dodává Miroslav Vylita st.

Hold krušnohorské legendě

Letošní desátý ročník přeboru o nejlepší guláš nebyl jen o zdravé soutěživosti a dobré zábavě. Byl také tak trochu o pietě. Ta vyšla na světlo boží prostřednictvím Oldřicha z Chomutova, který v Buzicích vlastní rekreační chalupu. I on se po loňské pauze postavil statečně

k vaříči a ohlásil výrobu „Krušnohorského posledního guláše“ jako poctu nedávno zesnulému baviči Josefu Aloisi Náhlavskému. Ten se ve svých scénkách vždycky hrdě hlásil ke krušnohorskému původu. A Oldřich se k němu hlásí neméně hrdě a cítí morální povinnost vzdát hold slavnému krajanovi. „Pod tím vznešeným názvem se ovšem skrývá klasický hovězí guláš,“ poreferoval vzápětí. Ve své „echt“ české zástěře a ryze mlynářské čepici se stal rázem ozdobou celé akce.

Gastronomický guru Jirka Babica mezi svými

Už loni, když tady na buzické „gulášiadě“ měl populární kuchař televizních obrazovek Jirka Babica premiéru coby porotce, si získal všechny lidičky okolo sebe. Jak svým skromným vystupováním, tak přátelskou otevřeností a ochotou. I on sám si místní prostředí, akci samotnou a její aktéry plus konzumující veřejnost moc oblíbil. Byl a je to prostě jeho „šálek kávy“.

Samozřejmě se tedy letos na jeho příjezd netrpělivě čekalo. A když se objevil na prostorném dvoře buzické hospůdky, rázem se na něho upřely všechny zraky. Jirka svůj fanklub ani tentokrát nezklamal. Pohyboval se zde nenuceně, nešetřil dobrými radami soutěžícím, na požádání se rád vyfotil se svými příznivci. Samozřejmě tu byl zase jako elitní porotce. Spolu s ním v hodnotícím kolegiu zasedl další znalec v oboru – Jiří Mašek z Blatné, který spolu s kamarádem z blatenského rybářství tvoří unikátní duo MA-MI. Toto duo se specializuje na vaření kulinařských specialit během společenských akcí. Za dobu existence se vyšvihlo na gastronomickém žebříčku hodně vysoko. Třetím členem poroty se stal pan XY s utajenou identitou, co mimořádně rád jí – a je to na něm vidět.

Soutěž započala úderem čtrnácté hodiny a podle daných pravidel mělo být navařeno v sedmáct hodin. A pak už se nosily anonymní vzorky na stůl porotců. Ti hodnotili podle několika kritérií na stupnici od jednoho do pěti bodů.

Jak se pro Jirku Babicu lišila loňská a letošní buzická „gulášiada“. „*Asi tak, že letos jsme se, myslím, projevíli stoprocentně coby přísní porotci s velmi citlivými jazyčky. Konkurence tu určitě byla větší než před rokem. Někteří účastníci soutěže zkoušeli tentokrát na nás různé triky. My jsme se ovšem nenechali opít rohlíkem a o favoritech se rozhodovalo férově a objektivně,*“ říká profil v oblasti stravování a kuchtě. Příští rok se prý znovu do Buzic vypraví, když se toho dožije. Jeho „koněm“ se v jubilejním ročníku jednoznačně stal soutěžící, co na grilu připravoval krmi z 15 kilogramů hovězích líček. Jeho počínání uznale označil za „těžkou frajeřinu“ v tom nejlepší slova smyslu: „*Bohužel to nestihl dokončit v časovém rozvrhu a ani mi tedy nebylo dopřáno ochutnat tu „manu nebeskou“. Navrhl jsem tedy pro něho alespoň speciální cenu,*“ nechal se slyšet Jirka Babica. Vysekl v závěrečném proslovu ale poklonu všem zde uvařeným gulášům, když je označil za geniální. A taková pochvala věru zahřeje u srdce!

Slzy dojetí v oku šampióna

Chomutovský rodák, nyní žijící trvale v Buzicích, jménem Martin Kubů nečekal při své kuchařské premiéře žádný zázrak. „*Vždyť já tady na soutěži vařím vůbec poprvé v životě,*“ prohlašoval sympatický chlapík ještě před zahájením přeboru, „*Spokojil bych se s tím, kdybych neskončil úplně poslední,*“ nasadil si latku poměrně nízko. Jeho největším kulinařským úspěchem doposud byla uvařená vejčka. Topinky prý už připálil!

Jenže člověk míní a život mění. Martinova „Divočina z Buzic“, kdy vznikala gulášová dobrota z divokého prasete, porotu okouzila na maximum. A bylo z toho první místo! Martin heroicky vzepětí na kulinařském poli doslova oplakal štěstím: „*Pro mě byl tenhle výrok poroty absolutní šok! Doslova! Spíš bych čekal, že tady v Buzicích přistane UFO!*“, stále se ze „zlaté vařečky“ nemohl vzpamatovat prototyp horlivého pracanta. Svůj úspěch přičítá přítelkyni: „*Ona perfektně vaří. Něco jsem od ní odkoukal, něco mi poradila. Jestli se chci v kuchtě nějak víc zdokonalovat... Asi radši ne, to bych třeba pak taky musel doma vařit furt,*“ směje se šťastný šampión, zamačkávajíc si poslední slzu v oku.

Svoji vděčnost vyjádřil taky dvojici kamarádů, kteří mu na dvoře buzickém asistovali: „*No jo, jsou to prima kluci! Petr z Prahy a Mirek, zvaný „Foťák“, z mateřského Chomutova! Bez nich bych byl asi v loji,*“ přiznává Martin.

Jako vítěz obdržel při slavnostním ceremoniálu kromě velké sklenice utopenců také putovní vařečku, kterou při jedenáctém ročníku předal novému výherci (anebo zase zůstane jemu).

Stříbro putovalo na adresu Ladislava Šípa z Neradova. Bronz si „uvařili“ otec a syn Pechrovi z Blatné.

Znameníť děla práce na přípravě pivního guláše

Poslední odměněnou pozicí byla ta tzv. bramborová – tedy čtvrtá. Protože hned dva týmy dosáhly shodného počtu bodů, rozšířilo se ocenění před publikem na čtvrté až páté umístění. Ceny si tudíž odnášela stálíce buzické „gulášiadý“ Michal Vaněk z Bavorova s rodinným kolektivem. A pak nováček soutěže Radek Pavelka z Chýně u Prahy s manželkou Janou a přízní Milanem Šulcem z Blatné.

Nováček soutěže Radek Pavelka měl skvělý základ pro gastronomický souboj – je totiž vyučený kuchař s dvouletou nástavbou. Jeho štáci po pražských restauracích zakončilo působení ve světoznámé hospodě „U Fleků“. Dnes pracuje jako skladník.

Pro přípravu pivního hovězího guláše v Buzicích naordinoval Radek Pavelka znamenitou dělbu práce: „*Já vařil, Milan dělal tzv. „černou práci“ (loupaní cibule, česneku...) a moje drahá polovička dochucovala finální výrobek. Mě totiž baví vařit, a ne dochucovat,*“ skvěle se baví Radek Pavelka.

Do nákupu potřebných surovin tentokrát pražský kuchař investoval cca 1 500 korun. S umístěním za medailovou hranicí byl bohatě spokojený: „*Napřesrok zase přijedeme a zkusíme se posunout o příčku výš.*“ „*Nebo taky níž,*“ ozval se pesimistickým tónem Milan Šulc.

Jako vždycky i tentokrát se prodaly úplně všechny porce navařených gulášů. A to sem zamířilo minimálně sto padesát strávníků. Výrok Jirky Babicy o „geniálních guláších“ tak došel svého naplnění a opodstatnění. Na své si přišli i chudí vandrovníci, kterým se alespoň směsí rajských vůní potěšily „čichometry“.

Ale vážně! Byla to super akce, o jaké tady v Buzicích není nouze. A je dobře vidět, že lidem stále chutná dobré jídlo a přitom se stále ještě umí veselit. Nikdy se v Čechách neví, co přinese zítřek!

Vladimír Šavrdra

Krátce o dění v Doubravici

Oslava výročí 120 let založení SDH Doubravice

V úterý 5. července se konala oslava výročí 120 let založení SDH Doubravice.

Oslava začala průvodem obcí, který začal před hasičárnou, kde se jednotlivé sbory hlásili domácímu veliteli. Poté se průvode přemístil na náves před pomník padlých, kde promluvil starosta obce Karel Fořt ml., starosta SDH Marcel Bečvář st. a pan Ing. Josef Kalbáč. Po projevech se všichni přemístili na

místní fotbalové hřiště, kde se již uskutečnila samotná soutěž družstev. Během celého odpoledne hrála dechová hudba. Z nejmladších se představily pouze děti z Čechelovic, za veterány se představili domácí muži a muži z Mečichova. V soutěži žen bylo pořadí následující: 1. Třebohostice, 2. Doubravice, 3. Mečichov a 4. Čechelovice. A mezi muži bylo pořadí takové: 1. Mečichov, 2. Zadní Zborovice A, 3. Doubravice, 4. Zadní Zborovice B, 5. Třebohostice, 6. Lažánky, 7. Doubravice u ČB a 8. Hlupín. Večer proběhla diskotéka pod taktovkou DJ Lombiho. S organizací i průběhem akce byli všichni spokojeni, již se těšíme na další takovou oslavu hasičského sportu a dění kolem této komunity.

Tradiční pouť

Tradiční pouť u nás v Doubravici se konala v polovině července, konkrétně o víkendu 16. a 17. července. V sobotu se odehrál již 42. ročník memoriálu Václava Křivance a 6. ročník memoriálu Karla Fořta st., pořadí turnaje bylo následující: 1. TJ Osek B, 2. TJ Sokol Doubravice, 3. TJ Otavan Štěkeň a 4. TJ Sokol Mnichov. Večer byla na programu taneční zábava, k tanci a poslechu hrála kapela Hartl Band. V neděli se od dvou hodin hrála exhibice mezi mladými a starými pány, toto utkání skončilo zaslouženou remízou 5:5 (4:2). Během poutě se mohly děti svést na různých kolotočích, vykoulet překvapení a ti ze starších návštěvníků si mohli vystřelit ruži na střelnici.

Marcel Bečvář

Hajanský fotbal

Poslední červencovou sobotu se uskutečnilo v Hajanech na hřišti u hasičské zbrojnice fotbalové utkání. Tentokrát soupeřilo mezi sebou 7 družstev z Hajan i okolí. Do sportovního klání se zapojily i místní děti. Celé odpoledne proběhlo v přátelském duchu. Ačkoliv nám zrovna počasí moc neprálo, sportovce to neodradilo a hráli s nadšením i v dešti. Občerstvení pro hráče i diváky zajistilo SDH Hajany, jak jinak než v nové hasičské zbrojnici. Závěrečné vyhodnocení proběhlo už za místní hospodou a každé družstvo dostalo od starosty SDH odměnu a diplom na památku. Díky patří všem, kteří se na přípravě akce podíleli, a hlavně panu Ondřeji Holmanovi za skvělou organizaci soutěže. Hanka

Gregorová, knihovnice v Hajanech

Anenská pouť

Letos vyšla pouť v Hajanech na neděli 31. července. Za hospodou bylo připravené posezení, kdo chtěl, dal si k obědu tradiční řízek

s bramborovým salátem a ve 13.00 začal program. Nejprve se ujal slova starosta obce pan Miroslav Bláha, po krátkém projevu starosta hasičů pan Jan Gregor ocenil 2 členy sboru, pana Bohuslava Radu za dlouholeté členství a pana Jiřího Jestřába za obětavou práci.

Následně proběhla mše na návsi u kaple sv. Anny a došlo i na požehnání „nového“ zásahového vozu Tatra 815 CAS 32, který obec pro hasiče sehnala. Vůz nahradí předchozí stříkačku, která nám dlouho věrně sloužila.

Po mši hrála za hospodou již tradičně

„Hudba pana Koubka“, nechyběly pouťové atrakce a řemeslný jarmark. Dobrá nálada a tentokrát i počasí nám vydržely až do večera.

Hajanští hasiči v Předmíří

Dne 13. 8. 2022 navštívili mladí hasiči společně s muži hasičskou soutěž v Předmíří. V Předmíří se představily 2 týmy mladých hasičů z Hajan mladší/starší a tým mužů. Soutěž začala představením dětských útoků. Obě družstva mladých hasičů se umístila překvapivě na prvním místě 😊 s časem mladší 36,72 s a starší 30,36 s, muži se umístili na

5. místě. Chtěli bychom poděkovat předmířským hasičům za organizaci celé soutěže a za umožnění ukázky cvičení mladých hasičů a za krásně strávené odpoledne. Doufáme, že i oni nás přijedou navštívit 3. 9. 2022 do Hajan na Memoriál Václava Vaněčka.

Tomáš Blovký, instruktor mladých hasičů

Vítání občánků

V sobotu dne 27. srpna jsme po dlouhých čtyřech letech přivítali 7 nových hajanských občánků. Tentokrát převažovali chlapci, bylo jich celkem pět. Po uvítání knihovnice Hanky Gregorové se slova ujal starosta obce pan Miroslav Bláha. Poděkoval rodičům za nové přírůstky a popřál všem hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v dalších letech života v Hajanech. Poté se rodiče podepsali do kroniky, maminky obdržely květinu a noví malí občánkové knihu, pamětní list a peněžní poukázku. Přivítání to bylo milé a doufám, že tato akce se v Hajanech stane tradiční sváteční událostí a nových občánů bude stále přibývat.

Svým jménem bych chtěla poděkovat všem sousedům a spoluobčanům za podporu a spolupráci a obci Hajany přeji mnoho úspěchů v dalších letech. Novému zastupitelstvu držím palce, aby vše zvládlo na výbornou jako doposud a Hajany byly stále tak krásné a obdivované jako nyní!

Zdeňka Jestřáblová

V červenci a srpnu mají školní děti prázdniny, s rodiči si užívají výlety a na společenské akce v obci není čas. Podíváme se proto do chlumské historie, kterou zapisoval pan Josef Bouda. Takto nám pan Bouda popsal stavbu silnice v obci.

Dne 14. června 1969 ve 2 hod. odpoledne v sobotu byla poražena lípa na návsi u kapličky. Lípa byla chráněna památkovým úřadem. Byla poražena pro uvolnění tratě pro

budování nové silnice.

Na začátku roku 1969 se začal navážet kámen na zřízení nové silnice na straně po návsi okolo Jakoubků, Vaňáčů až ke Koblihům, pak bude zahýbat mezi kapličkou a vodní nádrží směrem na silnici okolo kravína

a dál až k Luhu. V první polovině července byla navážka rozhrnuta a porovnána a v týdnu od 14. do 19. byla vyasfaltována a dokončena. V sobotu odpoledne, to je 19. 7. 1969 byla na zřízení nové silnice menší slavnost. Hrál zde hudba SNB (Sboru národní bezpečnosti) z Plzně. Večer byla taneční zábava. Tančilo se venku na zřízeném parketě. Návštěva byla poměrně slabá. Na vstupu se vybralo jen 2 204 Kčs (korun československých) a hudebníkům se zaplatilo 2 000 Kčs.

To byla silnice v obci a nyní si ještě můžeme přečíst, jak pan Bouda popisuje volby v roce 1971.

V pátek 26. 11. 1971 ve 14 hodin počaly volby do všech zastupitelských stran. Trvaly do 22. hodiny. V Chlumě se konaly volby v kulturním domě ve společenské místnosti. Při volbách působil Václav Bláha jako inspektor, zmocněnec ONV a Miloslav Mareš, pověřenec KSČ. Pak pokračovaly v sobotu od 7 hodin ráno do 14 hodin odpoledne. V Chlumě přistoupilo k volbám celkem 135 voličů, z toho volilo v pátek do 22 hod. 120 voličů a v sobotu do 9 hod. zvolilo zbylých 15 voličů, takže v 11 hodin bylo vše schváleno a spočítáno. Zvoleni byli všichni poslanci, to znamená Lubomír Štrougal do sněmovny lidu, Miloslav Karban do sněmovny národů a Bláhová ze Sedlice do krajského národního výboru.

Do MNV v Chlumu byli zvoleni:

Bašta Josef	mistr v Tesle	36 roků	135 hlasů
Boudová Marie	členka JZD	47 roků	135 hlasů
Bouda Jan	traktorista	43 roků	135 hlasů
Doubek Josef	inseminátor	50 roků	135 hlasů
Pěč Václav	řidič	40 roků	133 hlasů
Čapek Jaroslav	dělník	48 roků	135 hlasů
Solar František	závozník	58 roků	126 hlasů
Šourek Jiří	dělník	53 roků	135 hlasů
Šourek Jiří	traktorista	30 roků	135 hlasů
Thorovský František	kameník	57 roků	135 hlasů
Vaňáč Vladimír	traktorista	36 roků	135 hlasů

Při volbách působili volební komise

Obvodní volební komise:		Okrsková volební komise:	
Svobodová Eva	předseda	Bouda Josef	předseda
Baštová Květa	místopředseda	Baštová Květa	místopředseda
Thorovský Bohuslav	tajemník	Svobodová Eva	tajemník
Thorovský Jiří	člen	Zrostlík František	člen

Miluše Kordulová

Naši jubilanti

V měsíci srpnu až září oslavili své životní jubileum:

Miklasová Marie, Němec Jaroslav a Vaňková Marie

V měsíci říjnu a listopadu oslaví své životní jubileum:

Šucha Pavel, Kubátová Anna a Jančarová Alžběta

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, pevné zdraví a pohodu.

Miloš Kadlec, starosta

Hasičská soutěž o pohár starosty obce

V úterý 5. července se na hřišti v Chobotě po dvouleté pauze uskutečnila hasičská soutěž *O pohár starosty obce Chobot*. Zúčastnilo se celkem 24 družstev, z toho 14 družstev mužů, 4 družstva žen a 6 družstev veteránů. Soutěž byla zahájena kategorií mužů, kterou ovládli naši domácí borci, na druhém místě bylo družstvo z Předmíře a třetí skončilo družstvo z Mirovic. Mezi ženami vládlo družstvo z Kestřan před Mirovicemi a Drahenickým Málkovem. Kategorii veteránů vyhrál opět domácí tým, druží byli veteráni ze Skaličan a třetí místo obsadili veteráni z Hajan. Celé odpoledne soutěž uváděl a do nočních hodin se staral o hudební doprovod pan Karel Zbírál. Počasí nám po celý den přálo. Děkuje všem týmům a fanouškům za hojnou účast. Chtěla bych

také jménem zastupitelstva obce poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách, a hlavně našim drahým hasičským ženám, které s úsměvem zvládly chod ve stánku s občerstvením.

Tradiční nohejbalový turnaj trojic

V sobotu 20. srpna přijelo do našeho sportovního areálu poměřit své síly 10 nohejbalových družstev. Rozdělily se dvě skupiny po pěti a turnaj začal. Bohužel z důvodu neustávajícího deště si každé družstvo stačilo zahrát jeden zápas a turnaj se musel ukončit. V poledne se rozdaly ceny a diplom alespoň za účast. Ale tím tento den nekončil. Večer si přece jen trpěliví hráči a fanoušci kopli a vznikl z toho parádní „srandamatch“. Občerstvení a piva bylo dostatek a večerní posezení při kytarách se velmi vydařilo. Děkujeme všem týmům a fanouškům za účast a hlavně těm, kteří i přes nepříznivé počasí zůstali. Doufáme, že se na nás v příštím roce sluníčko usměje.

Text a fotografie: Tereza Kadlecová

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

Veselost je matkou šťastných nápadů.
Luc de Clapiers Vauvenargues

Vážení a milí, budme hodně zdraví, žijme s láskou, v lásce a pro lásku a chovejme se k sobě hezky...

Myslím, že k tomu stále není co dodat.

Patnáctý koncert varhanní a duchovní hudby v kostele sv. Václava v Kadově

V sobotu 27. srpna 2022 proběhl již 15. koncert varhanní a duchovní hudby v kostele sv. Václava v Kadově. Koncert je pravidelně pořádán za účelem podpory opravy vzácného nástroje, který v Kadově v kostele máme. Díky neúnavnému nasazení hlavního iniciátora MgA. Aleše Kaňky, rodiny Čelakovských, Obce Kadov a dalších aktérů a bezesporu i návštěvníkům koncertů, se nám daří schraňovat korunku ke korunce a spolufinancovat dílčí opravy, po nichž varhany opět hrají. S výjimkou prvního koncertu, vystupovali všichni účinkující bez nároku na honorář, děkujeme. V rámci sobotní akce se na vstupném vybralo 8 800 Kč, které poputují ke stávajícím 116 269,29 Kč na účet veřejné sbírky. Děkujeme všem, kteří pomohli s úklidem a přípravou kostela, všem domácím i zahraničním účinkujícím v čele s panem MgA. Alešem Kaňkou, všem návštěvníkům, kteří si v kulturně nabytém sobotním podvečeru udělali čas a přišli podpořit dobrou věc, ale děkujeme i těm, kteří i nadále posílají peníze na účet veřejné sbírky.

Ještě přidávám malé ohlédnutí za tím, co se dělo při zrodu a co se o tom psalo:

Sušický pěvecký soubor a Jan Kalfus, 2018

O tom, že se v Kadově v kostele sv. Václava nachází krásné a vzácné varhany z roku 1767 se ví dávno. Autorem těchto varhan je Vojtěch Schreyer.

V roce 2008 uspořádala Obec Kadov ve spolupráci s Římskokatolickou farností Kadov u Blatné, zastoupenou panem děkanem Heřmanem Fritschem, 1. varhanní koncert v kostele sv. Václava. Na tomto koncertě hrál na varhany pan Adam Viktora a se svým zpěvem se představila Gabriela Eibenová. Zájem veřejnosti o varhany byl tak velký, že obec založila veřejnou sbírku na opravu vzácných varhan v kostele sv. Václava v Kadově u České spořitelny s číslem účtu 0578065329/0800.

Ve prospěch varhan v kostele sv. Václava v Kadově byl uspořádán i novoroční koncert 14. 1. 2009 v kulturním středisku U Koruny v Praze Radotíně. Tento koncert pořádala Základní umělecká škola Radotín a výtěžek byl věnován na účet veřejné sbírky na opravu varhan. O tento koncert se zasloužila paní Dana Šimáčková, rodačka z Kadova.

Kolik koncertů na podporu varhan už jste uspořádali? Kdo zajímavý na nich například vystupoval?

Celkem se uskutečnily 3 koncerty.

2. 8. 2008 – varhanní koncert – účinkující vystupovali za 10 000 Kč, vstupné bylo vloženo na veřejnou sbírku
varhany – Adam Viktora
soprán – Gabriela Eibenová
25. 7. 2009 – koncert duchovní hudby – zde se již na varhany nehrálo – účinkující vystupovali zdarma, ještě věnovali hotovost na opravu varhan, bylo vloženo na veřejnou sbírku
vystupující – studenti pěveckého souboru „SEOU ORATORIO“ Jižní Korea – účastníci letních hudebních kurzů na Pražské konzervatoři, hudební doprovod elektronické varhany, garantem koncertu byl Mgr. Aleš Kaňka, zástupce ředitele Pražské konzervatoře (účinkující to léto vystupovali mimo jiné na 3 Gala koncertech v Sukově síni v pražském Rudolfinu)
24. 7. 2010 – koncert duchovní hudby – účinkující vystupovali zdarma, ještě věnovali hotovost na opravu varhan, bylo vloženo na veřejnou sbírku
vystupující – studenti Pražské konzervatoře a studenti pěveckého souboru „SEOU ORATORIO“ Jižní Korea

Účinkující 2022

Účinkující Magda Kaňková, Ji_Young Hong, Hae_Sun Lim,
Kristýna Prančlová a Jan Kalfus, 2016

Proč jste se rozhodli vůbec takto pomoci, když varhany nepatří obci?
Kostel sv. Václava je dominantou obce, zachování kulturního dědictví součástí strategie vedení obce.
Účastnili se koncertů i diváci mimo Kadov?
Ano, ze širokého okolí.

Co plánujete do budoucna?

Trpělivě schraňovat korunku ke korunce.

Jaké částky byly zatím vybrány?

Na účtu veřejné sbírky je 80 000 Kč a tímto děkujeme všem dárcům a České spořitelně za bezplatné vedení účtu.

Jsou varhany ještě schopné provozu? Při koncertech bylo možné na ně hrát?

Již ne, červotoč a čas již vykonali své. Na zakonzervování tohoto nástroje bychom potřebovali cca 200–300 tis. Kč, na generální opravu 2–3 miliony – dle názoru organologů...

20 let konání Srazu trabantů ve Vrbně

Přinášíme malou fotoreportáž z víkendového Srazu trabantů z táborové základny ve Vrbně.

O čem víme, že se chystá?

Sobota 1. 10. – Viklanské hrátky v Kadově pro děti
Sledujte naše webové stránky www.kadov.net, budeme Vás informovat.
Vladimíra Tomanová

Rybářské závody ve Lnářském Málkově

V sobotu 23. 7. 2022 uspořádali hasiči Lnářského Málkova již 12. ročník rybářských závodů. Dorazilo 13 dospělých a 7 dětských rybářů. Všichni měli dobře nabroušené háčky, dost návnad i krmení. Celkem se nacytalo 138 kusů ryb všech možných druhů o celkové délce 3309,5 cm. Mezi dětmi se nejlépe umístili:

1.	Kříž Michal	10ks/201 cm
2.	Hanzlík Tomáš	9ks/159 cm
3.	Vlach Kryštof	7ks/151 cm

Tito tři rybáři se kupodivu umístili i v loni na vítězných příčkách a akorát v jiném pořadí.

Mezi dospělými se nejlépe umístili:

1.	Ernest František	12ks/338 cm
2.	Bezpalec Rudolf	14ks/316 cm
3.	Augustin Jaroslav	9ks/305 cm

Soutěžilo se nejen o to, kdo nacytá nejvíce, ale tak kdo chytí tu nejmenší a největší rybu. V dětské kategorii nejmenší rybu chytili Kříž Michal a Hanzlík Tomáš 7 cm a největší opět Kříž Michal a Proška Vítek 45 cm.

V dospělé kategorii chytil nejmenší rybu Prokopius Filip neuvěřitelných 4,5 cm a největší Ernest František 52 cm. Všem

rybářům moc děkujeme za účast a těšíme se na další ročník už teď. Sponzorům děkujeme za ceny, kterými jsme obdarovali soutěžící. Petru zdar

Text: Lenka Fořtová, fotografie: Jiří Vlček

Poláci na vodě

V sobotu 6. srpna byl v naší vesničce Pole přistaven ke kapličce Vohrybus k další akci pro poláky. Neuvěřitelných 36 pasažérů sbalilo svačiny a pláštěnky a vyrazilo na vodu. Výlet zorganizoval Jirka Kropáček úplně dokonale. Autobus nás dovezl až do Sušice, kde jsme nastoupili na 6 raftů. Doufáme, že příští rok bude repete. Již teď se hlásí další adepti.

Prase v lodně

V sobotu 20. srpna proběhla u nás v Poli grilovačka aneb prase v lodně a všichni jsme si náramně pošťákli.

Markéta Čadová

Lažáněčtí jubilanti

Ivana Matoušková – 60 let

Lenka Kropáčková – 65 let

Jan Hála – 85 let

Obec Lažánky tímto přeje všem oslavencům ještě jednou vše nejlepší, a hlavně pevné zdraví do dalších let!

Soutěž v pečení prasat

Šestého srpna v Lažánkách soutěžilo pět týmů okolních obcí a místních v pečení prasátek. Velké přípravy, které předcházely této akci, se vyplatily

a myslím, že můžu napsat, že se vše vydařilo. I počasí, které hrozilo pokažením celého dne, se nakonec umoudřilo. Všechny týmy měly maso jako vždy dobře připravené a upečené a rozhodně si všichni zasloužili potlesk, ale vítěz může být jen jeden a tím byl tým Lažánek. A když už byla zábava tak dobře

rozjetá, tak nakonec plno lidí vydrželo až do pozdních nočních hodin. Velké díky si zaslouží všichni, kdo se podíleli na přípravách a organizaci, práce to bylo opravdu hodně.

Předpoutové posezení s hudbou a divadlem

Dne 14. 8. se v obci konalo posezení s hudbou. Toto posezení na návsi bylo takzvané předpoutové.

Pouť v Mačkově je ve stejný termín jako pouť v Blatné, tj. na Marii 15. 8. Abychom si my v Mačkově užili trochu své pouti, zorganizovali zastupitelé toto setkání. Uvidíme, zda z toho obec udělá milou tradici nebo to bylo setkání výjimečné.

Následovalo divadlo Upokojenkyně v podání souboru Čelakovský ze Strakonice.

Bylo krásné odpoledne, návěs byla zaplněna lidmi, jídla a pití dosti. Skákací hrad pro děti byl plně využitý. Hudba pana Koučka hrála k poslechu i k tanci. Co bylo trochu rozporuplné byl názor na divadelní hru. Hra byla z poslední fáze života lidského. Tato fáze měla být ukázkou vtipnou formou. Herecké umění bylo na vysoké úrovni.

Téma bylo i na můj vkus dosti morbidní a tvrdé. Nechci psát, takový je život, ale i takový může život být. Doufám, že si hru nikdo nevzal příliš osobně a vztahovačně.

Na představení je třeba pohlížet jako na hru, něco, co je zahráno a s realitou

to může být rozhodné. Rozhodně herecký výkon to byl obdivuhodný. Herci byli povětšinou starší ochotníci, kteří svým koníčkem doslova žijí. Herec s velkým H, který oslavil již 85. narozeniny, pan JAN TRÍŠKA byl při této derniéře vyznamenán cenou starosty Strakonice, kterou sám starosta pan B. Hrdlička předával.

Dotace získané za poslední dva roky

Rok	Název programu	Název akce	Dotace
2020	Program obnovy venkova Jihočeského kraje	Technické zhodnocení rybníka Nový	60 000,--
2020	Poskytování dotací na hospodaření v lesích administrované Krajským úřadem Jihočeského kraje	Zřizování oplocenek	40 400,--

2020	Poskytování dotací na hospodaření v lesích administrované Krajským úřadem Jihočeského kraje	Lesy kůrovec oplocenky	680 000,--
2020	Dotace z Úřadu práce	Dotace na pracovníky VPP	196 882,--
2021	Poskytování dotací na hospodaření v lesích administrované Krajským úřadem Jihočeského kraje	Kůrovec	759 948,--
2021	Program obnovy venkova Jihočeského kraje	Oprava kaple	129 000,--
2020-2021	Program Podpora obnovy a rozvoje venkova (MMR)	Víceúčelové sportovní hřiště	1 613 787,--
2021	Dotační program Jihočeského kraje Podpora výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury	Prodloužení vodovodu a kanalizace	2 550 000,--
2021	Veřejná finanční podpora Jihočeského kraje	Rekonstrukce místní komunikace s vybudováním chodníku	800 000,--
2021	SFDI – financování výstavby nebo oprav cyklistických stezek nebo zřizování jízdních pruhů pro cyklisty	Cyklostezka Mačkov	4 120 767,--
2021	Dotační program Jihočeského kraje Investiční dotace pro jednotky sborů dobrovolných hasičů obcí Jihočeského kraje	Pořízení přenosné stříkačky	150 000,--
2021	Dotace z Úřadu práce	Dotace na pracovníky VPP	196 822,--
2021	MZE	Péče, sadba, oplocenky	79 840,--
2021	Poskytování dotací na hospodaření v lesích administrované Krajským úřadem Jihočeského kraje	Drcení klestu	138 240,--
2021	Poskytování dotací na hospodaření v lesích administrované Krajským úřadem Jihočeského kraje	Obnova lesního porostu, sadba, zajištění, oplocenky	260 100,--

Zakončení léta s promítáním letního kina

V sobotu 27. 8. od 18 hodin probíhala na hřišti akce, které říkáme loučení s létem. Dětiček a rodičů přišlo o něco méně, než jsme v Mačkově zvyklí. Tento den probíhala i Země živitelka v ČB, Dudácké slavnosti ve Strakoncích a v okolí podobné akce.

Děti bylo přes dvacet. Spolu s rodiči a ostatními obyvateli, kteří se přišli rozloučit, byly dva postavené stany zaplněny. Děti soutěžily na hřišti, kreslily obrázky léta na místní přilehlou komunikaci. Vysoutěžily sladkosti a zkusily si různé dovednosti. Dospělí zatím vše pozorovali s upečenou klobásou, kterou jim připravil jeden ze zastupitelů. Poté i děti dostaly buřty a limonádu. Jakmile se začalo smrákat, děti si vzaly lampióny, někteří si přinesly vlastní. Na průvod dorazily i ti, kteří na soutěžích chyběli. Děti se těšily na stezku odvahy, která následuje již tradičně vždy po lampiónovém průvodu. Průvod šel vesnicí až na kopec Hůrka, kde je pomník K. H. Borovského. Děti odevzdaly lampióny a seřadily se k očekávané dobrodružné výpravě po svíčkách. Jakmile si odvalu vyzkoušela i poslední dvojice a dorazila na hřiště, padla na děti únava. Na letní kino na hřišti už vydržela jen malá hrstka. Promítal se film *Gump – pes, který naučil lidi žít*.

Nakonec film dokoukali dospěláci a i ti byli po náročném odpoledni velmi unaveni. Úklid po akci se prováděl až druhý den ráno.

Poslední akce a volby

Vítání občánků, zlatá a diamantová svatba a setkání důchodců.

Do naší obce budeme vítat Toma Flanderu. Zlatou svatbu slaví manželé Kaiserovi a diamantovou manželé Hakrovi. Všem přejeme pevné zdraví a mnoho štěstí v životě.

V sobotu 3. 9. se uskuteční tato poslední akce v režii zastupitelů, kteří byli před čtyřmi roky zvoleni. Doufám, že se jim práce pro obec líbila tak jako mně, a že na společně strávené chvíle budeme všichni v dobrém vzpomínat.

Práce zastupitelů není jednoduchá. Až když si člověk vyzkouší, co vše tato práce obnáší, může hodnotit. Většina lidí se diví, co vše se musí řešit. Jak široký je záběr zastupitelů a o čem všem je třeba rozhodnout. Pokud se práce podaří a i ostatní vidí dobré výsledky, až pak si mohou zastupitelé říci, ano tato práce má smysl. V každé vesnici, i v té naší, se najdou odpůrci, škůdci a závistivci. Musíme si uvědomit, že tito lidé nás udržují ve střehu a i tito lidé nás posouvají vpřed. Některé jejich názory mohou být i k zamyšlení a prospěšné pro obec. Přála bych obcím a lidem v nich žijícím, aby si zvolili své zástupce, kteří nemyslí na vlastní prospěch, ale ty, kteří chtějí pomáhat v rozvoji a pracovat pro obec. Aby se nám v této složité době žilo důstojně a každý občan žil rád ve své obci, aby byl na svou obec hrdý.

Oslavenci

Na konci září oslaví 75 let pan Josef Mlíčko

Tímto mu celé zastupitelstvo přeje hodně pohody, klidu a hlavně zdraví do dalších let.

Lekniny na rybníku Bahýnko

Vítání občánků, zlatá a diamantová svatba, setkání důchodců

V sobotu 3. 9. proběhlo v obci vítání občánka Toma Flandery, obec mu do života přeje mnoho radostných chvil, fungující a láskyplné prostředí v kruhu rodinném.

Zlatou svatbu měli manželé Kaiserovi. Diamantovou svatbu měli manželé Hakrovi.

K tak významnému dlouholetému soužití ještě jednou gratulujeme. Přejeme mnoho zdraví a vzájemné úcty do dalších let.

Nové sezení a lavičky

Nové lavičky na pahorku

Nové sezení pod hřištěm

**Hospůdka Mačkov
má nového provozního**

**Vítejte u Nás!
v hospůdce Mačkov**

Otevírací doba

Po	Zavřeno
Út	Zavřeno
St	18:00–22:00 h
Čt	18:00–22:00 h
Pá	18:00–22:00 h
So	16:00–22:00 h
Ne	Zavřeno

Odpovědný vedoucí Barbara Ehlenová IČO: 17469511

Těšíme se na Vaši návštěvu Barbucha a Čáryfuk ☺

V minulém díle SOBáčku to vypadalo, že v Myštici se v květnu a červnu nic nedělo, ale opak byl pravdou, dělo se hned několik akcí, jen hlava děravá, myslící tou dobou už na blížící se prázdniny a letní dovolenou, zapomněla na termín uzávěrky. A proto dodatečně s malým zpožděním květnové a červnové události v obci.

Zábavný rodinný běh „Barvám neutečeš“

V sobotu 7. května jsme se ženy z Myštic a okolních obcí zúčastnily pod společným názvem „Jihočeské buchty“ zábavného rodinného běhu „Barvám neutečeš“, který se konal tentokrát také ve Strakonici. Akce se konala v areálu Pod Hvězdou, kde byl pro účastníky i přihlížející připraven doprovodný program ve formě různých atrakcí pro děti i dospělé a bohaté občerstvení. Bylo možno si zde zakoupit balíčky s barvami a různé suvenýry k akci. Po společném výhozu barev a nezbytných selfčích na FB byl odstartován hromadný běh. Trasu dlouhou 5 km s pěti barevnými stanovišti, která vedla centrem Strakonice přes řeku Otavu ke kasárnám a zpět přes Podskalí, okolo pivovaru, Rennerových sadů a kolem nemocnice jsme absolvovaly částečně během, částečně chůzí, ale s úsměvem na tváři a celé od hlavy až k patě od barev. V cíli jsme dostaly pamětní medaili a po odpočinku s poslechem kapely SVĚTLO jsme vyrazily domů plné zážitků a dobré barevné nálady s mezizastávkou na výbornou sedlicickou zmrzlinu.

Plácaná s florbalovou hokejkou

V sobotu 14. 5. 2022 se na sále myštického kulturáku konal v pořadí už 7. turnaj v plácané s florbalovou hokejkou. Tentokrát se účastnilo 12 týmů z toho 2 domácí, které se mezi sebou opět utkaly o putovní pohár. Vyhrál tým Mladíci Mirovice. Domácí týmy se umístily na 5. a 7. místě. Pro všechny bylo během celého dne zajištěno občerstvení, tímto děkujeme všem, co s organizací pomáhali. Za své výkony byli všichni odměněni věcnými dary. Celý turnaj se vydařil, nikdo se vážně nezranil a všichni si ho užili.

Dětský den

První červen je už nějaký ten čas Mezinárodním dnem dětí a jsou pro ně pořádány různé sportovní a zábavné programy. Letos jsme se i my v Myšticích rozhodli, takový program pro děti připravit. Proto jsme na sobotu 4. 6. 2022 připravili odpoledne plné zábavy a soutěží. Děti měly připraveno 7 stanovišť, kde si mohly vyzkoušet a prověřit nejen spor-

ovní, ale i vědomostní dovednosti, po jejichž splnění byly odměněny věcným darem a pamětní medailí. Nechybělo samozřejmě ani nezbytné občerstvení pro děti ve formě párků v rohlíku, cukrové vaty a limonády. Také bylo připraveno grilované selátko a spousta sladkých odměn. Zpestřením celé akce byla návštěva hasičů z Blatné, kteří přivezli svůj zásahový vůz se vším vybavením, který si mohly děti zblízka prohlédnout, prošmejdít a vyzkoušet,

jaké to je sednout si za volant takového vozu a jak těžké jsou např. hydraulické kleště na stříhání plechů. Ač ke konci dne malinko i sprchlo, celé odpoledne se vydařilo na 1.

Léto a prázdniny v Myšticích

Během letních prázdnin se v Myšticích žádné významné kulturní ani zábavní akce nekonal. Obyvatelé si užívali letního počasí. Rybník Labuť byl jako každoročně v obležení lidmi z širokého, dalekého okolí. Na vodní hladině byly kromě plavců a všelikých nafukovacích plavidel k vidění také letos tak oblíbené paddleboardy, pro které je takový rybník jako stvořený. Nebýt nenadálého hromadného úhynu ryb v průběhu července, bylo by koupaní v Labuťáku bez chybičky. Poslední akcí letošního léta bylo loučení s prázdninami, které proběhlo v sobotu 3. 9. 2022 (akce proběhla až po uzávěrci zářijového vydání).

Hasičská soutěž v Předmíří

V sobotu 13. 8. 2022 se v Předmíří uskutečnila soutěž v požárním útoku. S nápadem na uspořádání soutěže přišli na jaře mladí hasiči, kteří se od loňského roku účastní podobných soutěží v blízkém i vzdálenějším okolí. Soutěže se zúčastnilo 7 družstev mužů, 2 družstva dětí a jedno družstvo žen. Každé družstvo útočilo celkem dvakrát, a po celoodpoledním zápolení nakonec v mužích zvítězilo družstvo Předmíří A, před Tchořovicemi a Předmíří B.

Kromě sportovní stránky měla celá akce i společenský aspekt, takže nelze mladým nic jiného než poděkovat.

Ačkoliv to byla pro většinu z nich vůbec první zkušenost s přípravou takové soutěže, zhostili se jí dle mého na jedničku. Doufám, že starosti s její organizací je neodradily a v příštím roce ji uskuteční znovu.

Co se děje v obci

Během měsíce září dojde k pokládce kabelu nízkého napětí v obci Řiště, kterou realizuje spol. Eg.d. V rámci této akce bylo rozhodnuto, že dojde také k uložení kabelu veřejného osvětlení a instalaci nových svítidel v trase pokládky kabelu nn – jedná se o část od trafostanice směrem k obci Zahorčice a také v trase obchvatu obce. V době uzávěrky tohoto čísla ještě probíhal výběr zhotovitele.

V měsíci srpnu byla podána žádost o dotaci na rekonstrukci budovy požární zbrojnice v obci Předmíří. Po zakoupení dopravního automobilu

s přívěsem pro hašení (2017) a vozidla CAS (2021), přestala stávající zbrojnice vyhovovat – jak z hlediska prostoru garáží, tak zázemím pro členy JSDH. V plánu je vybudování garážových stání v přízemí, v patře pak nového zázemí.

Oslavenci

V těchto dnech oslavili nebo v brzké době oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Urešová Marie (83), Fiala Jiří (72), Mašek František (70), Karlík František (70)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví, hodně spokojenosti a životního optimismu.

Pavel Karlík

Vážení spoluobčané, končí volební období 2018–2022, které bylo významně ovlivněno pandemií covid-19, přesto se nám podařilo uskutečnit spoustu skvělých akcí na poli kulturním i investičním. Chci poděkovat všem zastupitelům za skvělou a konstruktivní spolupráci a také vám všem, kteří jste se na rozvoji našeho městyse aktivně podíleli. V současné době

se zejména v důsledku války na Ukrajině nacházíme na prahu velké ekonomické krize provázené rekordní inflací v důsledku prudkého nárůstu cen, zejména energií. Přeji vám, aby vás to postihlo co nejméně a městyse bude vždy připraven v rámci svých možností pomoci.

Ing. Luboš Peterka, starosta

Fotografické ohlédnutí za uplynulými 4 roky

Co viděly bábinčky o prázdninách?

Vydaly se v polovině července na svůj již tradiční výlet s vnučaty, tentokrát do jihočeských Borovan. Navštívily Zoologickou zahradu Dvorec, pohádkovou půdu v Borovanském mlýně a zlatým hřebem byla tentokrát návštěva Peklománie v borovanském klášteře. Ač prošly všemi pekelnými sektory, děti byly kupodivu hodné a žádné si tam nenechali. Mohly se proto pak zajít podívat i na výstavy s pohádkovými tématy určené právě dětem nebo se projít borůvkovou zahradou. Týden poté se bábinčky rozjely do Březnice. Jejich cílem tentokrát nebyl zámek, ale komentovaná prohlídka města a židovského ghetta, zhlédly výstavu obrazů a keramiky Evy Ďurčové, výstavu fotografií Jiřího Jirouška Nebeská Březnice a na závěr poobědvaly ve stylové restauraci Špejchar. Tím pro ně ale červencové aktivity neskončily, další týden

na ně ještě čekala cesta do Týna nad Vltavou. Nejprve se vypravily do zdejšího muzea, známého sbírkou vltavínů a loutek Matěje Kopeckého. Následovala komentovaná prohlídka Přírodovědného muzea Semenec a večer divadelní představení Rozmarné léto v místním divadle s otáčivým hledištěm.

Na rozdíl od července byl srpen poklidnější, ostatně tropická vedra cestování zrovna moc nepřejí. Po tradičním setkání (první pondělí v měsíci) v oblíbené hospůdce Na Křenovce následoval v dalším týdnu už jen jeden výlet. Bábinky se vypravily na poutní místo Lomec nedaleko Vodňan, zvané také Lomeček. Navštívily zde kostel Jména Panny Marie a obdivovaly nejen jeho vnitřní uspořádání, ale i venkovní oltář pod širým nebem. Prohlídka kostela byla provázána výkladem jedné z řadových sester o historii jeho založení. Při procházce okolím mohly vidět i křížovou cestu, která návštěvníky dovede až k místnímu hřbitovu.

Bábinky z Radomyšle

jsme odehráli soutěž v devíti, desíti lidech. Fungovala skvělá chemie v týmu. Při tréninku to bylo všechno v pohodě a s úsměvem.“

Za naše město děkují hráčům za skvělou reprezentaci Sedlice, gratuluji jim k vítězství a přeji jim další nejen sportovní úspěchy. Snad brzy nezapomenou, jaké to je mít skvělou partu a že úspěch je velmi často provázán těžkou dřinou v trénincích.

Text: Zdeněk Mikeš, fotografie: Zdeněk Baloušek

Pouťová neděle 31. 7. 2022 v Sedlici

Příjemné letní počasí, krásné prostředí nového parku, nabitý adrenalinový program, živá hudba, stánečky s řemeslnými výrobky, dobrým jídlem i pitím přilákaly v neděli do Sedlice nebyvalé množství návštěvníků. Příležitostí, jak strávit slavnostní pouťový den, bylo nepřeberné množství, spokojení odcházeli i ti nejnáročnější.

Nejvíce radosti přinesla pouť dětem. Pohoupaly i povozily se na pouťových atrakcích, ty starší zkusily svou přesnou mušku na pouťové střelnici, dopřály si vynikající rolovanou zmrzlinu, škvarkové tyčinky i cukrovou vatu. V novém parku pod fotbalovým hřištěm si vyzkoušely hravé tvůrčí dílničky – malovaly dřevěné hračky, vybarvovaly omalovánky, skládaly puzzle a vyrobily si kouzelnou záložku do knížky zdobenou paličkovanou aplikací (připravila společnost Sedlická krajka).

Starší žáci Sedlice vyhráli okresní přebor

Společenství Sedlice/Doubravice zažilo velmi úspěšnou sezonu. Základní část prošlo bez ztráty bodu se čtrnácti výhrami při divotném skóre 137:7. K poháru mistra

vsak vedla ještě cesta přes play-off. V semifinále si

Sedlice dvakrát poradila se Sousedovicemi. Ve finále nejprve sedličtí žáci vyhráli v Bělčicích a k očekávanému titulu jim doma stačila remíza 1:1. Nejlepšími střelci se stala dvojice Tomáš Baloušek a Jakub Šlapák. Dohromady nastříleli 100 branek.

Poděkování zaslouží i trenér Zdeněk Baloušek ml., který se vyjádřil takto: „Všechno se odvíjelo od zimní přípravy. Kluci chodili v zimě dvakrát týdně běhat šest až deset kilometrů, ať byla zima či ne. Nejsou to již malé děti, a tak jsme veškerou zimní přípravu dělali venku. A na jaře se to vyplátilo. Kam jsme přijeli, tam jsme ve druhých poločasech soupeře přehrávali, protože měli kluci natrénováno. Z toho mohou žít celý rok, protože v létě se toho moc nenatrénuje. Kluci měli poctivou docházku. Sice nás bylo jen dvanáct a tři hráči by mohli ještě nastupovat prvním rokem za mladší žáky, takže z kategorie starších žáků bylo jen devět hráčů. Víceméně

Skupina historického šermu Vendetta ze Strakonice vystoupila se svým programem hned dvakrát. V dopolední části nabídla divákům představení s názvem Do poslední kapky, odpoledne pak překvapila diváky poutavými ukázkami boje za použití rozličných sečných i palných zbraní. Ohlušující rány z děla se nesly po celé Sedlici. Zdejší farnost připravila v kostele sv. Jakuba Staršího zajímavou přednášku nazvanou Liturgické oděvy včera a dnes, kterou prezentoval František Jirsa. Během výkladu si bylo možné prohlédnout bohatě zdobené ornáty s motivy svatých, barevné štoly, ale i rochetty a jiná mešní roucha. Zajímavostí byl jednoduchý bílý ornát zdobený paličkovanými aplikacemi v podobě zlatých a zelených fíkových listů, který pro pana faráře ušila a upaličkovala místní rodačka. Následovala komentovaná prohlídka kostela v podání Davida Maňhala.

Velké oblíbené se těšily také všechny výstavy. Na radnici byly k vidění překrásné kostýmy ze slavných filmových pohádek *Tři oříšky pro Popelku*, *Saxana* nebo *Princ a Večernice*. Všichni byli upřímně překvapení, jak malé kostýmy jsou. Asi by je dnes oblékl už jen málokdo. Na faře mohli návštěvníci obdivovat výstavu s názvem *100 plus jedna krajková variace*, k vidění byly nejrůznější druhy kraje a zdobení nejen na oděvech, ale také na povlečení nebo kapesníčcích či ubrusech. Všechny exponáty dodala společnost Sedlická krajka. Obě tyto výstavy bylo možné navštívit i o týden později při Krajkářských slavnostech. Otevřeno měl také nový fotografický ateliér Markéty Dzurčaninové.

Snad nejvíce, tedy soudě podle počtu diváků, návštěvníky nadchla adrenalinová provazolezecká slack show v podání dua Michal Pírek a Honza Procházka. Kluci byli senzační a na zavěšeném laně předváděli hotové divy. Do programu vtáhli i několik dobrovolníků z publika.

Text: Mgr. Kateřina Brabcová, místostarostka města Sedlice;
fotografie: archiv města

Sedličtí občané podpoří nadané děti Jihočeského kraje

I letos se Sedlice zapojila do tradičního sběru dámských kabelek pro dobročinné účely. Akci pořádá již osmým rokem nákupní centrum IGY v Českých Budějovicích. Jednotlivá sběrná místa jsou po celém kraji. Ženy mohly přinést své již nevyužívané kabelky ve dnech 10. a 11. srpna do zasedací místnosti Městského úřadu. Celkem se sešlo více než dvě desítky kabelek a také nějaké drobné šperky. Ty budou následně prodány na Kabelkovém veletrhu, který se uskuteční dne 14. září od 10 hodin v IGY centru. Výtěžek bude věnován talentovaným dětem z jihu Čech na další rozvoj jejich nadání. Sběr kabelek v Sedlici zorganizovaly členky Českého svazu žen Sedlice.

Kateřina Brabcová

Střelecký den v Sedlici

Již sedmý ročník sportovní střelby ze vzduchové pušky vleže na vzdálenost deseti metrů se uskutečnil v sobotu 13. srpna na fotbalovém hřišti v Sedlici. Sešla se téměř stovka střelců všech kategorií připravených poměřit svou přesnou mušku se soupeři. Soutěžili předškoláci, mladší i starší žáci, open kategorie, muži i ženy. Podpořit je přišla i řada fanoušků. Krásné počasí a skvělá organizace podtrhly příjemnou atmosféru celého dne.

Slavnostního zahájení se ujal hlavní organizátor závodu Ladislav Kovařík spolu se starostou města Sedlice Vladimírem Klímou. Poté se střelci odebrali na stanoviště a klání bylo zahájeno. Pozvání do Sedlice přijalo také několik hostů – paní starostka obce Čejetice Ivana Zelenková, představitelé mysliveckých spolků Pavel Janus, Jan Musel a Jiří Lešák, dlouholetý spoluorganizátor střeleckých závodů Stanislav Trávníček a také Josef a Libor Červínčákoví. Ti všichni obdrželi za svou trvalou podporu střeleckých akcí nejen v Sedlici čestná uznání, která jim byla předána před závěrečným vyhlášením výsledků. Ale ani hosté nezískali svá „ocenění“ zadarmo. Poprat se o ně museli zdoláním překážkové dráhy v závodech s hromadným startem. Za burácivého potlesku obecnostva, a i přes ztížené podmínky, všichni (včetně pana starosty města Sedlice, který se k nim také připojil) dorazili úspěšně do cíle.

V kategorii předškoláků zvítězil Václav Vaňáč před Matyášem Musilem a Kristianem Křivancem. Mezi mladšími žáky nejlepšího výsledku dosáhl

Nicolas Herman, který přestřílel Andreu Barvířovou i Lucii Vaňkovou. V kategorii starších žáků měla nejlepší mušku Aneta Barvířová, druhá

v pořadí skončila Kristina Bártíková a třetí místo patřilo Radkovi Bártíkovi. O medailistech v kategorii open stejně jako mezi muži rozhodoval divácky atraktivní rozstřel. Ten sice určil nejlepšího střelce mezi muži, ale v kategorii open musel nakonec rozhodnout systém shot off. Jde o střelbu na vzdálený bod o průměru pět milimetrů, jejímž vítězem se stává nejpresnější střelec. Open kategorii systémem shot off nakonec ovládl Ladislav Kovařík jr. Druhou příčku obsadila Julie Kovaříková a třetí pozici vybojovala Eliška Sudová. V ženách byla nejlepší střelkyně Hana Hrdličková před Kateřinou Prexlovou a Renatou Balouškovou. Nejlepší střelcem mužem se na základě již zmiňovaného rozstřelu stal Radek Křivanec, druhé místo obsadil Radek Bártík, pozice třetí patřila Ramonu Hermanovi.

Diváci odměnili medailisty, ostatní střelce i organizátory závodu hlasitým potleskem. Závěrečné zvolání „Sportovní střelbě zdar!“ ukončilo letošní sedmý ročník této úspěšné akce.

Text: Kateřina Brabcová, fotografie: Markéta Dzurčaninová

Jak jsme v Sedlici oslavili významné životní jubileum

Dne 25. srpna oslavila paní Růžena Šavrdová z č. p. 138 své úžasné sté narozeniny. Popřát jí přišli starosta města Sedlice Vladimír Klíma, místostarostka Kateřina Brabcová i vedoucí oddělení důchodového pojištění OSSZ Strakonice Ing. Martina Mrázová. Milé dárky i krásné květiny udělaly paní Růžence velkou radost. Celé vedení města Sedlice, zastupitelé i zaměstnanci přejí ještě hodně radosti, zdraví a spokojenosti.

Text: Kateřina Brabcová, místostarostka; fotografie: Hana Hrdličková

Sté narozeniny paní Šavrdové

Dne 25. 8. 2022 oslavila paní Růžena Šavrdová, nejstarší občanka Sedlice, významné životní jubileum.

Narodila se v Lázu jako Růžena Rabová a prožila zde celé dětství. V červenci 1946 si vzala pana Miroslava Šavru a přestěhovala se za ním

do Sedlice. Společně vychovali dvě děti, syna Miroslava a dceru Marii. Od března roku 1995 je vdovou. Je také milovanou čtyřnásobnou babičkou a desetinásobnou prababičkou. Krátce vzpomínala na svůj život a rodinu a také na to, jak vypadá její všední den.

„Bylo nás deset sourozenců. Bydleli jsme v Lázu. Měli jsme se všichni rádi. Tatínek s maminkou věřili v Boha a každý den jsme se modlili. Byli jsme

katolická rodina. Tolik dětí tenkrát bylo běžné. V Lázu byla rodina a ti měli děti ještě víc. Jeden bratr byl v klášteře, to byl ten nestarší. Působil ve Lnářích. Nejvíc jsem se kamarádila s mladší sestrou Boženkou, ale ta už je mrtvá. Vdala se do Štětkně a já jsem tam za ní jezdila. Vařila tam v klášteře. Je ve Štětkni taky pochovaná. Měli jsme hodně dobytka a já chodila pást. Byl tam rybník a kolem tráva, páslo nás tam tenkrát hodně. Chodili jsme pást hovězí dobytek a taky husy. Dobytka jsem se nikdy nebála, byla jsem na něj zvyklá od mala.

Do obecné školy jsem chodila do Radomyšle a pak do měšťanky do Sedlice. Chodili jsme už do nové školy. Vychovával nás tady kněz, jmenoval se Kolařík. Byl to nadaný člověk, letopočty mu padali z úst, všechny je uměl. Ten měl takovou paměť. A abych si to jméno zapamatovala, tak jsem si to poznamenala do kalendáře. Mě učil ve škole a naše děti také křtil. Byl opravdu moc nadaný. Pamatuji si, že šel jednou ze Škvořetic ze školy a řekl mi, že jsem hezká.

Jako děti jsme chodily na mši každou neděli. K Martinu do Radomyšle nebo na velkou mši do Sedlice. V Radomyšli nahoře byly mše jen někdy. V Sedlici byla malá a velká mše, druhá byla velká. Z Lázu do Sedlice je to kousek, byla jsem mladá. Chodily jsme se sestrou pěkně přistrojené. Bratr dělal ve Strakoniciích a dbal na to, abychom chodili pěkně přistrojené.

Manžela jsme měla moc hodného. Nikdy jsme se nehádali. Brali jsme se v kostele u svatého Martina v Radomyšli. To mi bylo 24 let. Kamarádila jsem se všema. Ale nebylo na to moc času. Měla jsem hodně práce. Měli jsme svoje hospodářství, obdělávali jsme pole a tam byl člověk zaměstnaný pořád. Dobytek nakrmit, uklidit, na poli dělat. Byla jsem rychlá, dělala jsem, co bylo třeba. Když byl táta, jako můj muž, ještě svobodný, měli paní na výpomoc. A když se se mnou oženil, tak jsem to všechno dělala já. Poznala jsem ho na zábavě, ale hodně jsem už zapomněla. Na zábavy jsme pak moc nechodili, byla taková doba. Táta jezdil s koňma. Mívali jsme dva nebo tři koně. Mladý jsme se vždycky nechali a starý táta prodal. Ve družstvu jsem krmila vepřový dobytek. Každý den se modlím. To jsme jednou byli na Svaté hoře, přišel tam kněz a dal nám takové knížечky s modlitbami. Než se pomodlím tohle a růženec, tak mám co dělat celý den, je toho dost. Známe to už z paměti, ale někdy se musím podívat, jestli si to říkám správně. Ty knížечky mám už ošoupané, jak je čtu každý den. Tohle se modlím už dlouho už od roku 2001. Ale začala jsem ještě dřív.

Pravidelně se dívám v televizi na mši svatou. Jednou za měsíc za mou přijede pan farář Rudolf Hušek, já se vyzpovídám a dostanu sváté přijímání.

Každý den se procházím po dvoře a zahradě. Sbíráám jablka a hrušky, které mám moc ráda. Také ráda čtu, hlavně Katolický týdeník.“

Děkujeme Pánu za její obětavý, prací vyplněný a láskyplný život a přejeme jí především zdraví, Boží požehnání, hodně síly a radosti ze 4 vnoučat a 10 pravnoučat.

Dcera a syn s rodinami

Vzpomínky zaznamenala vnučka Hana Hrdličková

Poděkování paní Libuši Habadové

Libuško, děkujeme Ti za záchranu života naší Anežky.

S úctou Eda Prexl s rodinou

SDH Sedlice

Okres, kraj... republika

Dne 3. 7. 2022 jsme s naší dorostenkou Kačkou D. vyrazili brzo ráno na sever Čech do města Ústí nad Labem, kde se konalo MČR v PS dorostu.

Soutěž se konala sice od pátku, ale kategorie pro Kačku byla dána až na neděli. Počasí nám přálo celý den, pitný režim byl zajištěn a k obědu byly zabezpečeny těstoviny s okurkou. Konkurence mezi soutěžícími byla velká, neboť z každého okresu přijel jeden zástupce. Vše bylo připraveno tak, aby návaznost soutěžních disciplín byla plynulá. Kačka si přivezla krásné 12. místo v kategorii dorostenek ve věku 17–18 let. Domů jsme dorazili až večer unavení, ale určitě všichni s zážitky ze soutěže, která se nekoná každý den.

Děkujeme Kačce za reprezentaci našeho sboru a zároveň všem, kteří nám pomáhají s přípravou a vším, co se soutěží týče.

Hasičský tábor nejen pro hasiče

První srpnový týden letošního roku patřil druhému ročníku, pokud to tak můžeme nazvat, hasičského tábora nejen pro hasiče. Zájem dětí byl obrovský a my vedoucí jsme pro ně připravili pestrý program na celý týden, aby se nenudily a odnesly si nějaké znalosti, vzpomínky a něco na památku.

V pondělí na děti čekalo seznámení s náplní tábora, v jakém duchu bude vše probíhat. Olča, Týna a Majda dětem ukázaly něco ze zdravotvědy. Umělé dýchání si děti vyzkoušely na figuríně, kterou nám zapůjčil ředitel základní školy v Sedlici. Také se naučily, jak se zachovat, když se zraní, jak to ošetřit a v případě na jaké číslo zavolat. Po svačině začala celotáborová hra. Děti za splnění úkolů dostávaly na papírcích napsané indicie ve formě morseovky, podle kterých nakonec tábora složily tajenku kde hledat poklad. Děti rozdělené do týmů, podle šátek s barevnými puntíky, které nám ušila jedna šikovná švadlenka Pěťa, tak soutěžily mezi sebou. Šátky měli i jejich vedoucí týmů a také skvělý kuchař Zdeněk, který se nám po celý týden staral o stravu. Po obědě následovalo opakování z dopoledne formou kreslení obrázků, co si kdo zapamatoval.

V úterý děti čekal výlet autobusem do Blatné. Na dopoledne jsme měli zamluvené dopravní hřiště při MŠ Šilhova, kam vedoucí dopravili autem koloběžky dětí, neboť nám přislíbila menší přednášku Městská policie Blatná. Příslušníci MP dětem vysvětlili dopravní situace, jak se chovat na silnici, jak mít správně vybavené kolo a co mít přitom na sobě, aby nebyly ohroženi a také oni neohrožovali nikoho. Přivezli s sebou ukázat radar, kterým měří rychlost a dětem změřili, jak rychle běhají. Nakonec děti dostaly dárečky od BESIPU. Odpoledne opět opakování formou obrázku, které jsme pověsili na provázek s kolíčky, aby si je mohli i rodiče prohlédnout.

V tělocvičně si pak vyzkoušely pro většinu z nich nový sport, stolní tenis, který má v Sedlici dlouholetou tradici. Odpoledne děti zakončily opékáním buřtů s rodiči přímo u hasičárny. Ladislav Hanzlík pro děti nachystal vodní hry.

Druhý turnus letošního příměstského tábora se uskutečnil v týdnu od 15. do 19. srpna. Vedoucí Katka Prexlová a Markéta Kopalová si pro 20 dětí připravily týden plný výletů a zážitků.

Hned v pondělí jsme se s dětmi podívali do sedlické radnice, kterou nás provedl sám pan starosta Vladimír Klíma. Odpoledne jsme se vydali na výlet na statek Zelený dub na Dubí Hoře, kde jsme se dozvěděli mnoho informací o chovu ovcí a koz.

Úterní dopoledne se neslo v duchu tvoření. Navštívili jsme fotoateliér Markéty Dzurčaninové v Sedlici, která si pro nás připravila výrobu náramků z korálků. Děti byly velmi trpělivé a pro sebe a své rodiče vytvořily krásné náramky a prstýnky. Odpoledne nás čekal výlet do Blatné, kde jsme zhlédli výstavu lega v prostorách blatenského zámku. Děti si mohly i hodinku pohrát. Výlet jsme sladce ukončili v cukrárně.

Středeční program byl mimo Sedlici a nesl se ve sportovním duchu. Hned ráno jsme odjeli do Písku. Zamířili jsme do lezeckého centra LezeTop, kde se dětem věnovali instruktoři a děti si mohly bezpečně lézt po horolezeckých stěnách. Pak jsme se přesunuli do města, kde děti strávily odpolední hodiny v laser aréně.

I čtvrtek byl den výletový. Ráno jsme se vydali směr Hoslovický mlýn. Čekala na nás prohlídka mlýna a soutěž. Po pozdním obědě jsme se zastavili na strakonickém Podskalí.

Pátek byl sice dnem posledním, ale žádná nuda se nekonala. Ráno jsme si zahráli fotbal a tvořili jsme cake pops (nepečená lízátká), která si děti ozdobily a odnesly domů. Odpoledne jsme navštívili blatenské muzeum. Děkujeme všem, kteří se jakkoliv podíleli na bezproblémovém chodu celého tábora. Jsme velmi rádi, že se najde tolik ochotných lidí, kteří rádi pomohou s přípravou programu pro děti nebo s jeho realizací.

Text i foto: Kateřina Brabcová, Kateřina Prexlová

Dvanáctý ročník Loučení s prázdninami v Sedlici

V neděli dne 28. srpna od 14 hodin proběhl na fotbalovém hřišti v Sedlici již dvanáctý ročník oblíbené akce Českého svazu žen Sedlice s názvem *Loučení s prázdninami*. Letošní ročník byl inspirován televizní soutěží *Bludiště*. Odpoledne plně zábavy si přišlo užít více než 110 dětí.

Děti si mohly vyzkoušet celkem jedenáct stanovišť. Symbolické dvanácté stanoviště bylo určené soutěži pro děti i rodiče. Plnily se nejrůznější úkoly. Některé byly akční jiné zase docela pohodové.

Připravena byla bludiště papírová, plastová, dřevěná, „laserová“ i branková. Tvořit bludiště z nití musely děti dokonce samy. Nechyběly ani vědomostní otázky nebo hádání tajeňky. Z tajemných pytlíčků si děti vytahovaly jednotlivé předměty a snažily se uhodnout, co mají společného. Velmi oblíbené bylo lezení po lanech s hodem na koš. Házelo se „opravdickými“ bludišťáky.

Bludišťáci byli opravdu všude. Někteří se schovávali v tajemném obrazovém bludišti, jiné si mohly děti vyrobit na památku z rychleschnoucí modelovací hmoty, další, tentokrát perníkové, získávaly za splnění aktivit.

V doprovodném programu nechyběly boulderingová stěna, malování na obličej či skákací hrady.

Text: Kateřina Brabcová, fotografie: Lukáš Růžička

Sedlická krajka

Krajčářské slavnosti se letos opravdu vydařily...

V Sedlici se 6. srpna konal již VI. ročník Krajčářských slavností, které pořádalo město Sedlice spolu se Sedlickou krajkou, o. p. s. tentokrát s podtextem „Kouzelné... aneb z pohádky do pohádky“.

Akci jsme odstartovali v 10.00 hodin a myslím, že jsme měli návštěvníkům opravdu co nabídnout...

Řemeslnický jarmark, kde jste mohli vidět a samozřejmě i zakoupit nepřeberné množství rukodělných výrobků a kde jste měli možnost sledovat ukázky výroby těchto ručních prací a řemesel. Mezi stánky měly i své místo naše krajkářky, bez kterých by naše slavnosti neměly tu správnou atmosféru. Po celý den neúnavně předváděly toto krásné umění a trpělivě odpovídaly na zvědavé otázky návštěvníků, jakže se to ty kraječky vlastně vyrábějí.

Pro návštěvníky slavností jsme připravily i velice zajímavou výstavu kostýmů ze známých filmových pohádek, které nám zapůjčily Ateliéry Barrandov. Mohli jste zde vidět šaty Adélky, Angelíny nebo Doroty Máchalové z pohádky „S čerty nejsou žerty“, krásné šaty „Večernice“, kterou si zahrála Libuše Šafránková nebo prince Veleny a čaroděje Mrakomora z pohádky „Princ a Večernice“. Svě zástupce tu měla i pohádka „Tři oříšky pro Popelku“ a „Saxana“.

V rámci slavností také probíhala na Městském úřadě výstava již V. ročníku soutěžní přehlídky v oboru paličkováná krajka – „*Bienále sedlické krajky 2022*“, kterou pravidelně pořádá Sedlická krajka, o. p. s. a sešli se nám krajky ze všech koutů republiky, a to jak od dospělých krajkářek, tak i od těch malých, které dochází do kroužků paličkování a svá dílka vyrábějí pod bedlivým dozorem svých lektorek. V kategorii do 15 let, kde bylo dané téma: „*Bubáci a strašidylka*“ vyhrála Sandra Růžicková ze Sedlice se svou „*Strašonožkou*“. V kategorii dospělých, kde bylo téma: „*Pohádková země, nekonečný svět fantazie*“ zde první místo získala Jana Hrubá z Mlýnce u Postřekova a její „*Okno do pohádky*“. Svoji premiéru měl zde i projekt českých a bavorských malých krajkářek „*STROM POHÁDEK*“. Na této prostorové kraje o velikosti 2x2 metry se podílely žákyně z kroužků paličkování do 15 let. Již v roce 2019 se při návštěvě sedlických krajkářek v partnerské Horní Falci zrodil nápad, na paličkování pohádkové motivy. Původní nápad leporala vyprávěl do konečné podoby stromu, na kterém rostou jednotlivé pohádky. Vedle původního nápadu bylo důležité najít deset pohádek, které jsou známe na obou stranách hranice. Sedlická krajka o. p. s. připravila podvinky i materiál na jednotlivé pohádky a ty si pak mezi sebou poctivě rozdělily lektorky ze Sedlice, Blatné, Tiefenbachu (okres Cham) a Schönsee (okres Schwandorf). Původní záměr byl představit společný výtvar na Krajkářských slavnostech v Sedlici v roce 2020, jenže ty se z důvodu pandemie nekonal, takže toto dílo si muselo na své slavnostní odhalení ještě dva roky počkat. K vidění zde byl také předchozí společný projekt „*LOUKA*“, který paličkovaly „dospělé“ krajkářky.

A to nebyla jediná výstava česko-bavorských krajků, kterou jste v Sedlici mohli zhlédnout. Zcela výjimečnou a ojedinělou přehlídku krajků s vánoční tematikou jsme vystavovali na místě pro toto téma

zcela příhodné, a to v kostele sv. Jakuba. Vystavené práce, byly jak od jihočeských, tak od hornofalckých krajkářek, se kterými již dlouhodobě spolupracujeme a kde výroba krajků má také svou tradici. Výstavu doprovázelo hudební kvarteto AJAN a v jejich podání jste mohli slyšet za zvuků lesních rohů a trubky vánoční melodie a lidové koledy, které se vznášely v majestátních prostorách kostela a navozovaly vánoční atmosféru.

A to stále ještě nebylo vše... na místní faře jsme představili ukázky známých rukodělných technik pod názvem „*100 a 1 krajková variace*“. Mohli jste zde vidět krajků háčkovanou, pletenou, vyšivanou, síťovanou, paličkovanou... a nesměly ani chybět pomůcky na výrobu těchto různých typů krajků. Pro zajímavost jsme pro Vás připravili také ukázku největší a nejmenší herdučky s podtextem „*herdučka, jakou svět neviděl...*“.

Jako perličku letošních slavností jsme tu měli vyhlášení pokusu o zápis do České knihy rekordů. Přímou na náměstí jsme se pokusili vyrobit největší ručně paličkovanou krajkou za přispění krajkářek z řad návštěvníků. Do pokusu se mohla zapojit každá krajkářka, která měla chuť vyzkoušet něco nového a netradičního. Stačilo se pouze zaregistrovat a pak se do toho pustit za dohledu a pomoci naší zkušené lektorky. Pro tento pokus jsme vybrali jednoduchou páskovou krajkou. Naše „*MAXI-KRAJKA*“ byla široká 87 cm (šířka byla daná) a snažili jsme se upaličkovat co nejvíce do délky. Pokus byl i časově limitován a probíhal od 10.00 do 16.00 hodin, abychom ještě stihli za asistence komisaře z agentury „*Dobrý den*“ vyhlásit výsledek. Po oficiálním měření a potvrzení, že jsme opravdu všechny náležitosti pokusu splnili, byl vyhlášen výsledek... bylo upaličkováno krásných **257 cm**. Na této „*Maxi-krajce*“ se podílelo celkem 33 krajkářek, z toho byly 2 z Bavorska. Nejmladší účastníci bylo 9 let, nejstarší pak 78 let. Místo nití a bavlnek jsme jako materiál použily vysokopevnostní lano o průměru 1 cm a namísto špendlíčků ocelové hřebíky a kladívko. Velké poděkování patří lektorce Heleně Bělohlové, která celých 6 hodin trpělivě pomáhala a vysvětlovala, jak těžká lana správně přehodit a kam ten hřebíček zatlouct...

Tohle vše na Vás čekalo na našich slavnostech a co jste mohli sledovat v programu na hlavním pódiu na náměstí? Téma letošních slavností byla POHÁDKA a v tomto duchu byl sestaven i náš program.

Mohli jste vidět veselé a hravé vystoupení žáků ZŠ Sedlice. Svými písněmi Vás bavila strakonická kapela CROSS. Zlatým hřebem slavností byl určitě kouzelník pro dospělé Richard Nedvěd – komik a finalista soutěže „*Česko Slovensko má talent*“, který téměř hodinu bavil celé náměstí svými vtipnými hláškami a samozřejmě hlavní mediální hvězda Yveta Blarovičová – herečka a zpěvačka, která to na pódiu pořádně roztančila a rozezpívala celé přihlížející obecenstvo – a že Vás tam nebylo málo...

Velice oblíbená je i módní přehlídka, krajkových oděvů a doplňků, kterou pro Vás vždy připravujeme. Ta letošní měla název „*S krajkou napříč časem...*“ a přenesli jsme Vás v čase do začátku 19. století od období zvaného *Biedermeier* a prošli jsme společně přes období *Druhého rokoka* a *Krásné epochy*, přes počátek století dvacátého až po

současnost. Každé toto období bylo zastoupené jedním modelem, který odpovídal časovému zařazení a na kterém samozřejmě nesměly chybět krajkové doplňky.

Mysleli jsme i na naše nejmenší návštěvníky. Zcela nově, jsme pro ně vytvořili chráněný dětský koutek, kde byl pro děti připravený celodenní program. K dispozici tu byl skákací hrad, loutkové divadlo s poutavým představením, dětská dílna, kde si děti mohly tvořit z papíru a kreslit a celý den je bavil klaun-kejkliř se svým žonglováním... prostě zábava.

A pokud jste si chtěli uchovat vzpomínku na tento den, mohli jste se nechat vyfotit ve Fotokoutku a za pomoci rekvizit ze sebe udělat princeznu, krále, vodníka nebo strašidýlko...

Vážené a milé krajkářky a všichni příznivci paličkované krásy a ručních řemesel. Byla to příjemná prosluněná sobota a DĚKUJI Vám všem, že jste zavítali k nám do Sedlice a strávili s námi „pohádkový“ den. DĚKUJI, že jste nás svojí přítomností podpořili v našem úsilí o zachování této překrásné tradice..... Chtěla bych také poděkovat vedení města Sedlice za pomoc a podporu a celému týmu lidí, kteří se na chodu slavností podíleli.

Akce se pořádala za finanční podpory dotačního programu Jihočeského kraje pod záštitou prvního náměstka hejtmána Mgr. Františka Talíře, Spolku pro obnovu venkova Jihočeského kraje a byl spolufinancován Evropskou unií v rámci Dispozičního fondu, projekt: „Když učit paličkování, tak pořádně“. Hlavním mediálním partnerem bylo Rádio Blaník.

Příjemné babí léto Vám všem.

Martina Srbová, ředitelka Sedlické krajky, o. p. s.

Souboj titánů na škvořetickém „Žulákovi“. Horké favority připravil o absolutní vítězství nováček plavokoloběhu

Začalo to jako velká sranda a dnes už jde o prestižní záležitost. Takhle mluví škvořetičtí sportovci o svém „dítěti“ – triatlonovém závodu „Škvořetický žulák“. Pověštinou ho však jmenují po obrozenecku – plavokoloběh. Letošní dvanáctý ročník jim dal opět za pravdu. Byl zaznamenán nový účastnický rekord – na startu se shromáždilo 73 borců.

V hlavní roli cyklistika

Největší důraz kladou organizátoři na cyklistickou část „Žuláka“. Ta měří dvacet kilometrů a dá i namakaným jedincům zabrat. Úvodní plavání je oproti tomu šimráním na patě – musí se překonat pouze dvoustetmetrový úsek. Zato závěr závodu, kde se běhá, představuje

pro mnoho účastníků hotové „Žáhořovo lože“. Ne, že by výměra byla tak závažná. Jeden a půl kilometru za normálních okolností zdravému člověku jen prospěje. Ovšem právě že jen za normálních okolností. Po cyklistickém očištění v okolí Škvořetic má nejeden jeho absolvent cukání sepsat poslední vůli či alespoň se vyzpovídat (pro všechny případy). Přesto hodnotí „Žuláka“ jeho až na jednu výjimku pravidelný účastník Josef Ředina (51 let) ze Škvořetic jako slabší odvar klasického triatlonu: „To bychom si asi jinak dali do těla. Při něm bývá pravidlem jak delší plavání, tak delší běh. My jsme se soustředili hlavně na to kolo, protože domácí preferují a pěstují hlavně cyklistiku.“ Sám Josef Ředina si letošní plaveckou část docela pochvaloval: „Je tedy pravda, že u mě je plavání tradičně nejslabší. Nemám prostě techniku a hodně se nadřu. Nicméně dneska to docela ušlo. Ovšem po jízdě na kole mi totálně došly síly. Do běhu jsem se moc nutil. Z jedné třetiny jsem zvolnil na rychlou chůzi, už se to prostě líp nedalo,“ popisuje škvořetický borec své pocity na trati. Stačilo to na prostřední pozici výsledkového žebříčku kategorie „Veteráni 50–60 let“ a čas 0:58:05. „Takový průměr. Už jsem byl lepší i horší,“ konstatoval po závodě Josef Ředina. Jeho nejlepší výsledek v historii „Žuláka“ prý představoval bronz, tehdy ještě v kategorii „Přípravky na veterány 40–50 let“.

Rodinná sešlost

Kdysi v televizi běžel zábavný pořad „Zpívá celá rodina“. Tady ve Škvořeticích by všímavá kamera mohla letos inovovat retro vysílání a nazvat ho „Sportuje celá rodina“. Na startu se sešla totiž čtveřice jedné krve“ a všichni si to s obávaným „Žulákem“ srdnatě rozdali. Vlastně až na jednu výjimku. „Syna mi pořadatelé z obavy, aby se mu něco nestalo, pro jeho nízký věk stáhli z prezenční listiny. Jinak mi to bereme jako rodinný závod pro srandu a navzájem se hecujeme,“ říká s úsměvem Luboš Čmuchař (44 let) z Příbrami. Nejtěžší kalibr je prý tchán Tomáš Ježek – ve Škvořeticích startoval už podesáté a vždycky se dostal na bednu: „Je to skutečný sekáč a já ho moc obdivuju. Co se mě týče, jsem tady potřeť a trochu neskromně podotýkám, že se každý rok lepším.“ Nejvíce prý trpí v rybníku při úvodní fázi: „Tady mi naskočí značná ztráta. Potom to musím stahovat při cyklistice a při běhu. Jinak těch dvacet kilometrů na kole vede přes moc hezkou trasu, mně vyhovuje kombinace asfaltu a terénních cest. Škoda jen, že to zrovna dneska foukalo proti. To i potom ty tři kopce na trase se dobývají hůř než obvykle,“ konstatuje Luboš Čmuchař. Dobré je, že umí hospodařit se svým fyzickým fondem: „Prostě síly střádám a pracuji s nimi.“ V konkurenci patnácti sportmenů své kategorie obstál se ctí, o čemž svědčí výsledný čas 0:57:34 a jedenáctý „flek“.

Továrna na absolutno

Sportovně zaměřená veřejnost očekávala, že se o titul absolutního vítěze dvanáctého „Žuláka“ utkají dva žhaví favorité – Ondřej Hulač z Buzice a Petr Soukup z Blatné. Pravda je, že tyto dva vynikající machři opět podali výkony, které se s mírnou nadsázkou vymykají všem přírodním zákonům. Kupodivu to tentokrát nestačilo. Ve Škvořeticích se objevil totiž někdo na způsob supermana – Filip Toul (42 let) z Hluboké nad Vltavou. Tento elitní člen triatlonového klubu „Šutri Prachatice“ velmi razantně hodil trojzubec do ringu a nováček-nenováček hned při premiéře stanul na škvořetickém Olympu. Nicméně notně vyvíhaný buzičský „vlčák“ Ondřej Hulač ho možná bude strašit ve snu. Jeho výsledný čas (0:46:11) se velmi nebezpečně přiblížil vítěznému času šampióna (0:45:56). A kdoví, jak to příště dopadne!

Filip Toul se samozřejmě ve Škvořeticích uvedl na jedničku s hvězdičkou a třikrát podrženou k tomu. Prozradil na sebe, že letos absolvoval sedm triatlonových závodů a běžně dříve během sezony zvládl kombinaci tří sportů dát třeba i patnáctkrát: „Cyklistická trasa tady kolem Škvořetic je pořádně náročná. Člověk nemá šanci si ani odpočinout. Pasáže jsou technicky složitější – prostě přiřadil bych škvořetický okruh k nejtěžším, jakým jsem už čelil,“ skládá poklonu architektům podle něho moc krásného přeboru. Do cíle se prý dostal se stejnou sestavou, se kterou vylezl z vody: „Jeli jsme na kole spolu s vítězkou ženské složky Jarkou Hlínovou a navzájem spolupracovali. V asfaltových úsecích jsme konkurenci ujížděli a zase naopak. Co se týče závěrečného běhu, tak tam už jsem to měl skoro, na krev. Trochu mi selhala fyzika,“ přiznává obdivuhodný sekáč každým coulem.

Zlaté mládí

Skvělou premiéru zažil při dvanáctém ročníku „Škvořetického Žuláka“ mezi těmi nejmladšími účastníky Tadeáš Tůma (14 let) z Hněvkova. Talentovaný hoch se s parádním náskokem vyšvihl na zlaté bidlo. Velkou radost s ním prožíval zejména jeho otec Martin: „Tadeáš je coby sportovec všestranně zaměřený. Na dnešní triatlon se téměř nepřipravoval, protože byl na táboře. Projeli jsme se na kolech jenom včera odpoledne. A Tadeáš mi dával kapky, že jsem mu kolikrát vůbec nestačil!“

Konečné účtování – a rozchod!

Nedlouho po ukončení závodu přišel čas slavnostního ceremoniálu vyhlášení výsledků. Bedna tentokrát hostila tyto borce:

Kategorie do 15 let: 1. Tadeáš Tůma z Hněvkova, 2. Joseph Stone ze Sedlice, 3. Filip Červenka z Blatné.

Junioři 15 až 18 let: 1. Aleš Procházka z Bezdědovic, 2. Tomáš Vylita ze Škvořetic, 3. Václav Turek z Hajan.

ELITE 18 až 40 let: 1. Jakub Vácha ze Štěkně, 2. Zdeněk Zeman z Blatné, 3. Daniel Králík ze Škvořetic.

„Přípravka na veterány“ 40 až 50 let: 1. Filip Toul z Hluboké nad Vltavou, 2. Ondřej Hulač z Buzic, 3. Radek Červenka z Blatné.

„Veteráni“ 50 až 60 let: 1. Petr Soukup z Blatné, 2. Juraj Klembara z Prahy, 3. Karel Zástava ze Lhoty u Kestřan.

„Dědci“ 60+: 1. Jan Mikoláš z Českých Budějovic, 2. Miroslav Huspeka z Čejetic, 3. Tomáš Ježek st. z Mirotic.

Kategorie Ženy alias IRONLADIES: 1. Jaroslava Hlínová ze Žďárských Chalup, 2. Veronika Kunešová z Prahy, 3. Pavla Valachová z Týnce – Malého Boru.

Ve Škvořeticích se sportu vždycky dařilo. „Škvořetický Žulák“ však ostatní aktivity tohoto druhu určitě přerostl – je to hotové veledílo. A svědčí o tom, že zdejší obyvatelé mimo jiné drží pevně při sobě. Proto je možné, aby zde takové projekty žili, rozvíjeli se a hlavně – měli před sebou slibnou budoucnost.

Pacelická pouť i potřeť oslovila svou nabídkou malé i velké

Již třetí rok po sobě žije osada Pacelice pestrou oslavou své poutě. Předtím několik desítek let připomínali sobě místní občané sváteční období jen komorně u sebe doma za přítomnosti návštěv příbuzných a rodinných příslušníků.

U někdejšího slavného poutního místa – pacelického kostelíku na vrchu Křesovec – se uskutečnila mše svatá, kterou celebroidl mirotický farář František Hemala. Na posvěceném místě se sešlo téměř sedm desítek věřících, včetně poutníků z procesí, které vyšlo od Radobytců.

Na obecním prostranství před zdejším obecním domem pak pokračoval pouťový program volnou zábavou za doprovodu živé hudby kapely pana Koubka. Děti se výtečně bavily na nafukovacím hradu, zájemci z jejich řad se mohli zadarmo povořit na kobylce bazického chovatele Martina Jiskry. Nechyběly ani prodejní stánky s občerstvením a rozličným sortimentem.

Organizátoři by příští rok obohatili dění na návsi v datum poutě rádi o další nové atrakce. Důležité je, že k sobě lidé nacházejí cestu.

Vladimír Šavřda

Výsadba stromů

Na jaře letošního roku jsme vysázeli 50 kusů listnatých stromů na dvou lokalitách v rámci projektu „Výsadba stromů v obci Tchořovice – 4. etapa“. V první lokalitě, na pahorku nad Dolejším mlýnem, bylo vysázeno 5 stromů. V této lokalitě, kde se nacházelo původně rumiště, byla plocha v roce 2021 nejprve upravena a zatravněna. V místě

byly ponechány větší kameny, které zde byly při úpravách nalezeny. Protože se jedná o místo se zajímavým výhledem do krajiny, bylo zde vybudováno kryté posezení.

Druhou lokalitou je jižní okraj bývalého záložního vojenského letiště, kde bylo vysázeno 45 listnatých stromů v travnatém pásu, který z jižní strany přiléhá k betonové ploše na parcele č. 2161.

Cílem projektu bylo zlepšit životní prostředí v okolí naší obce výsadbou listnatých stromů, které přispějí k vyrovnávání teplotních extrémů, snížení větrné eroze ze sousedních zemědělských pozemků, zlepšení kvality ovzduší a zadržování vody v půdě.

Na tento projekt byla podána žádost o dotaci Ministerstvu životního prostředí, SFŽP ČR, z programu „Zlepšení funkčního stavu zeleně ve městech a obcích“. Stromy tak byly vysazeny s podporou Státního fondu životního prostředí ve výši 237 000 Kč.

Do sázení stromů se zapojili místní občané, kterým bych touto cestou chtěla za pomoc při výsadbě poděkovat.

Pozvání na akci

Mše svatá v kapli sv. Václava ve Tchořovicích – středa 28. září 2022 ve 14 h

Povídání o historii kaple sv. Václava – středa 28. září 2022 od 15 h v kapli

Vážení spoluobčané,

čtyřleté volební období 2018–2022 se chýlí ke svému konci a nezbývá už jenom se ohlédnout a rekapitulovat celé toto období, co se podařilo, a kde jsou rezervy do budoucna. Myslím, že za ty čtyři roky se v naší obci udělal pořádný kus práce, i přesto, že toto období bylo poznamenáno něčím novým, s čím jsme se nikdy předtím nesetkali. Začalo to nákazou koronavirem, pokračovalo velkým zdražováním cen energií, potravin i dalších materiálů a v letošním roce válkou na Ukrajině. Všechny tyto události zasáhly do života naší obce a našich občanů.

Pochlubit se můžeme dokončením nově vybudované moderní sítě veřejného osvětlení, která tlumením světel v nočních hodinách kromě jiného šetří elektrickou energii a tím také peníze z obecního rozpočtu. Nové polní cesty zpřístupnily okolní krajinu nejenom místním občanům, tyto cesty byly doplněny o posezení a naučné interaktivní tabule. Vybudován a osvětlen byl také chodník u kolejí, kde předtím byla pouze nevzhledná otevřená stoka. Pořízen byl také nový dopravní automobil s přívěsem pro hašení. Radost mám i z opravené komunikace kolem obecního úřadu. Započalo se s přípravou dalších projektů, některé z nich se budou realizovat ještě v letošním roce, s realizací jiných se počítá v roce následujícím.

U příležitosti 650. výročí první zmínky o obci byly na konci srpna u mostu poblíž pomníku padlých instalovány nové infotabule o historii a současnosti naší obce včetně turistické mapy okolí. Tyto infotabule nahradily původní nefunkční vitríny. Jeden naučný panel byl instalován také u kaple sv. Václava na návsi.

V srpnu, v době, kdy píšete tyto řádky, započala oprava vnějšího pláště budovy čp. 77, kde se nachází obecní úřad a 8 bytových jednotek. Na tyto práce naváže na podzim úprava přístupu do budovy vybudováním nových chodníků a bezbariérového přístupu do budovy, abychom usnadnili přístup do budovy našim starším spoluobčanům nebo maminkám s kočárky. Děti se v letošním roce dočkají doplnění nových herních prvků v zahradě.

V srpnu byla provedena rekonstrukce sociálního zařízení pro zaměstnance v přízemí budovy místního pohostinství čp. 102, osazen byl nový bojler na ohřev vody a provedena výměna rozvodů vody. Následně bude vyměněn rovněž kotel.

Připravená je další etapa výsadby stromů, která doplní alej při jižním okraji bývalého letiště.

Před dokončením je projekt na výstavbu chodníků v jižní části obce kolem frekventované komunikace I/20 a komunikace III/02017 a úprava projektu na dokončení chodníku kolem I/20 směrem na Blatnou.

Chtěla bych v tuto chvíli poděkovat zastupitelům naší obce za jejich práci v uplynulém volebním období.

Žijeme na malé obci, kde se prakticky všichni známe, a proto práce v zastupitelstvu v takové obci není jednoduchá. Záleží na každém jednotlivém zastupiteli, jak se své úlohy zastupitele zhostí a jak přispěje k rozvoji své obce.

Moje poděkování patří v tuto chvíli rovněž Vám všem, kteří jste se

Nové infotabule u pomníku

společně se mnou podíleli na zvelebování naší obce, na organizaci nejrůznějších akcí, kronikáři obce, účetní, i Vám všem, kteří jste pomohli radou nebo se jinak aktivně zapojili do nejrůznějších projektů.

Současné volební období končí a blíží se nové komunální volby, ze kterých vzejdou noví členové zastupitelstva pro následující čtyři roky. Někteří ze současných zastupitelů se rozhodli v dosavadní práci dále nepokračovat, a tudíž již nekandidují v nadcházejících volbách. Musím říci, že stejně tak i já zvažovala, zda do toho znovu jít. Nakonec jsem se rozhodla kandidovat do dalších voleb a pokračovat v započaté práci. Celkem kandiduje do nového zastupitelstva 21 občanů z naší obce. Je potěšující, že o práci v zastupitelstvu obce je v dnešní době takový zájem, motivy pro kandidaturu mohou být však různé. Je pouze na rozhodnutí Vás občanů, komu dáte svůj hlas ve volbách a vyjádříte tak důvěru těm, kteří Vás budou zastupovat ve vedení naší obce v následujících čtyřech letech. Chtěla bych touto cestou pozvat všechny naše občany k nadcházejícím volbám do Zastupitelstva obce Tchořovice, které se uskuteční v pátek 23. září od 14:00 do 22:00 hodin a v sobotu 24. září 2022 od 8:00 do 14:00 hodin na obecním úřadu ve Tchořovicích.

Eva Křivancová, starostka

Vzpomínka na povodeň v roce 2002

V letošním roce uběhlo plných dvacet let od největší povodně v historii obce, která se nesmazatelně zapsala do paměti obce Tchořovice.

Povodeň z 13. srpna 2002 nelze charakterizovat jinak, než jako povodeň s vodou tisíciletou. Mnoho lidí připravilo o střechu nad hlavou a majetek, ale především ukázala, jak je člověk proti řádění přírodních sil bezmocný. Katastrofa pro obec začíná při protřetí hráze rybníka Metelského dne 13. srpna ve 4,35 hod., v 5,40 hod. je dvoumetrová vlna v Předmíří, v 5,50 hod. ve Lnářích. Před sedmou hodinou ráno je metrová povodňová vlna ve Tchořovicích a během necelé jedné hodiny se protrhává hráz rybníka Hořejšího a je dokonáno. Voda zaplavuje široký prostor před mostem, zvednutá hladina vody svoji silou strhává vše, co jí přijde do cesty. Je zničen železniční viadukt před vesnicí, jsou zničeny místní sádky. Nejvíce jsou však postiženy místní domy, těch je zaplaveno více jak dvacet. Jak se později ukáže ze statického hlediska, šest domů musí být následně strženo a zbouráno. Další domy a zařízení jsou vážně poškozeny – škody jdou do milionů.

Do těžce poškozené vesnice začíná přicházet pomoc ze všech koutů republiky včetně Moravy. Ohleduplnost, štedrost a poctivost dárců nemá obdoby. Následně přicházejí i dotace od státu na likvidaci povodňových škod. Škody na majetku obyvatel přesáhly 4 000 000 Kč, škody na majetku obce se vyšplhaly do výše 10 000 000 Kč.

Již ke konci roku 2002 je provedena kolaudace čtyř nově postavených popovodňových domků, do kterých byly ubytovány rodiny, které při povodni přišly o svůj vlastní dům a neměly jinou možnost náhrady.

Na paměť této povodně je na místě některých poničených a zbouraných domů vytvořen parčík s pamětní deskou na kamenném obelisku, který se tak stává připomínkovým místem této události.

Již v roce 2003 je zpracován návrh protipovodňové ochrany pro obec Tchořovice. První etapa realizace vzniklého návrhu bylo vybudování ochranné zdi na březích v okolí mostu již v roce 2005. V roce 2008 je ochranná zeď na březích rybníka Dolejšího dokončena.

Zpráva z tisku s uvedenou fotografií.

Tento snímek je ze Tchořovic, není z vesnice Metly jak je chybně uvedeno.

Zapomenout se na tuto událost nedá. Především se to týká těch obyvatel, kteří byli touto událostí dotčeni. Ztratili nejen svůj majetek, pozbyli veškeré vzpomínkové doklady na své blízké, ale především po zbytek svého života budou slyšet a vidět tu ohromnou valící se masu vody, která jim odnáší štěstí rodného domova.

Karel Krejčí

Zemědělství ve Tchořovicích – 5. část

Novou odměnou za namáhavou práci v zemědělství byla rekreace.

První se uskutečnila v roce 1973 s následujícím rozpisem:

Kellerová, Necudová – 1 týden v Praze, Kub, Kubová – 1 týden v Mariánských Lázních, Boušová, Kopáčková – 1 týden v Železném Rudě r. 1974

Končelík, Končelíková – 1 týden v Bratislavě, Mašek – 1 týden v Praze, Kellerová, Taitlová – 1 týden v Karlových Varech, Diviš, Kubíková – 1 týden v Mariánských Lázních, Masák – 2 týdenní zájezd do SSSR r. 1975

Čáková – 1 týden v Luhačovicích, Krynický, Krynická, Janota, Novák – 1 týden ve Vysokých Tatrách r. 1976

Kubová – 1 týden v Praze (další nabídky nebyly využity)

V roce 1977 bylo konečně vyslyšeno přání zaměstnanců JZD o společném stravování.

První výdej obědů byl zahájen 7. dubna, cena pro člena JZD je 5 Kčs, nečlena 7 Kčs. Výdej obědů je pouze v pracovní dny. Za rok 1984 tak bylo vydáno 51 197 obědů, denně se vydávalo průměrně 203 obědů. V tomto roce cena za oběd pro člena je 5,50 Kčs a 3,0 Kčs za svačinu, nečlenové platí 9,0 Kčs.

Zajímavou zemědělskou stavbou v obci byla obecní mostová váha, která stála nedaleko pomníku padlých z I. svět. války. Byla postavena v roce 1921 a byla z hlediska zemědělců významnou stavbou, která dávala možnost vážení nejen hospodářských zvířat, ale i celých vozů s nákladem. Je zajímavé, že byla postavena na jiném místě, původně měla stát v těsné blízkosti silnice na místě pomníku padlých vojáků. A právě tato stavba, která byla považována jako prvořadá, dala podnět na změnu místa. Z této doby se zachoval tento zápis

„...Společenstvo občanů tchořovických žádá obecní zastupitelstvo o prodání místa na návsi pro postavení mostové váhy, což bylo jednohlasně schváleno a místo to se prodá občanům za částku 9K za jeden sáh. Toto místo si mohou občané vybrati jako náhradu kdekoli chtějí. Zároveň se zaručuje obecní zastupitelstvo všem občanům kteří onu váhu postaví, že jim povoluje k váze volný příjezd a odjezd...“

Výstavba mostní váhy na nově zvoleném místě vyvolala značnou rozepří. Důvodem bylo prý snížení průjezdu naložených hospodářských povozů. Proti se především postavil Josef Koblih a Václav Krejčí. Došlo i k olivňování svědků a nakonec vše musela šetřit Okresní správní komise. Nakonec po vleklých jednáních byla mostová váha vybudována a zprovozněna. Ale již v roce 1926 je nutná oprava mostové části, kdy

musí být vyměněny fošny. Nové dubové se nakoupily na pile ve Lnářích za 870 Kč, práce byla provedena mistrem truhlářským p. Veselým z Blatné.

Tato stavba byla zbourána v roce 1980, kdy přestala být využívána. O jejím zrušení se zachoval tento zápis:

„...Bývalá obecní váha je po léta nepoužívána, je prorezavělá, a proto naddále nepoužitelná. Inventurní hodnota činí 12 580 Kč. Byla proto z inventáře vyřazena. Materiál z ní bude dán do sběru. V Tchořovicích dne 16. prosince 1979...“

Obecní váha byla po určitou dobu i sběrnou mléka při plnění stanovených dodávek místních hospodářů. Sběr mléka byl pod dohledem Marie Havlíkové z čp. 74, později Marie Kutákové z čp. 79. Obecní váha nebyla jediným místem sběru mléka, s jistotou před rokem 1948 to bylo v čp. 22. Po zrušení obecní váhy to byla zavřená prodejna v čp.26 a následně opuštěná úřadovna JZD v čp.1.

Náhradní obecní mostová váha byla vybudována u kravína v roce 1965 a stala se i jeho nedílnou součástí.

Celá řada selských usedlostí si zachovala historickou krásu z minulosti, nebo zůstaly stavby, které patří ke skvostům „selské kultury“. Takovou stavbou je např. sýpka na dvoře čp. 53, která ale není chráněna památkovým zákonem. Ze selských usedlostí nelze pominout a ani přehlédnout stavení čp. 2, 8, 9, 10, 12, 14, 16, 22, 23, 27, 29, 33 a 37. Je zajímavé, že v těchto usedlostech se v převážné míře zachovalo z velké části původní zařízení (rok 2000), které k selským stavením patří. A pro současné majitele je to i určitá pýcha, že vlastní to, co jejich předkové vystavěli, nakoupili a oni dokázali nejen zachovat, ale i stále chránit a udržovat.

Po velkém požáru v roce 1875 se obyvatelé horní návsi domluvili na vytvoření tzv. selského baroka. Tchořovická návěs je charakteristická pravidelným střídáním domů s polovalbou (čp.8, 11, 13) s domy s barokními štíty (čp.10, 12, 15), které byly postaveny partou zedníků z Nedřeva, vedené mistrem Rejskem. Obdivuhodné je, že se dokázali vůbec domluvit.

Zajímavým selským prvkem byly vstupní brány do hospodářského stavení. Kolik jich v obci skutečně bylo, se dnes jen velmi obtížně zjišťuje. Do současné doby (2019) se vstupní brány v původní architektuře zachovaly u těchto stavení – čp. 12, 23, 37, 45 a 51, v pozmeněné podobě u čp. 24, kde je brána sice zachována, ale byla kolem roku 1960 přestavěna s navýšením cca o 1 m, k dalšímu navýšení dochází v roce 2014 do současné podoby. Základní příčinou jejich bourání byl omezený vjezd do usedlosti s nákladem vozů s větší nosností, což dovozovalo vyšší náklad sena nebo obilí a ten se prostě do stávajících bran nevešel. S jistotou byly vstupní brány ještě u následujících usedlostí – čp. 1 (ještě jedna brána byla v zadní části dvora směrem na Trávníky, ukrytá uvnitř hospodářské budovy), čp. 6, 10, 13, 14, 22, 36, 41 (zde byly dvě – horní a dolní), čp. 53 a 60.

Že místní hospodáři dbali na „selskou“ architekturu svých hospodářských objektů, dokazují i jednotlivé štíty těchto objektů u čp. 1, 4, 14, 15, 18, 19, 22, 25, 26, 27, 33, 40, 41, 45, 46.

Obecním služebníkem hospodářů býval od pradávna **pastýř**, neboli slouha, zjednaný od sedláků k pasení skopového a vepřového dobytka a po posečení luk též dobytka hovězího. Slouha najímal se při sv. Ondřeji, měl prý původně bydlet v pastoušce čp. 39 později čp. 38. Užíval kus obecního pozemku a mzdu dostával od majitelů dobytka v naturáliích. Ze starých časů jsou známa tato jména pastýřů: Šimon Plachý – 1693, Šimon Kučera – 1698, Řeřicha – 1699, Jakub Fiala – 1708, Jan Malásek – 1712–1722., Vojtěch Fiala – 1780, František Fiala – 1845, Vojtěch Vávřík – 1922. Posledním známým pastýřem v obci byl Václav Vávřík – 1948. Pastýři bývali současně rádci při různých nemocech a úrazech dobytka.

Ze starých zápisů se dovídáme následující:

28.–29. srpna 1912

„...Ve Tchořovicích požádal správce velkostatku, aby některým rolníkům vymlátila parní mlátička. I mláceno parním strojem na poli u tchořovických vrat. A za dva dny úroda vymláčena. P. Převor zaplatil 105 K, dělníci dostali hotově 32,5 K krom stravy a svačiny, na niž padlo několik bochníků chleba a hektolitr piva.

2. října 1912

„...Jednáno ohledně býka jehož obec je nucena přijmouti a kterého dá do opatrování obecnímu slouhovi Vojtěchu Vavříkovi za těchto podmínek:

Býka si koupí Vávřík sám a obec mu na něj přidá 1 300 Kč a tyto více zpět žádati nebude. On sám bude brát všechny prémie které na býka přijdou a obec na ně nemá žádného nároku.

Zároveň se vyjednalo skočné od býka za jeho připuštění 5 Kč za skok. Částka 1 300 Kč se věnuje slouhovi na býka z těchto důvodů: tento býk je čistokrevného plemene berucko-hanáckého a obec byla nucena jej přijmouti, a jelikož byla vysoká cena (12 Kč/kg), tu obec nucena naň připlatit, jelikož slouha toliko peněz neměl a opatřit si je jinak nemohl....

11.6.1920

...Usneseno jednohlasně zakázati pásti dobytek na mezích mezi polmi v obci tchořovické a vyžínati trávu. Kdo bude chtít trávu na mezi vyžínati musí požádati majitele této své meze o dovolení. Kdo bude přistižen majitelem této meze, má právo majitel dotýčného uložit pokutu.

Nikdo nesmí vysekávat trávu v obecních pastvinách až do 20. září, v případě, že by se rybník Dolejší lovil dříve, tak se také pastviny mohou dříve vysikovat. Kdo se dovolí dříve, musí zaplatit pokutu od 50 K...

11. 6. 1920

... zvyšuje se obecnímu slouhovi peněžitá odměna o 200 Kč pro pololetí (od 1.7.–31. 12.)...

31. 12. 1920

...do pastoušky povoluje obec z lesa dřevo na patro chlívu, práci, tj. osekaní a zadělání udělá si sám slouha...

13.12.1920

... Morávek František čp. 70 zaplatí za trávu vysečenou na obecních pastvinách 60 Kč, kterýžto obnos nabízel František Dráb za tuto trávu, dále zaplatí pokutu 20 Kč, kterýžto obnos složí do „chudinské“ pokladny do 8 dnů. Drnek František čp. 27 zaplatí za trávu vysečenou na obecní pastvině, stanovený obnos jako pokutu 50 Kč, kterýžto obnos do 8 dnů rovněž vloží do pokladny chudinské obce Tchořovické...

8. 5. 1921

...Usneseno, aby se vznikající škody na polích zamezily, dáti hajnému Boušovi ½ z vybraných pokut...

9.11.1921

...Rozvržena platba za pasení dobytek na obecních pastvinách následovně. Husa 0,20 Kč, ovce 1,93 Kč a hovězí dobytek 1,93 Kč/ks...

26. 5. 1922

...Uložena Aloisi Divišovi pokuta za zcizení zeminy na obecním pozemku ve výši 50 Kč. Dále uložena pokuta Karlu Drnkovi čp. 27 za odcizení smrčku v obecním lese ve výši 40 Kč...

26.6.1922

...ohledně stížnosti některých občanů, že slouha nechce pásti hovězí dobytek se navrhlo svolati valnou hromadu, by se slouhou učinilo narovnání...

9. 6. 1922

...Jednáno ohledně Vojtěcha Vávříka obecního slouhy, ohledně pasení dobytka a usneseno: Nechce-li pásti hovězí dobytek se mu snižuje služba jež dostává v obilí místo 22 hl na 12 hl. Když by proti usnesení něco namítal, dá se mu na půl roku výpověď. V pádu, že by hovězí dobytek pásal, dá se mu služba celá.

Dále když by se nezavázal pro příští léta pásti hovězí dobytek, dá se mu také výpověď. Podotýká se, že musí jmenovaný držeti všechny plemeniky, které musí mít vždy ku skoku způsobylé a když by chtěl z těchto plemeniků některého prodat, musí o to požádat zastupitelstvo zdali mu povolí...

5. 5. 1926

...Pasení husí na obecních pozemcích se bude dít „středou“. Kdo má 2–5 ks husí bude pásti 1 den, 15–30 ks 2 dny, 30–45 ks 3 dny nad 45 ks 4 dny. Kdo tak neučiní a bude odpirati, bude trestán pokutou 50 Kč...

23. 6. 1926

...Okresní správní komise v Blatné schválila na své schůzi usnesení obce Tchořovice, dle kterého zaveden byl pro pasení dobytka na obecních pastvinách pastevní řád a stanoveny poplatky za pastvu – 3 Kč za 1ks hovězího dobytka ovci a koz, 0,30 Kč za 1 ks hus...

21. 5. 1930

...S Vojtěchem Vávříkem sepsána smlouva na dobu jednoho roku na chování dvou plemenných býků za používání pozemků a příplatku 7 Kč za dva skoky z jedné krávy...

Až do roku 1948 bylo pravidlem, že obecní pastýř vyháněl na pastvu chovná prasata (svině) na obecní louky na Bahně. Na pokyn zatroubení

pastýřem vyháněli místní sedláci ke kapličky chovná prasata, která byla pastýřem hnána přes most do spodní části vesnice. Za mostem se ke hnáným prasatům připojovala další z ostatních hospodářských budov a odtud byla hnána kolem domu č. 19 a 18. V podvečer se stejným způsobem vracela prasata ke svým majitelům.

Velmi složitá situace byla i při připouštění sviní kancem. Kolem roku 1950 v obci kanec nebyl, a tak svině byly velmi často hnány pěšky k obecnímu plemennému kanci do usedlosti pana Běhavého ve vesnici Pole. Jaké strasti a problémy s tím byly spojeny, lze si lehce domyslet. Není jisté bez zajímavosti, že tato práce byla svěřena často jen dětem. Jen výjimečně byly svině dovezeny ke kanci hospodářským potahem.

Téměř do roku 1953 s pásly husy tzv. „středou“. Bylo to vlastně společné pasení a i hlídání husí na místních Drahách, kde se v pasení střídaly jednotlivé usedlosti. Nejčastěji to pak byly opět děti, které tuto činnost zastávaly. V této době bylo ve vesnici ohromné množství hus (kolem 800), které se po ránu vyháněly ven do společného hejna, ve večerních hodinách se zpětně rozdělovaly do jednotlivých usedlostí. Aby nedocházelo k záměně, byly husy různým způsobem značeny (barvou nebo vystřihováním zářezů do peří na hlavě, krku, křídle nebo ocasu). Obvykle rozdělení bylo bez problémů.

Ale již v roce 1920 se uvádí:

„...pásti husy středou musí, kdo bude mít 5 husí i více se starými a bude je dávat na Draha. Každý, kdo pase, ručí za škodu, kterou husy způsobí a musí tuto nahraditi...“

Od doby založení družstva se mnohé změnilo na zdejších polích. Mimo rozorání mezi byly zrušeny malé remízky na kamenitých místech. Zničený a rozoráný pracně kdysi vybudované kamenné stupně na snížení sklonitosti obhospodařované půdy (na Strážích, pod Vávrouc lesíkem), což se projevilo následnou zvýšenou vodní erozí.

Byly nesmyslně odstraněny „ohrady“ z velkých kamenů postavených na ostro, ohraničující rozsáhlé plochy polí. Ty byly po celá staletí z ploch polí na tato místa přemísťována, aby nebránila jednoduššímu obhospodařování půdy a současně tyto plochy chránila částečně i před škodami zvěří. Takovou krajinářsky estetickou plochou bylo i pole v obci (mezi čp.75 a čp. 47), které bylo při výstavbě prodejny zrušeno. Poslední zbytky takto ohraničených polí se z malé části zachovaly u Kopejtkovy zahrádky, u Háje a u polí za letištěm směrem k rybníku Starý.

Po roce 1990 dochází k další zajímavé zkušenosti, rozsáhlé luční porosty se ponechávají bez obhospodařování, ladem. Plochy zarůstají náletovými dřevinami a stávají se neobhospodařitelné. Tak zaniká rozsáhlá luční plocha pod hrází rybníka Dolejšího, mezi tratí a Bažantnicí, na Trávnících, u Vitanovského Jezárka, na Polední, pod hrází rybníka Kaprov a Starý, na Malých a Velkých lukách, ale i jinde.

Nepříznivým zásahem do biotopu zdejších polí byly meliorace, které byly v největší míře provedeny v letech 1971–1976. Tak byla provedena rozsáhlá meliorace na pastvinách na Drahách, Trávnících, Na Hůrce, V Hlavách, V Jezarech, Loučkách a naposledy i pod Dolejším mlýnem s náklady více jak 3 000 000 Kč.

Posledním zlomovým rokem v zemědělství je rok 1992, kdy jsou v obci zaevidováni dva samostatně hospodařící rolníci. Nutno dodat, že ani jedna rodina se v současnosti této činnosti nevěnuje.

Karel Krejčí

Události v Uzenicích

Po roční pauze, která byla způsobena koronavirovými opatřeními se uskutečnilo 22.–24. letní Stanování dětí s rodiči. Jako rok předtím hledaly děti poklad a při tom plnily různé úkoly. Na stanovištích se dozvěděly něco užitečného ze zdravotní, střílely ze vzduchovky, poznávaly potraviny, slaňovaly ze

skály, letos byla nová atrakce lanovka mezi stromy a ještě jiné různé úkoly, které si už nepamatuju. Mezitím muži, kteří zůstali v táboře, uvařili pro všechny výborný kotlíkový guláš a večer se opékalo maso, které zajistil starosta, který zároveň oslavil 70. narozeniny.

Jelikož oba dva dny bylo krásné počasí, jely některé maminky s dětmi na

Labuťák, kde se děti vyřádily na paddleboardech. V sobotu večer plnily děti bobříka odvahy.

V neděli byly dětem rozdány diplomy a terče ze sobotního střelení, poté se musel celý tábor uklidit a uvést vše do původního stavu. Tímto chci všem, kteří s tím měli práci a starosti, poděkovat a doufám, že příští rok se sejdem znovu.

Marešová

Memoriál M. Petráška, F. Škody a M. Augustina

Poslední červencovou sobotu proběhl v Záboří tenisový turnaj v soutěži dvojic, který pod hlavičkou TJ ZD Záboří pravidelně organizuje Pepa Slavík. Jednalo se již o 19. ročník memoriálu M. Petráška, 11 ročník F. Škody a 4 ročník M. Augustina. Turnaje se zúčastnilo 12 dvojic.

Účastníci turnaje

Přijeli hráči z Blatné, Strakonice, Radomyšle, Prahy a samozřejmě ze Záboří. Pomyslné stupně vítězů patří hráčům z Blatné.

1. místo obsadili: Pýcha-Koubek, 2. místo: Machovec-Kužel, 3. místo: Brožová-Švejda.

Velký dík patří sponzorům a zábořským tenistům, pánům M. Říhovi, M. Švecovi, J. Vydrovi ml. a M. Dumskému, kteří nejenže skvěle reprezentují Záboří, ale pomáhají i s přípravou turnaje.

Vítězné turnaje

Poděkovat se sluší také paní V. Škodové a J. Augustinové, na jejichž sladké dobroty se těší všichni hráči. O zbytek občerstvení se po celý den vzorně staraly paní Petrášková, Pavlíková a Mertová.

Nikomu není známo, kde to má p. Slavík domluveno, ale počasí opět vyšlo na jedničku. Jako každý rok probíhal turnaj ve velmi přátelské atmosféře. Svědčí o tom spokojenost hráčů, ale i diváků, kteří přišli podpořit nejen místní tenisty.

Text a fotografie: Olga Mertová

Brutus Pod lípou

V sobotu 30. 7. nám přijela, opět po roce, zahrát Pod lípu známá skupina Brutus, která byla založena již před více než šedesáti lety. Po svém vzniku v roce 1956 byla několikrát nucena činnost pozastavit a vždy ji obnovila pod novým názvem (1973 – Elektronik, 1980 – Brutus, 1982 – Kyklop). Od devadesátých let hraje už trvale pod názvem Brutus a za dobu jejího trvání se v ní vystřídal mnoho muzikantů.

Zábava se vydařila na jedničku, počasí nám přálo a přibližně 150 diváků a tanečníků z řad věrných dlouholetých fanoušků i mladých příznivců se výborně bavilo při známých hitech, jako jsou například *Gorila*, *Opijem se*, *Půjdeme spolu do nebe* a mnoho dalších. Je neuvěřitelné, jakou energii má ve svých pětasedmdesáti letech frontman kapely Sáša Pleska. Kapela hrála celou dobu téměř bez přestávky a příznivci se rozcházeli až v pozdních nočních hodinách. Doufáme, že za rok přijedou znovu!

Blanka Potůčková

Tour de Battaglia 2022

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, v sobotu 13. srpna úspěšně proběhl již sedmý ročník cyklistické jízdy *Tour de Battaglia*. Na startu v Záboří se sešlo asi 150 cyklistů, počasí přálo, organizace fungovala, účastníci byli zjevně spokojeni. Dalo by se

Tour de Battaglia 2022, tradiční focení v Bratronicích

tedy říci po všech stránkách úspěšná akce. Ale jedna věc přeci jen trochu kalila dobrý pocit: nejednalo se totiž o jedinou Battagliovskou akci na Blatensku v tomto létě.

Co byste řekli tomu, kdyby si někdo, kdo se po léta podílel na pořádání Karlovarského filmového festivalu, usmyslel uspořádat v Karlových Varech ještě jiný filmový festival. Využil by své organizační znalosti a kontakty, a ani by se nenamáhal vtisknout „svému“ festivalu nějaký originální formát. Akci by načasoval na červen, pozměnil by její název třeba na „Karlovarská přehlídka filmů“, oslovil by zástup celebrit, natiskl by letáky, rozjel by propagaci, natáhl by červené koberce. Jen Jiří Bartoška a jeho tým by se o tom všem dozvěděli až na poslední chvíli. Ano, je to přitažené za vlasy, nic takového se v Karlových Varech neděje, a Karlovy Vary mají v tomhle docela štěstí.

Blatná už ale takové štěstí nemá... Zatím sice nikoho nenapadlo uspořádat ještě jednu blatenskou pouť třeba v červenci, ale leckomu už může připadat zvláštní, že zde – tedy v Blatné a v Paštíkách – krátce po sobě proběhly dvě pěkné výstavy růží. A co teprve když se začíná víc akcí hlásit k odkazu Christiana Battaglii. Možná si řeknete, proč by Blatensko neuneslo více Battagliovských akcí, na odkaz ke jménu pana barona přece nemá nikdo monopol, a cyklisté to třeba uvítají. I já tak uvažuji, ale to by o muselo vypadat jinak než v tomto létě.

Je to v zásadě otázka vkusu, slušnosti, respektu – a domluvy. Což není náš případ. Když se nějaká akce už pár let organizuje a chystá se její další ročník, uspořádat s předstihem něco podobného je poněkud nehorázné. Vzpomínková cyklojízda s názvem Tour de Battaglia se tradičně – s poukazem na srpnové výročí smrti naší cyklistické legendy – koná vždy zhruba v polovině srpna. Loni se poprvé startovalo a končilo v Záboří a důvody pro to souvisely v první řadě s bezpečností účastníků; organizátoři je srozumitelně vysvětlili mimo jiné v Blatenských listech. Přesun Tour do Záboří (které je navíc s rodem Battagliů výrazně spojené) vyvolal sice kromě příznivých ohlasů i určitou kritiku, ale že to povede až k organizování jakéhosi „trucpodniku“, to si dovedl představit asi jen málokdo.

Účastníci Tour de Battaglia 2022 při výjezdu z Bratronic.
Foto Alexej Taukackou, Cykloturistika

Jaké bylo překvapení organizátorů Tour de Battaglia 2022, když se v červnu po Blatné a v jejím okolí objevily plakáty, zvučí na cyklistickou vyjížďku „Po stopách Christiana Battaglii“ s uvedeným termínem 9. července 2022. Navíc akce jako přes kopírák z dřívějších ročníků Tour: podobné trasy, stejná zastavení, trička, pozvané celebrity, vystoupení Ing. Kalbáče... Jen pod trochu jiným názvem, se začátkem a cílem v Buzicích a s podivnými patetickými sentencemi typu „Kdyby Blatensko dalo světu jen Christiana Battagliu – dalo by tolik, že to nelze vyvážit vahou zlata a diamantů.“ (Vsadil bych se, že kamarádi Christiana Battaglii, kteří organizují Tour, by nikdy nic takového nenapsali.)

K překvapení organizátorů „ukradené“ Tour se přidal i zmatek v řadách cyklistické veřejnosti, leckdo odchylku v názvu pravděpodobně vůbec nepostřehl a zúčastnil se v dobré víře, že jde o akci navazující na předchozí ročníky. A podobné to mohlo být alespoň u části ze zhruba tří desítek sponzorů, jejichž jméno bylo s akcí spojeno. Možná, že se vyjížďka 9. července vydařila, tak jako se vydařila vyjížďka 13. srpna, možná, že účastníci obou jízd byli podobně spokojeni, ale to nic nemění na skutečnosti, že v tom prvním případě šlo o akci, které by spíše slušel název „Po stopách Tour de Battaglia“.

Co dodat? Snad jen to, že takový způsob soupeření o odkaz Christiana Battaglii opravdu Blatensku nesluší a že bych byl moc rád, kdybychom se příští léto neocitli ve stejné situaci. A pokud se jí nevyhneme a vy si

třeba budete vybírat mezi dvěma Battagliovskými akcemi, doufám, že zvolíte spíše 8. ročník té opravdové Tour de Battaglia a zamíříte v srpnu 2023 do Záboří.

RNDr. Jan Kára, převzato z Blatenských listů

Tour de Battaglia ve fotografiích

V sobotu 13. 8. se uskutečnil již sedmý ročník vzpomínkové cyklistické jízdy s názvem Tour de Battaglia, podruhé se startem a cílem v Záboří Pod lípou. Báječnou atmosféru této akce zachytili na svých fotografiích pan Alexej Taukachou z časopisu Cykloturistika a Josef Antony a Pavel Marek ze Záboří. Tímto všechny srdečně zveme na další ročník, který se uskuteční 12. 8. 2023.

Blanka Potůčková

Jízda začíná

Organizátoři a pamětníci

Tradiční trička na památku

Část zábořské reprezentace

Rozkvetlé Záboří

Konec léta se nezapřítelně blíží a podzim už se těší na svoji vládu. Letní vedra ustoupí sychravému podzimnímu počasí jako každým rokem. Budeme pak vzpomínat na naše letní rozkvetlá okna, zahrádky a prostranství. Posílám několik fotografií, jak letos v létě vypadala naše rozkvetlá obec. Věřím, že pro mnohé nejen naše občany to bude pohlázení na duši.

Jaroslava Vodičková

ODSTRAŇOVÁNÍ PAŘEZŮ pomocí pařezové frézy

Pařezy odstraňujeme frézováním pomocí moderní pařezové frézy. Frézování je velice rychlý způsob odstranění pařezů.

Jan Cina

335 44 Kasejovice 13

Tel.: 776 171 529

www.frezovat-parezy.cz

**UNITED
NETWORKS**

RAKETOVÝ INTERNET na 6 měsíců zdarma!

- Instalace zdarma!
- Ceny od 350 Kč měsíčně.

 www.u-n.cz

 373 705 705

**Rychlost
300 Mb/s**

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL,

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

31 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz.

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy,
chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoli jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na největších realitních serverech

a právní servis ZDARMA! Ocenění nemovitostí.

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...

**Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb
nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.**

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

Nej.cz**INTERNET**

po optické síti až 500 Mb/s

od 299 Kč/měs.**TELEVIZE**

vlastní výběr programů

200+**MOBIL**

pro celou rodinu

KVALITNÍ
OPTICKÁ SÍŤVÝHODNÉ
SPOJENÍ
INTERNETU
A NEJTVOLNÁ DATA
A NEOMEZENÉ
VOLÁNÍLOKÁLNÍ
PODPORA

Pobočka Blatná

Nad Lomnicí 1255, Blatná

sluzby.blatna@nej.cz

488 999 488

www.nej.cz**MARTINICE
GROUP**

DOMY • HALY • KROVY • VAZNÍKY

**VYRÁBÍME A MONTUJEME
DŘEVOSTAVBY - HALY - KROVY - VAZNÍKY**
Nabízíme komplexní servis při jakékoliv stavbě

PŘIJĎTE SE PODÍVAT DO NAŠÍ VÝROBY
či si objednejte katalog rodinných domů na
info@martinicegroup.cz

Dřevostavba od nás
je zárukou kvality, rozumné ceny
a vhodného řešení pro Vaše bydlení

RODINNÉ DOMY
SE ZÁRUKOU 25 -TI LET

Miromír strojvůdcem

„Miromíre, Miromíre,
kdepak jsi, tak honem vstávej,
už máme oběd, pojd' se najíst,
nesmíš být tak lenivý.“

Babička se trochu zlobí,
vždyť všichni jsou už u stolu,
jen Miromír se nějak loudá
a oběd stydne pomalu.

„Chlapče, tak si pospěš přeci“,
i děda už se rozzlobí.
Líza štěkne, Kulda mňoukne,
vtom Miromír se objeví.

„Promiňte, já nevěděl jsem,
že čas k jídlu je stanoven.
Na nebe jsem se chvilku díval,
kde býval jsem dřív domovem.“

„Rád přisednu si, rád se najím,
vše, co zde jíte chutná mi,
jen nevím, odkud dobroty jsou,
co právě leží před námi.“

„Když na nebi jsem velký hlad měl,
jen jsem řekl DRAP-PAPEL,
v tu chvíli jsem na stole měl
vše, na co jsem pomyslel.“

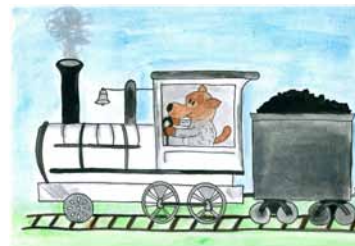
„Tak jednoduché to tu není“,
Miromírovi děda odpoví,
„my živíme se naší prací,
ani ty nebuď lenivý.“

„Rád zapojím se, pracovat chci,
jenom, prosím, nevím jak.“
„Poradím ti,“ na to děda,
„já na dráze řídím vlak.“

„Strojvůdců je u nás málo
a ty bys možná dobrý byl.
Nutné však je abys sám chtěl
a řemeslu se vyučil.“

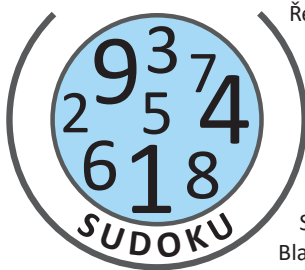
„Ano, to chci, děkuji ti,
hned zítra půjdu do školy.
Strojvůdcem se vyučím,
já splním všechny úkoly.“

Babka, děda, Kulda, Líza
spokojeně tleskají
a Miromír to co slíbil
také brzy vyplní.

Až pojedete někdy vláčkem
z blatenského nádraží,
kdopak ten vlak asi řídí,
třeba je to Miromír.

Text: Miluše Kordulová, obrázky: Julie Nejedlá

Řešení sudoku z červencového vydání SOBáčku s pořadovým číslem 86 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti. **Tajenky:** **SLUNNÉ DNY** (lehká verze, kontrolní 1. řádek 861794253); **OPALOVÁNÍ** (středně těžká verze, kontrolní 1. řádek 314892657); **GRILOVÁNÍ** (těžká verze, kontrolní 1. řádek 274698513).

Výherci: Čuda Jan, Blatná; Fišer Miroslav, Blatná; Matějková Anna, Lnáře. Uvedení výherci si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do konce října 2022, popřípadě v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 383 420 300 nebo 728 881 358. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme. Po vyřešení SUDOKU z čísla 87 (tj. zářijového vydání 2022) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vyluštěného SUDOKU s označením obtížnosti na e-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu: Svazek obcí Blatenska, Na Tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do 4. 11. 2022.

Sudoku pro čtenáře SOBáčku připravila Ivana Zemánková

Lehká verze:

				8				
5	9	4	7					1
		1				5		
2		5				6		
9	4		1					
8	6			3				9
7		3			5	4		8
4						7	2	

1=K, 2=Í, 3=L, 4=O, 5=O, 6=T,
7=Č, 8=É, 9=N

Středně těžká:

2								
				4	5		9	7
	1				9			
4		9				7	1	6
		2		7	6	3		
9				5				
			2		1			5
		1		6			3	

1=U, 2=É, 3=J, 4=D, 5=I, 6=B,
7=U, 8=N, 9=O

Těžká verze:

		4		7	2			
	9		5			4		
	6				1			2
	8		6					3
				2		9		5
						7		8
9		6			3			
	4		1			2		6

1=A, 2=D, 3=K, 4=Y, 5=N, 6=V,
7=O, 8=R, 9=Á

Blatensko SOBě 87. číslo vyšlo ve středu 21. 09. 2022 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XVI. Poslední číslo vyšlo v červenci 2022. Uzávěrka příštího čísla je v neděli 6. 11. 2022. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6 145 ks. E-mail redakce: sobacek@blatensko.eu, tel.: 383 420 300, Lukáš Vaněček. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**